

31st January 1963]

பட்டம் பெற வகை இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்கள் இரவுப் பள்ளி போன்றவற்றில் படித்து, பரீட்சை எழுதி, பட்டம் பெற வழி வகை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு பட்டம் பெறக் கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா, அதற்குச் சாத்தியப்படக்கூடிய ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிக்க முடியுமா என்று விவரங்கள் தந்தால், மேலும் பரிசீலனை செய்து என்ன செய்யக் கூடும் என்பதைக் கவனிக்கலாம்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : Amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address have been received from some hon. Members. I now call upon the hon. Members to move their amendments. They may move the amendments and the amendments must be seconded.

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no mention has been made in the Address of the recent unemployment and hardships caused to the goldsmiths, jewellery workers, dealers and manufacturers of stone-cut diamonds, synthetic stone workers and jewellery shop owners of this State due to the enforcement of Gold Control Rules ”.

The amendment was duly seconded.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, I move the following amendments :—

Add at the end the following :—

“ but regret to note that no effective steps to implement the prohibition law, particularly around the Pondicherry State have been taken and large-scale unlicensed shops are selling country arrack in the area.”

“ but regret to note that the Government has not improved the bad condition of the roads used for transporting sugarcane to the Nellikuppam Sugar Factory by utilising the cane cess available for this purpose.”

“ but regret to note that there is no mention about the opening of an Arts College at Cuddalore for the benefits of students of South Arcot.”

[Sri V. Krishnamoorthi] [31st January 1963]

"but regret to note that there is no mention of desilting of Public Works Department tanks at Cuddalore taluk for storage of more water for irrigation purposes and inclusion of all Pennar river fed-tanks of Cuddalore taluk under Sathanur Irrigation Project."

"but regret to note that Government has not taken steps to get the due share of Plan expenditure from the Government of India for starting more industries in this State and solving the growing unemployment in this State.

The amendments were duly seconded.

SRI M. R. KRISHNAMURTHI: Sir, I move the following amendments:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that there is no mention of desilting of Veeranam tank for storage of more water for irrigation purposes and improvements of supply channel."

"but regret to note that there is no mention of utilising the wastage water from the Kattuvariodai near Meenasurithe for irrigation purposes by storing in a tank."

The amendments were duly seconded.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I move the following amendments:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that the Address assumes industrial peace and goodwill between employers and employees without taking into account the unsatisfactory conditions under which the labourers are working."

"but regret to note that the Address has not presented any scheme to appropriate a sizable portion of the large-scale profits earned by Textile and Plantation Owners and Bus Fleet Owners, towards the National Defence Fund."

The amendments were duly seconded.

SRI RAMA ARANGANNAL: Sir, I move the following amendments:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that there is no mention in the Governor's Address regarding the controlling of the soaring prices by adopting a uniform policy in fixing the prices for all commodities."

"but regret to note that there is no mention in the Governor's Address regarding the development of the handloom industry and the conditions of the handloom weavers."

31st January 1963] [Sri Rama Arangannal]

"but regret to note that there is no mention in the Governor's Address regarding the irrigational schemes to backward areas."

"but regret to note that there is no proposal in the Governor's Address to relieve the labouring classes of the deplorable conditions under which they are working."

The amendments were duly seconded.

SRI S. J. RAMASWAMY: Sir, I move the following amendment:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that there is no mention in the Governor's Address of any proposal to adequately meet the power needs of the agriculturists."

The amendment was duly seconded.

SRI M. S. MANI: Sir, I move the following amendments:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that there is no mention in the Governor's Address regarding the nationalisation of the bus transport."

"but regret to note that there is no mention in the Governor's Address regarding the ways of advancement of the labour class."

The amendments were duly seconded.

SRI V. R. PERIANNAN: Sir, I move the following amendment:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that mention has been made of the industrial backwardness of this State."

The amendment was duly seconded.

SRI T. P. ALAGAMUTHU: Sir, I move the following amendments:—

Add at the end the following:—

"but regret to note the tone of complacency and satisfaction prevailing throughout the Governor's Address regarding the industrial and agricultural situation in our State."

"but regret to note that no mention is made of the pitiable plight of the handloom weavers of this State."

The amendments were duly seconded.

SRI A. THANGAVELU: Sir, I move the following amendments:—

Add at the end the following:—

"but regret to note that no mention is made regarding the hardships experienced by Goldsmiths on account of the imposition of Gold Control Rules."

[Sri A. Thangavelu] [31st January 1963]

"but regret to note that no mention is made regarding the steps taken for uplifting the condition of Depressed Classes."

The amendments were duly seconded.

SRI SAW. GANESAN : Sir, I move the following amendment :—

"but regret to note that no mention has been made to find ways and means to give alternative employment to the Goldsmiths who have been thrown out of employment consequent on the enforcement of Gold Control Rules."

The amendment was duly seconded.

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டிலே நிகழ்த்திய மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் உரையை வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டிலே கவர்னர் அவர்களுடைய உரை நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றபோது, இந்த மாமன்றமானது முழுமை அடைந்திருந்தது; நிறைவு எய்தியிருந்தது. இந்த முழுமை, இந்த நிறைவு நமது தமிழகத்தினுடைய தலை சிறந்த பண்பாட்டினையும், சகிப்புத் தன்மையோடு கூடிய ஆன்ற, அகன்ற அரசியல் ஞானத்தையும் புலப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையே என்றும் நின்று நிலவ வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை, குறிப்பாக இஷ்ட லிங்கேஸ்வரரை, நான் வணங்குகின்றேன். வாழ்த்துகின்றேன். இந்த ஒரு அருமையான நிலைமைக்கு ஏச்சோ பேச்சோ வேண்டுவது இல்லை என்றும், இதிலே வெந்த புண்ணில் வேல் துழைப்பது போன்ற நிலைமைக்கு இடம் இல்லை என்பதையும் நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டிலே நிகழ்த்திய கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையிலே ஜீவாதாரமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரு நிலைமையானது நமது தேசத்தினுடைய நிலைமையாகும். சில மாதங்களுக்கு முன்பு நேருஜி அவர்கள் ஒரு நாள் இரவு 9 மணிக்கு வாடொலியில் ஒரு அபாயக் குரல் எழுப்பினார்கள். அந்த அபாயக் குரலானது பாரதியார் அவர்களுடைய திருப்பள்ளியெழுச்சியை ஒத்ததாக அமைந்திருந்தது. பாரதியார் சொன்னார்—

"மதலையர் எழுப்பவும், தாய்துயில் வாயோ?

மாநிலம் பெற்றவன் இஃதுண ராயோ?

குதலை மொழிக்கிரங் காதொரு தாயோ?

கோமக னேபெரும் பாரதர்க் கரசே :

விதமுறு நின்மொழி பதினெட்டும் கூறி

வேண்டிய வாறுஉனைப் பாடுதும் காணாய்;

இதமுறு வந்துஎமை ஆண்டருள் செய்வாய்!

ஈன்றவளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!"

31st January 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

என்று கூறுகின்ற ஒரு நாதப் பறை நேருஜி அவர்களுடைய செந்நாளிலே நின்று துடித்த அந்த ஒலி பாரத மக்களுடைய உள்ளத்திலே ஊன்றிப் பாய்ந்தது. அந்த இரவிலே அவர் எழுப்பிய ஒலிக்குப்பின் பாரத மக்கள் தேசிய உணர்வினாலே ஈர்க்கப்பட்டு ஒருமுகமான ஒரு நிலைமைக்கு வந்தார்கள். இதைத் திருமூலர்—

“மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதம் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதம் பூதமே”

என்று சொல்வார். அதே போன்று ஒரு பேருணவிரினாலே, ஒரு தேசிய உணர்வினாலே நாம் ஆட்கொள்ளப்பட்டோம். அதிலே எல்லாவிதமான கருத்து வேறுபாடுகளும், மாறுபட்ட வேறுபாடுகளும் அழிந்தொழிந்தன. தேசியம் என்கிற ஒன்று தான் நமது மனதிலே ஊன்றி நின்று உயர்ந்து எழுந்ததை நாம் பார்த்தோம்.

இரவிலே சொன்ன நேருஜியின் வாக்கு காலையில் பாரத மாதாவின் காட்சியாக அமைந்திருந்தது. அன்று சொன்னார் பாரதி.

9-00
a.m.

“முப்பது கோடி முகமுடை யாள் உயிர்
மொய்ம்புற வொன்றுடை யாள்—இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடை யாள், எனிற்
சிந்தனை ஒன்றுடை யாள்”;

“வேதங்கள் பாடுவள் காணீர்—உன்மை
வேல்கையிற் பற்றிக் குதிப்பாள்”;

அந்த நிலையெத்தான்—பெருங்காட்சியைத்தான் மதிப்பிற்குரிய நேருஜி உட்பட நமது அருமை திரு. காமராஜர் உள்ளிட்டு எல்லோரும் கண்டு களித்தார்கள். பாரத சமுதாயம் முழுவதும் பாரத மா தேவியின் விஸ்வரூபத்தைக் கண்டு களித்தது. இது பற்றி கனம் திரு. காமராஜ் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நமது சுதந்திர இயக்கப் போராட்டத்தின்போதுகூட பாரத தேசிய உணர்ச்சி இந்த நிலையில் இருக்கவில்லை” என்பதாக. இந்த ஓர் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதற்காக, இந்த ஓர் விழிப்பை உண்டாக்குவதற்காகத்தான் நமது மீது சீனாக்காரன் படை எடுத்தானே என்று நம்முடைய ஆத்மீக அனுபவம் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அதற்குமேல் பாரதியார் இன்றுள்ள நிலைமையைப் பற்றிக் கூட ‘திருத்தசாங்கம்’ என்ற தலைப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதாவது—

“கருணை யுருவானான் காய்ந்தெழுங்காற் கிள்ளாய்
செருநரைவிழ்த் தும்படையென் செப்பாய்?—பொருபவர்

மேல்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [31st January 1963]

தண்ணீரியால் விழாது, விழின் தகைப்பரிதாம் -
திண்ணமுறு வான்குலிசம் தேறு”

என்று கூறுகின்றார். பாரத தேசத்தினுடைய ஓர் அரும் குணம், ஒரு நல்ல பண்பாடு என்ன என்றால் அது “அன்பே தான்” என்பதை உள்ளடக்கி

கருணை யுருவானான்

என்கிறார். பாரதத் தாய் கருணையே உருவானவள். அன்பே மயமானவள். இதுதான் பாரத நாட்டின் பண்பாடு. இந்தப் பழம்பெரும் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலேதான் நாம் இன்றைக்கு உலக சமாதானத்திலேயே நாட்டம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய லட்சியம்—பாரத தேசத்தினுடைய லட்சியம் உலகம் எல்லாம் அன்பாக, அமைதியாக; சமாதானமாக வாழவேண்டும் என்பதுதான். இந்த உயர்ந்த லட்சிய அடிப்படையில்தான் நமது நேருஜி அவர்கள் உலக சமாதானத்திற்காகப் பாடுபட்டுக்கொண்டு வந்தார். வருகின்றார். இதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. இதுதான் நம்முடைய பண்பாடு. நம்முடைய பண்பாட்டையே பாரத மாதாவாக உருவகம் செய்தால் “கருணை உருவானான்” என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் சினாக்காரன்போல் ஒரு பகைவன் நம்மீது பகை கொண்டு எழுங்கால் நம் பண்பாடு எத்தகையது? பிறன் நம்மீது

காய்ந்தெழுங்கால்

நம் பாரதத்தாயின் நிலை என்ன? அவளுடைய இயற்கைக் குணம் அன்பு. ஆனாலும் கூட நியாயமற்ற முறையில், ஆக்கிரமிப்பு மனப் பான்மையில் மாற்றான் நம்மீது காய்ந்தெழும்போது?

காய்ந்தெழுங்கால் கிள்ளாய்

கிள்ளாய் என்பது விளிர். அது ஓர் இலக்கிய நயம். இங்கே கிள்ளாய் என்று விளித்துக் கேட்கிறார்.

காய்ந்தெழுங்காற் கிள்ளாய்

செருநரைவிழ்த் தும்படையென் செப்பாய்?

செருநர் என்றால் பகைவர்கள். பகைவர்களை விழ்த்துகின்ற படை என்ன? “உன்னுடைய இயற்கைக் குணம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியும். நீ கருணையே உருவானவள். ஆனாலும் மாற்றான் உன்மீது சினந்து எழுகின்றபோது, அந்த மாற்றானை, செருநரை விழ்த்துகின்ற படை என்ன, அதைச் சொல்வாய்?” என்று கேட்பதுபோல பாடுகிறார்.

கருணை யுருவானான் காய்ந்தெழுங்காற் கிள்ளாய்

செருநரைவிழ்த் தும்படையென் செப்பாய்?

பாரத தேவியினுடைய ஒரு படை என்ன என்று கேட்கிறார்.

31st January 1968] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

பொருபவர்மேல்

தண்ணளியால் வீழாது

இங்கே தான் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் நம்மிடமிருந்து பெரிதும் மாறுபடுகிறார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மீது காய்ந்தெழுந்து படையெடுத்து யுத்தம் செய்கின்ற பகைவர்கள்மீது கூட, பொருபவர் மீது கூட

தண்ணளியால் வீழாது

அந்தப் பகைவர்கள்மாட்டு வைத்திருக்கின்ற கருணையினால் உடனே நம்மிடம் உள்ள படைகளைக் கொண்டு அவர்களைச் சாடாது, மேல் விழுந்து அவர்களை அழிக்காது

தண்ணளியால் வீழாது

என்று பாரதி குறிப்பிடுகிறார். நம்முடைய பலம் எவ்வளவு என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் நம் மீது பகைவர்கள் படையெடுத்திருக்கலாம். நம்முடைய பெருமையும், சிறப்பும் பொறுக்காது பொருமையினால் படையெடுத்திருக்கலாம். அப்படிப் படையெடுத்ததனால் அவர்கள்மீது உடனே சினம் கொள்ளாது, அவர்கள் மீதும் அவர்களுடைய அறியாமையை நினைந்து இரங்கி, தண்ணளி பாலிக்கும் வகையில் எடுத்த எடுப்பிலேயே சாடாது, பெரியதொரு யுத்தத்தைத் தவிர்க்கும் வகையில் பாரதத்தாய் அன்பு செய்வாள். பகைவர்களிடத்தில் வைக்கின்ற தண்ணளியால் எடுத்த எடுப்பில் அவர்கள் மேல் விழமாட்டாள். அவர்களோடு போர் செய்வது தவிர்க்க முடியாதது என்ற நிலைமை வந்தால் அவர்கள் மீது வீழ்ந்து சாவோம் அந்த கடைசி நிலையில்

வீழின் தகைப்பரிதாம்

அதிலிருந்து பகைவன் தப்புவதே அரிதாம். அதிலிருந்து பகைவன் உயிரோடு மீள் முடியாது. இதுதான் பாரதத் தாயின் பண்பாடு. நம்முடைய பண்பாட்டை—பாரதத் தாயின் இயல்பை பாரதியார்

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது கனம் உறுப்பினர் பேசுகின்றாரா? அல்லது கதாகாலட்சேபம் செய்கின்றாரா?

MR. SPEAKER : I resent this sort of remark. Let the hon. Member carry on with his speech.

ஓவ்வொருவர் ஓவ்வொருவிதமாகப் பேசுவார்கள். உங்களுக்குக் கதாகாலட்சேபம் கேட்டே பழக்கமாக இருந்தால் அதுமாதிரி இருக்கும்.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : இன்றைக்கு பாரத நேசத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள அபாயத்தைப் பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் மிகுந்த சிரத்தையோடு தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றுள்ள நிலைமையில் நம் அரசாங்கம் பாரதப் பண்

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [31st January 1968]

பாட்டிற்கு ஏற்பவே செயல்பட்டுவருகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே குறிப்பிட்டேன். கதாகாலட்சேபம் செய்யவில்லை. அதுவும் இங்கே நான் செய்யவேண்டியதில்லை

MR. SPEAKER: Let the hon. Member carry on with his speech. His time is almost over.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: அந்த ஒருவகையில் நேரக்கித்தான் கொழும்பு மகாநாட்டின் மூலம் சமரசப் பைசல் ஏற்படுவதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். அதில் எவ்வித ஆச்சரியமும் கிடையாது. அப்படி ஏற்றுக்கொண்டதனால் நமக்கு வலுவில்லை என்ற எண்ணம் எழுவதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது பாரதத் தேசத்தின் பண்பாடு. பகைவர்மாட்டும் கொண்டுள்ள தண்ணளியால், பொருநர் மேல் உடன் விழுவது நம் பண்பாடு அல்ல. இந்தத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நேருஜி அவர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அடுத்தபடியாக,

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினருடைய நேரம் ஆகி விட்டது.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: நேரம் ஆகிவிட்டது என்றால் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சொல்லவேண்டிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சொல்லிக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் உரையை முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையில் முதன் முதலில் நம்முடைய தேசத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியைப்பற்றி, நம் தேசமக்கள் அவற்றை எதிர்த்து நின்று சமாளித்து வருகிற ஆற்றலைப்பற்றி மனமுவந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசும்போது சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், மத்திய அரசாங்கம் பிரிவினைக் கொள்கையைத் தடை செய்ய சட்டம் கொண்டுவருவது பற்றி. அது நல்லது அல்ல என்றும் கூறினார்கள். ஆனால் இந்தமாகிரியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவது மிகமிகப் பொருத்தமானது என்று தான் எங்களைப் போன்றவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இதை வரவேற்கிறோம். இன்றைக்கு சீனாக்காரன் நம் மீது படை எடுத்த காரணம் நமக்குள் ஒற்றுமை இல்லை, இங்கு ஒரு பக்கம் பிரிவினைக் கொள்கை வலுத்துவருகிறது, அங்கு ஒரு பக்கம் பிரிவினைக் கொள்கை வலுத்துவருகிறது. இந்தியாவின் ஒற்றுமை பிரிவினைச் சக்திகளினால் குன்றியிருக்கிறது, ஆகவே இப்போது நாம் படையெடுக்கலாம் என்று நினைத்தே படையெடுத்தான். அவன் நினைப்பு தவறானது என்பது போல இந்தியாவில் இருந்து பிரிவினைக் கொள்கை எல்லாம் மறைந்து இந்தியா ஒன்று என்ற

31st January 1963]

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

உணர்ச்சி ஓங்கிற்று. தேசிய பக்தி விழுப்புற்று எழுந்தது. இனியும் இந்த நிலையே நீடிக்க, இனிமேல் நாட்டில் பிரிவினைச் சக்திகள் எழுவதற்கே இடம் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு இத்தகைய ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்துகிறேன். இதுபோலவே திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் தன்னுடைய திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இந்த நாட்டில் முன்னேற்றத்திற்கு எப்போதும் பாடுபடவேண்டும் என்று தாய்க்குலத்தின் சார்பாக, பெண்களின் சார்பாக நான் பணிவோடு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடம்பிலே ஒரு பகுதி ஊனம் என்றால் அந்த மனிதன் வலுவோடு இருக்க முடியாது. தேசத்தின் ஒரு பகுதி தனித்திருப்பதனால் இந்த தேசத்திற்கு நன்மையாக இருக்க முடியாது. ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தனி திராவிடக் கொள்கையை விட்டுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாரதம் வலுப்பெற தேசிய நிதிக்கு அதிகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்று சொல்வார்கள். நாம் எல்லோரும் சட்ட சபைக்கு வந்திருக்கிறோம். நமக்கு மாதம் 150 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். தேசிய நிதிக்கு நாம் எல்லோரும் சிறிது பணம் கொடுத்திருக்கிறோம். சிலர் அதிகமாகக் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனியும் தொடர்ந்து மாதம் பத்து ரூபாய் வீதம் இங்குள்ள 206 மெம்பர்களும் கொடுக்க முன் வந்தால், இதுபோல நாட்டிலுள்ள மற்ற மக்களும் கொடுக்க முன்வந்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் தேசிய நிதிக்கு வசூலாகும். ஆகவே இதுபற்றி இங்குள்ள கட்சியினர் அனைவரும் நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டும், பிறருக்கு வழிகாட்டும் வகையில் நாம் அனைவரும் மாதந்தோறும் 10 ரூபாயாவது தொடர்ந்து கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தேசத்தின் நெருக்கடி சமயத்தில் உற்பத்தியை நாம் அதிகமாகப் பெருக்கவேண்டும். அப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் பல பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் ஓரளவுக்கு எடுத்து நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமைச்சரவை முடித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக அமைச்சரவைக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு திட்டம், குளக்கோம்பைத் திட்டம் என்பது விடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொண்டு முடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் நிறைய நிலங்கள் தரிசு நிலங்களாக, விவசாயத்திற்குத் தகுதி இல்லாத நிலங்களாக, குளம் குட்டைகள் மூலமாகக் கூடத் தண்ணீர் வசதி பெற முடியாத நிலங்களாக இருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் 'போர்வெல்'

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [31st January 1963]

கிடைத்ததை' அமூல் நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும். தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கக் கூடிய பணம் சரியான படி செலவழிக்கப்பட வேண்டுமானால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் கொடுத்து செலவழித்தால் நன்றாக இருக்கும். எங்கெங்கே 80 அடி, 100 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்து 'போர் வெல்' வேலையை ஆரம்பித்து வெற்றிகரமாக முடித்தால் விவசாயத்திற்கு வசதியாக இருக்கும். 'சப் மெர்ஜிபிள் பம்ப்' இப்போது சென்னை மாகாணத்திலேயே செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 'டப் வெல் பம்ப்'களை அதிகமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவை ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிக அளவில் கிடைக்கக் கூடிய வசதியினைச் செய்து கொடுத்தால் விவசாய உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திருமங்கலம் கால்வாய்த் திட்டத்துக்காக 13 லட்சம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக அரசாங்கத்துக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டம் முடிக்கப்பட்ட பிறகு ஆயிரம், ஆயிரத்து ஐநூறு ஏக்கருக்கு மேற்கொண்டு பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். அந்தத் தண்ணீர் மீண்டும் திருமங்கலம் தாலுகாவிற்கே போகாமல் நிலக்கோட்டை தாலுகா அதனால் பயன்பெறும்படி செய்யவேண்டும். நிலக்கோட்டைத் தாலுகாவில் ஊற்றுத் தண்ணீர் மூலமாக நஞ்சை விவசாயமோ, புஞ்சை விவசாயமோ செய்ய முடியாது மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, லைனிங் போட்டு முடித்த பிறகு நிலக்கோட்டைத் தாலுகா அந்தத் தண்ணீரைப் பெற வழி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நாட்டில் விறகுப் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாட்டில் அநேக இடங்கள் விவசாயத்திற்குத் தகுதியற்ற நிலங்களாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் எல்லாம் மரத்தை நடுவதற்கு ஏதாவது தொகையினைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் கொடுத்து காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், சிமெண்ட் பற்றாக்குறையும் இப்போது நாட்டில் இருந்து வருகிறது. ஸ்ரீமதி குழந்தையம்மாள் கூறியது போல் கண்ட்ரோல் ரேட்டை விட அதிகமான விலையில் மூட்டைக்கு 12, 15 ரூபாய் விலையில் வெளியில் விற்கிறார்கள். கண்ட்ரோல் விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்றால் சிமெண்ட் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலைமையை நாம் கண்காணிக்கவேண்டும். மேலும் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு சிமெண்ட் பயன்படுத்தப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். கிணறுகள் வெட்டுதல், குடிதண்ணீர் டாங்குகள் கட்டுதல் போன்றவற்றுக்கு மாத்திரமாவது தாராளமாக சிமெண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவரையேக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

31st January 1963] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

காய்கறி உற்பத்திக்காக நாம் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கிராமப் புறங்களில் ஏறத்தாழ 28,000 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கெல்லாம் நிலங்களுக்கூட இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூட நிலங்களில் எல்லாம் காய்கறி உற்பத்தியைத் தீவிரப்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும் போது 'இந்த அரசாங்கத்துக்கு மன வளம் இல்லை' என்று சொன்னார்கள். 'விலைக் கட்டுப்பாட்டுக் கமிட்டியை நாங்கள் சொன்ன போது போடவில்லை, யுத்த கமிட்டியை அமைக்கும்போது எல்லோரையும் கலந்து கொண்டு அமைக்கவில்லை' என்று சிறு சிறு குற்றச் சாட்டுகளைக் கூறினர். கமிட்டிகள் அமைக்கப்படும்போது காங்கிரஸ்காரர்களையோ, மற்றக் கட்சிக்காரர்களையோ கலந்து கொண்டு ஆரம்பிப்பதில்லை. யாரையும் கலக்காமல், எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.பி.-க்கள், எம்.எல்.சி.-க்கள் என்று எல்லோருக்கும் இடம் கொடுத்து கமிட்டியை நல்ல முறையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். தங்களைக் கலந்து ஆலோசித்தால் அதனால் பேர்வருமே, நம்மைக் கூப்பிட்டுக் கலந்தாலோசித்தால் பத்திரிகையில் பேர்வருமே என்ற எண்ணத்தில்தான் அவ்வாறு கூறியிருக்க வேண்டும்.

இப்போது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியான நிலைமையில் ஹரிஜனங்களுக்கு மிகுந்த அளவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இருப்பினும் இன்னும் பெருவாரியான ஹரிஜன மக்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் சபையில் இருக்கும் காரணத்தால்தான் நான் இதைக்கூற விரும்புகிறேன். மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் பல ஹரிஜன மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள். டிப்பார்ட்மெண்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் வீட்டு மனைக்காக ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களைத்தான் பார்க்கிறார்கள். ஐம்பது ஏக்கர் நூறு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்கள் பக்கம்கூட அவர்கள் திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. இதை யெல்லாம் கவனித்து அதிக அளவில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் நிலத்திலிருந்து நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து ஹரிஜன மக்களின் வீட்டுப் பிரச்சினையை மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கி நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். சோழவந்தானில்கூட, பெண்கள் ஹைஸ்கூல் ஒன்று ஜூன் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்காக சோழவந்தான் மாணவிகள் சார்பாக நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். மதுரையில் கோடைக்கானல் ரோடு, காந்தி கிராமத்துக்கு இடையில் நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. நாங்கள் ஐம்பது ஏக்கர் வேண்டுமானாலும் இனாமாகக் கொடுக்கத் தயாராக

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [31st January 1963]

இருக்கிறோம். அங்கு பெண்களுக்கான ஒரு பாலிடெக்னிக்கை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் ஏழாவது, எட்டாவது படித்துப் பால் ஆகாமல் இருக்கக்கூடிய பெண்கள் தொழிற் கல்வி பெற வசதி ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் கூடிய சீக்கிரம் அதனை ஏற்படுத்த கல்வி-நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையிலே ஒருசில குறைபாடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றம் பற்றிக் கூர்ந்து கவனிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்கள் மட்டும்தான் ஓரளவு விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர மற்றப் பொருள்களின் விலையெல்லாம் ஏறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருப்பது விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பாதகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. ஆகவே, எல்லாப் பொருள்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்தி எல்லா மக்களுக்கும் சமத்துவம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களுக்குப் புதிதாக வரி விதிக்க மசோதா கொண்டுவருவதாகச் சொல்லியிருப்பது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் கஷ்டநஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே பலதரப்பட்ட வரிகள் விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வரிகளை விவசாயிகள் கட்ட முடியாமல் அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்து வரி வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது மேலும் விவசாயிகளுக்கு வரி விதிப்பதானது, இந்த அவசர காலத்திலே விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் அறைகூவிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக, உற்பத்தியைத் தடைப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையாக ஏற்படும். விவசாயி நல்ல உற்சாகத்தோடு, உணர்ச்சியோடு விவசாயம் செய்தால்தான் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியுமே தவிர, மன சஞ்சலத்தோடு விவசாயி விவசாயம் செய்து விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியாது.

முன்பு ஜமீந்தாரி பிரதேசமாக இருந்த காலத்தில்கூட உயர்ந்த பட்சம் 4-1/2 ரூபாய்க்குமேல் வசூல் செய்யாமல் புதுக்கோட்டை போன்ற ஸ்டேட்கள் இருந்தன. இப்போது கிட்டத்தட்ட அங்கெல்லாம் 15 ரூபாய் வரி செலுத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். இன்னும் அதிகப்படியாக வரி போட்டால் எந்த நிலைக்கு கொண்டுவீடும் என்பதை நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையிலே இந்த நாட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமென்று நினைத்தால் மீண்டும், மீண்டும் விவசாயிகள் மீது வரி போடாமல் அவர்களுக்கு நல்லமுறையில் உற்சாகமூட்டக் கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்தால்தான்

31st January 1963]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். விவசாயி தனக்கு கஷ்டமிருக்கிற நேரத்தில் கிஸ்தி பாக்கியை உடனடியாக செலுத்த வேண்டிய போதும் அல்லது உடனடியாக தன் வீட்டில் ஒரு கல்யாணம் அல்லது துஷ்டிக்காகவோ செலவு செய்யவேண்டிய அவசரம் ஏற்பட்டால் தன்னிடமுள்ள ஒருசில தங்க நகைகளை அடகு வைத்துத்தான் உடனடியாக பணம் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருந்தது. இப்போது தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்ததன் மூலம் விவசாயி அந்த வழியையும் இழந்து விடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயி ஓரளவு சேமித்து வைத்திருக்கிற தங்கத்தைக் கொண்டு எங்காவது அடகு வைத்து உடனடியாக பணம் வாங்குவதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகளிடம் இருக்கும் தங்கத்திற்காவது கட்டுப்பாடு இல்லாமல் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் திருவாடாளை போன்ற கிழக்கு ராமநாதபுரத்திலுள்ள பிற்பட்ட பகுதிகளில் இன்னும் காட்டாறுகளில் வருகிற தண்ணீரைக்கூட நாங்கள் உபயோகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அங்கு சிறு சிறு காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. என் தொகுதியில் விரிசலை ஆறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது, தேவகோட்டை சமீபத்தில். இந்த ஆண்டில்கூட ஏராளமான தண்ணீர் கடலில் போய் சேர்ந்தது. அதன் ஓரத்திலுள்ள பகுதிகளில் விளைவுக்கு தண்ணீர் போதாது இருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் குறுக்கே மூன்று இடத்தில் தடுப்புக் கட்டை போட்டு பாசன வசதி செய்வதற்கு சுமார் பத்து ஆண்டுகளாக திட்டம் தீட்டி இப்போதுகூட எஸ்டிமேட் போட்டு சர்க்காரில் பென்டிங்காக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் உடனடியாக செய்தால்தான் அப்பகுதிகளில் ஏதாவது ஓரளவு மழை பெய்கிற காலத்திலாவது நீர்ப்பாசன வசதியை ஏற்படுத்த முடியும். பெரிய பெரிய டாம்கள் கட்டுவதற்கெல்லாம் ஏராளமாக பணம் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் இதுபோன்ற காட்டாறுகளில் தடுப்புக் கட்டை கட்டுவதற்கு பெரிய அளவில் பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. ஓரளவு பணம் செலவு செய்தால் அங்கெல்லாம் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, உடனடியாக விரிசலை ஆற்றில் மூன்று இடத்திலும், எழுவன்கோட்டை, அனுமந்தக்குடி, சிறு கம்பையூர் இந்த மூன்று இடத்திலும், இந்த ஆண்டிலே தடுப்புக் கட்டை போட்டுக் கொடுக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் திருவாடாளை தாலுகாவில் உள்ள தேனாறு பாம்பாறு, கோட்டைக்கரையாறு இன்றும் தடுப்புக் கட்டைப் போட்டுக் கொடுத்தால் பாசன வசதியைப் பெருக்க முடியும். இதைக் கவனித்து ஸ்பெஷலாக திருவாடாளை தாலுகாக்காகவும் ஒரு ஸ்கீம் போட்டு அவற்றை உடனடியாக செய்து தர வேண்டு

[31st January 1963]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவைப் பொறுத்த மட்டில் கண்மாய்கள் நல்ல முறையில் மராமத்து ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கரைகளில் உயரமாக மண் போடப்படுகிறதே தவிர முன்பு ஜமீன் காலத்தில் கண்மாய்களை ஆழப்படுத்தியது போல் இப்போது எல்லாம் ஆழப்படுத்துவதில்லை. கண்மாய்களை ஆழப்படுத்தினால்தான் அதில் தண்ணீர் தேங்கி பாசனத்திற்கு அதிகப்படியான தண்ணீர் கிடைக்குமே தவிர கரைகளை மட்டும் உயர்த்தி லெவல் வைத்து விட்டால் போதாது. ஆகவே நீர்ப்பாசன வசதியற்ற கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிகளில் உள்ள கண்மாய்களை நன்கு ஆழப்படுத்தி அதிலிருந்து பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவாடானை தாலுகாவில் சென்ற ஆண்டு அம்மை நோய் பாவி ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்த விதமான முறையிலும் தடுப்பு முறைகள் செய்யவில்லை. செய்யப் படாமல் இருக்கிறது. இப்போதுகூட தேவகோட்டை நகரத்திலே வார்ட் வார்டாக விடு விடாக அதிகமாக அம்மை நோய் பாவி யிருக்கிறது. சேதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை யெல்லாம் பார்த்து கவனித்து சுகாதார முறையில் நன்கு அம்மை நோய் தடுப்பு வேலைசெய்து மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் இருக்கிற பொற் கொல்லர்களுக்கு மிக, மிக மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி பல மெம்பர்கள் பேசினார்கள். பொற்கொல்லர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு வேறு வேலைகளை மேற் கொள்வது மிகவும் கஷ்டம். ஏனெனில் அவர்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து ஆடாமல் அசையாமல் அவ்வேலைகளை நாசூக்காக செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு கடினமான வேலைகள் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து அவர்கள் குடும்பங்கள் நல்ல நிலையில் வாழ வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சபை அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் பேசும் போது கிழவர்கள் திண்ணையில் முணு முணுப்பதுபோல் முணு முணுக்கும் தலைவர்களை ஜெயிலில் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பெரியவர்கள் நல்லதைத்தான் கூறுவார்கள். நல்லது கூறுவது மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சலாகக் கூறுவதுபோல்தான் தெரியும். பெரியவர் சொன்னதைக் கேட்காத கஷ்டத்தை பின்னாடிதான் நன்கு உணர முடியும். ஆகவே இந்தப் பெரியவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை பின்னாடி யோசித்துப் பார்த்தால், ஏன் இப்போதே யோசித்துப் பார்த்தால்கூட அது நல்லதில்லை என்று சொல்ல முடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் எங்கள் மாபெரும் தலைவர் ராஜாஜி அவர்களை சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்க

31st January 1963]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் மாபெரும் தலைவர் அவர்களைப்பற்றி எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். நீங்கள் எல்லோரும் போற்றிப் புகழ்ந்த தலைவர்தான் அவர்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் விட்டு வெளியே போய் விட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களுடைய தியாகம் குன்றிவிட்டதா என்று நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். முன்பு 1952-ல் இங்கு காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைக்க முடியாமல் இருந்த நேரத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்து எங்கள் தலைவர் அவர்களை அணுகி காங்கிரஸ் மந்திரிசபை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வில்லையா? அதற்கு அவர்கள் எல்லாம் உதவவில்லையா? அவர்களுடைய புத்தி நீட்சியும் அதற்கு பயன்படவில்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதேபோல் நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் நல்ல ஆறுதல் சொல்வதற்கு, நல்ல யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு அவர்களாவது இருந்து சொல்கிறார்களே என்று நாம் பெருமைப்படவேண்டியதை விட்டு அவர்களை ஜெயிலில் போட வேண்டுமென்று சொல்வது நமக்கே கேவலமாக இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட்களைப் பற்றி முன்பே எச்சரித்தார்கள். அதைப்பற்றி நன்கு ஊன்றி கவனிக்காமல் விட்டிருந்தார்கள். பின்னாடி இந்த அரசாங்கம் இந்த சபையில் இருக்கிற பாதுகாப்பு கமிட்டி மெம்பரையே சிறையில் போட வேண்டிய அர்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டது. எங்கள் தலைவர் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னதை நன்றாக கவனித்திருந்தால் இந்த நிலை நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்குமா என்பதை நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதைத் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு போகாமல், கேட்டு நல்லமுறையில் இந்த அவசரக் காலத்தில் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு நம்மை எதிர்நோக்கியிருக்கும் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு வழிவகை செய்யலாம் என்று யோசனை கூறி எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ந. சண்முகசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் யுத்த நெருக்கடியைப்பற்றியும், அதில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பைப்பற்றியும், அதில் மக்களுடைய கடமைப்பற்றியும், மிகவும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்கள். யுத்த நெருக்கடியில் மக்கள் தங்களுடைய கடமையை நல்லவிதமாக நிறைவேற்றி வந்து இருக்கிறார்கள். மக்கள் சகல தியாகத்திற்கும் தங்களை தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் யுத்த நெருக்கடியை சமாளிக்க கிராமத் தொண்டர் படையையும், கிராம ஹோம் கார்ட்டையும், மற்றும் தேசிய மாணவர் படை பயிற்சியையும் ஆரம்பித்து இருப்பது மிகவும் சந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். அதுவும் தவிர, டிரைவர்கள் பயிற்சி, மற்றும் அவசர காலத்தில் உதவுவதற்கான பயிற்சி இவைகளை எல்லாம் ஆரம்பித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மிகவும் நல்லமுறையில் செயல்படுத்தி வந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இன்னும்

[திரு. ந. சண்முக சுந்தரம்] [31st January 1963]

நல்லமுறையில் நமது அரசாங்கம் செயல்படுத்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் குறிக்கோள்களை அரசாங்கம் குறித்த நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியில் நாம் அடைய வேண்டிய லட்சியத்தை அடைந்தே திருவோம் என்பதில் நமக்கு சந்தேகமில்லை.

அரசாங்கமானது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யக்கூடும் என்று கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கி மக்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கம் உருக்குத் தொழிற்சாலை, கொடைக்கானலில் மேல்நிலை கால்மிக் கதிர் ஆராய்ச்சிக் கூடமும், சென்னைக்கு அருகில் படகுகளுக்கான டீசல் இன்சின் உற்பத்தி சாலையும், மாமல்லபுரத்தில் அணு மின்சார நிலையமும் அமைக்க முற்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். மின்சாரத் தைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களில் போதிய அளவு மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை. இனிமேல் அணு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதின் மூலமாக மின்சாரத் துறையில் நமது லட்சியத்தை எல்லாம் அடைந்து விடுவோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பாசனத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் அனேகமாக எல்லாத் திட்டங்களையும் பூர்த்தி செய்துவிட்டோம். பாக்கி இன்னும் சில பாசனத் திட்டங்கள் தான் இருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, அவுசுசி தாலுகா—எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரை—மிகவும் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. என் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் பாசன வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, குந்தா வடிநீர் திட்டத்தை எடுத்து அரசாங்கம் கிராம மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் கிராம மக்களுக்கு விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரம் போன்றவைகள் சுலபமான வழியில் கிடைப்பதில்லை. பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் கடன் கிடைப்பதிலும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நீக்கி விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவுக்கு உரம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிமின்ட் முதலியவை கிராம மக்களுக்கு கிடைப்பதற்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் கிராம மக்களுக்கு சுலபமாக கிடைப்பதில்லை. அவை கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையின் மீது சில கருத்துக்களை கூற வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்து கணம்

81st January 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

அம்மையார் அவர்கள் பிரிவினைத் தடைச் சட்டத்தை வரவேற்று, அதன் பேரில் தங்கள் உள்ளத்தில் இருக்கும் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். இதுவரை கனம் அம்மையாரும், அவரைச் சார்ந்த, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், பொது மக்களிடம் போய் ஓட்டு உரிமைகளை வாங்கித்தந்த எங்கள் கட்சிக்கு வோட்டு தாருங்கள் என்று கேட்டு வந்தார்கள். இனிமேல் இந்தப் பிரிவினைத் தடைச் சட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசியதால் வாங்கிக் கொடுத்த உரிமை ஒன்றை அழித்துவிட்ட எங்களுக்கு வோட்டு தாருங்கள் என்று தான் கேட்கவேண்டிய நிலைமை வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு போதுமான அதிகாரங்களை கொடுக்கவில்லை என்று வெளிப்படையாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதே கருத்தை மனம் புழுங்கிய நிலையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்காகத்தானே என்னவோ இருக்கும் உரிமை ஒன்றை அழிக்கின்ற அதிகாரத்தை பெற இருக்கிறது மாநில அரசு. இப்போது மாநில அரசுக்கு இந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது, கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சில உரிமைகளை பறிக்கக்கூடிய சில அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசுக்குக்கொடுக்க இருக்கிறது. சாதாரணமாக புராணத்தில் சொல்லப்படுவதுண்டு. உயிரை பறிக்க வருகின்ற யமன் தானாக வருவதில்லையாம். தன்னிடமுள்ள கிங்ககரர்களிடம் பாசக் கயிற்றை கொடுத்து உயிரைப் பறிக்கச் சொல்லுவது வழக்கம் என்று சொல்லப் படுகிறது. அம்மாதிரி மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கின்ற உரிமைகளை பறித்துக்கொள்ளும் அதிகாரமென்னும் பாசக்கயிற்றை கொடுக்கவிருக்கிறது. அந்தப் பாசக்கயிற்றினால் நாங்கள் அழிந்து விடுவோமா அல்லது சிரஞ்சீவியாய் மார்க்கண்டேயனாக நிலைத்து நிற்போமா என்பதை இனிமேல் பொறுத்திருந்து பார்க்கப்பட வேண்டிய விஷயம். நேற்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும், எனது அருமை நண்பருமான கனம் அங்கத்தினர் திரு. கார்ச்சா கவுடர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதைப் பா. மு. க. அதாவது பாரத முன்னேற்றக் கழகம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதை அவர்கள் வேண்டுமென்றே அல்லது வேண்டாமென்றே சொல்லியிருந்தாலும், பாரத நாட்டுக்கு முன்னேற்றம் தேவை, அதை ஆளும் கட்சியால் செய்ய முடியாது, முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு கட்சி அவசியம் தேவை தான் என்பதை அவர் மறைமுகமாக ஒப்புக்கொண்டதற்காக நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அவருக்கிருக்கின்ற மனக்கசப்பெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதில் “திராவிடம்” என்கின்ற வார்த்தை இருக்கக்கூடாது என்பது தான். இவ்விதம் திராவிடம் என்ற வார்த்தை இருக்கக்கூடாது என்று எங்களுக்கு சிபாரிசு செய்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்த நாட்டின் தேசிய கீதத்தில் இருக்கின்ற திராவிடம் என்கின்ற வார்த்தையை எடுத்து விடுமாறு அவருடைய ஆளும் கட்சிக்கு புத்தி சொல்லுமாறு உங்கள் மூலம் அவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மூ. பொ. வடிவேல்] [31st January 1963]

அடுத்து, நாங்கள் போர் முயற்சிக்கு ஆதரவு தராதிருந்தால் பொதுஜன நியாக உணர்ச்சி என்னும் தீயில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் அழிந்து போயிருப்பார்கள், என்றும் அதனால் தான் யுத்த முயற்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நாங்கள் மட்டுமல்ல, இந்த யுத்தத்தின் காரணமாக யாருமே தீயில் பொசுக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீ அணைக்கும் படையாக இன்றையதினம் செயலாற்றி வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, நேற்றைய தினம் பேசிய ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். நாங்கள் பயந்து கொண்டு தான் போர் முயற்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்தோம் என்று. நாங்கள் அதை மறுக்கவில்லை. எங்கே ஜனநாயகம் அழிந்துவிடுமோ என்று பயந்து தான் இந்தப் போர் முயற்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்தோம் என்பதை உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு நாட்டுக்கு ஆபத்து வரும்போது, ஆளும் கட்சியில் யார் இருந்த போதிலும் சரி, எதிர்கட்சிகள் அனைத்தும் சேர்ந்து ஆளும் சர்க்காருக்கு ஆதரவாக நேசக்கரத்தை நீட்டுவது தான் ஜனநாயக நாட்டின் மான் பாகும். அந்த வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் போர் முயற்சிக்கு தனது நேசக்கரத்தை நீட்டுகிறது, தனது தாய்மையான உள்ளத்தோடு, தாய்மையான எண்ணத்தோடு நேசக்கரத்தை நீட்டுகிறது. அதற்கு தயவுசெய்து உள்நோக்கம் கற்பிக்கவேண்டாம் என்று கனம் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களை தங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்களது உரையில். பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் நடைபெறுவதற்கு தற்சமயம் இருக்கும் அதிகாரங்கள் போதாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை நேடியாக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களிலுள்ள தலைவர்களையும் நேடியாக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். ஆணையாளருக்கு தற்போது இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் அத்தனையும் தலைவரிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக கூட்டுறவு சங்கங்களில் “பெய்ட் செக்ரடரியாக” கூட்டுறவு சங்கங்களின் அதிகாரிகள் பணியாற்றுவது போல்தான் இதிலும் ஆணையாளர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். ஆணையாளர்கள் கையில் எந்தவிதமான அதிகாரத்தையும் கொடுக்கக் கூடாது. மேலும் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை. என்னைத் தலைவராகக்கொண்டிருக்கும் ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் கடந்த ஒன்றேகால் ஆண்டு காலமாக விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் நால்வர் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடைபெற தடையாய் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு விவசாயத்திற் கென்று ஐந்து வருடங்களுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. மாதிரிப் பண்ணை, பழத்

31st January 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

தோட்டம், எருக்குழி வெட்டுதல் முதலிய பல திட்டங்கள் போடப்படுகின்றன, இவைகள் எல்லாம் தகுந்த நேரத்தில் நிறைவேற்ற முடியாத காரணத்தாலும், குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைய அவசரம் அவசரமாக வேலைகளை செய்வதாலும். இதற்கென்று ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படுவதில்லை.

அதைப் போலவே மாதர் சங்கங்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ரூ. 50,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு போதிய படிப்பு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் இந்த மாதர் சங்கங்கள் கிராமங்களில் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக மாதர் கூட்டுறவு சைத்தொழில் சங்கங்களை ஆங்காங்கு துவக்கி அந்த வகையில் அமைத்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். ஆகவே இந்த யூனியன்கள் நடைபெற்று வரும் விதத்தைப் பார்த்து, என்னென்ன மாறுதல் செய்யலாம், எங்கெங்கு சிக்கனங்கள் செய்யலாம், இன்னும் எந்த மாதிரி செய்தால் யூனியன் நலமாக செயல்படும் என்று ஆராய்வதற்கு ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று நான் முதல் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யூனியனிலே டிஸ்பென்ஸரிகள் இருக்கின்றன. முன்பு எல். எஃப். டிஸ்பென்ஸரிகளாக இருந்ததை யூனியன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பெருந்த அளவில் போது நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு டிஸ்பென்ஸரிக்கும் 12,000 ரூபாய் அல்லது 15,000 ரூபாய் யூனியன்கள் செலவு செய்யவேண்டியிருப்பதால் இவைகளை அரசாங்கமே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஒவ்வொரு 1½ மைலுக்கும் ஒரு பன்வி வைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டால் அவர்கள் குடி இருக்க வசதி இல்லாத அவதிப்படுகிறார்கள். பெரும்பாலான பள்ளிகளில் சரியாகப் பெண்கள் படிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கே பெண் ஆசிரியர்கள் நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆண் ஆசிரியர்களுக்கே வீடு இல்லாத நிலையில் பெண் ஆசிரியர்கள் குடி இருக்க என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே இப்போது அரசாங்கம் யூனியனுக்கு ஒரு வீடு என்று கட்டி வருகிறார்கள். அதைச் சிக்கனப்படுத்தாமல் மேலும் பல வீடுகளைக் கட்டி, ஆசிரியர்களிடமிருந்து வேண்டுமானால் வாடகையாக ஒரு கணிசமான ஒரு தொகையை வசூல் செய்து, வசதி இல்லாத இடங்களிலெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே பால் பண்ணைகளைப் பற்றியும், அவைகள் செயல்படும் விதத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு ஆங்காங்கு பால் மறத்த பசுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், “ஸால்வேஜ் ஃபார்ம்” ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தினால் தான் பால் மறத்த பசுக்களுக்கு ஒரு நிவாரணமாக இருக்கும். இம்மாதிலம் முழுவதற்கும் சென்னைக்கு

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [31st January 1963]

20 மைல் தூரத்தில் அல்மாதி என்ற ஒரு இடத்தில் தான் “ஸால்வேஜ் ஃபார்ம்” இருப்பதாக அறிகிறேன். அது போதாது. ஆங்காங்கு இத்தகைய பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும். ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த நாய்கனூர் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு கால் நடை அபிவிருத்தி சங்கம் இருக்கிறது, அங்கே ஒரு “ஸால்வேஜ் ஃபார்ம்-மை” அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நெடுநாட்களாக இருந்து வருகிறது அதற்கு ஏற்ற சீதோஷண ஸ்திதியும் ஏராளமான தரிசு நிலங்களும் மற்ற வசதிகளும் அங்கு இருக்கின்றன. ஆகையால் அங்கு இம்மாதிரி ஒரு பண்ணையை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆங்காங்கு நகரங்களில் 1 லட்சம் பேர்கள் கொண்ட இடங்களில் மட்டுமே கூட்டுறவு உபயோகிப்போர் பண்டகசாலை அமைப்பதாக கவர்னர் அவர்களின் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிகளைத் தளர்த்தி, ஒவ்வொரு முனிசிபல் நகரத்திலும் ஒரு உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலவரி உயர்வைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA: Mr. Speaker Sir, in support of the Motion of Thanks to His Excellency the Governor for his Address, I wish to say a few words.

At the outset let me congratulate the Government on their firm prohibition policy. This reform was enforced with great difficulty and after much sacrifice. A new generation is now emerging in India without its mind being paralysed or debased by the intoxicating drink. But all kinds of arguments have been advanced by vested interests for scrapping prohibition. According to them, drink by itself is not an evil but only drunkenness is an evil. They go to the extent of proclaiming that prohibition has failed and that illicit trading of illicitly manufactured liquor is on the increase leading to disrespect for law and corruption of all sorts. These anti-prohibitionists are not perhaps aware of the fact that there was illicit trading of illicit liquor even in the “Wet” days. It will be a sad day indeed if all the good that has been conferred on the people is destroyed by scrapping prohibition. The women of our land ardently pray that prohibition should not be sacrificed at the Altar of Finance in the name of National Emergency.

Next, coming to Education, I request the Government and the University authorities to take all possible steps from now on to meet the anticipated great rush in June-July this year for admission to the P.U.C. and other University courses of study. It is an important duty of the Government to provide all educational

31st January 1963] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

facilities for those who wish to continue higher studies and who have been declared fit to undergo such courses of study. This problem cannot be solved by merely increasing the sanctioned strength of the existing institutions and thus converting their lecture halls into places of public meeting. If the quality of our education is to be maintained, Government should give greater attention to the opening of new institutions and there should be some kind of control over the number of students to be admitted in the colleges. Further the quality of our teaching staff has also to be improved at all stages of our education, which particularly at the primary stage, is in a deplorable level. Since our political independence we have been planning and progressing rapidly to attain economic independence. But our political as well as our economic independence will be moonshine, unless our coming generation has also with it, intellectual independence. Therefore selection to all professional colleges should be made judiciously and merit should be the only criterion for admission at the University level.

In the matter of girls' education we are still backward. The percentage of educated women is sadly very low. I request our Government to give greater attention to this problem and open more schools and colleges for girls and strive to reach a position where educational opportunities are not denied to girls who are fully qualified for higher studies. It pains us very much to hear that boys who have secured less number of marks are admitted in preference to girls who have scored more marks. Our National leaders do not expect our women to be merely suppliers of cannon fodder. Our educated women are now entering all walks of life and it cannot be said that their services have been, in any way, less than that of our men. Sir, I hope, you will agree with me, when I make bold and say that if only there were women at the helm of affairs in several capitals of the world today, the world will not be in such tragic mess as it finds itself today which every one will admit is largely due to the greed, brutality and treachery of men.

One of the most important subjects I wish to mention is about of our rural population. Although priority has been given in our plans for agriculture and rural development, yet a majority of our village population remain poor and a great leeway has to be made if the people in the villages are to have one or two square meals a day. The small farmer should be provided with some kind of subsidiary occupation since agriculture is only seasonal and it cannot be self-supporting by itself. For many sections of our people, milk is still a luxury, though milk is a valuable food. If vigorous efforts are made to improve our cattle and encourage milk production by subsidies and loans in rural parts, and steps are taken to collect and distribute the milk in an organised and scientific way, it will not only help in augmenting the income of the village people but will also provide for our people a good and rich food. I request the Government to study the possibilities of distributing good breeds of cows to poor and deserving villagers,

[Srimathi B. Lakshminarasamma] [31st January 1963]

in the same way as bulls are now being granted to Harijans. The starting of Welfare Food Services, as in some of the foreign countries and also the establishment of a milk board will be welcome additions to our developmental programmes.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

* திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் சீன ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக நமது மாகாணத்தில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்கும்பொழுது, இங்கு ரூபாய் 2 கோடிக்கு அதிகமாக வசூல் செய்திருக்கிறோம். என்பது ஒருபுறம் இருக்க, இங்கு மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள உணர்ச்சி நான் மிகமிக முக்கியம் என்று அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாடு பூராவிலும் பார்த்தால், அதுவும் கிராமப்புறங்களில் பார்த்தோமானால் ஏழை எளியவர்களிடத்திலும், சேரிவாழ் மக்களிடத்திலும், குடியசையில் வாழக்கூடிய மக்களிடத்திலும், இந்த உணர்ச்சி மிகவும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களிடத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த உணர்ச்சியானது மங்காது இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு அன்றாடச் செய்திகளை நாம் வழங்க வேண்டும். இதை நாம் வாறெலிப் பெட்டிகள் மூலமாகச் செய்ய வேண்டும். எனவே, எல்லா கிராமங்களிலும், சேரிகளிலும், வாறெலிப் பெட்டிகளை பொருத்தி அவர்கள் அன்றாடச் செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியாக தேசிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சமயத்தில் நம் முடைய மக்கள் எந்தவிதமான வித்தியாசமுமின்றி நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு ஒத்துழைக்கக்கூடிய காலத்தில், அவர்களுடைய உணர்ச்சி மிகவும் முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய தருணத்தில், அந்த உணர்ச்சி மங்களிடும்படியாக சில தலைவர்கள் பேசி வருவது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். ஏதோ ஓர்வருக்கு மிகவும் பெரிய தலைவர்கள் ஆகிவிட்டால் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு, அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசி வருகிறார்கள். ஏதோ ஒருவர் தானே பேசுகிறார், இருவர்தானே பேசுகிறார் என்றால், எப்பொழுதுமே, மக்களுடைய மனதில் குதர்க்க வாதம்தான் சிக்கிரம் பதிய ஆரம்பிக்கும். இம்மாதிரி ஒருவர், இருவர் பேசுவது, பஸ்களில் போகிறவர்களிடத்திலும், ரயிலில் போகிறவர்களிடத்திலும், சாதாரண மக்களிடத்திலும் ஆங்காங்கு இம்மாதிரியான பேச்சுக்களையே ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் நமது யுத்த முயற்சிக்குப் மிகவும் கெடுதல் ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பேச்சுக்களை சாதாரண மக்கள் பேசினால் நாம் தப்பாக எடுத்துக்கொள்வோம். சற்று பெரியவர்கள் பேசினால் ஏதோ அதைப்பற்றி இன்னும் தீவிரமாக நடவடிக்கை

31st January 1963] [திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம்]

எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். சிலர் சொல்லுவார்கள், சிலம்புக் கூடத்தில் படிக்கும் பிள்ளைகள் விழுந்தால் தப்பு, வாத்தியார்கள் விழுந்தால் கிருக்கி என்பார்கள். அப்படி எதைவேண்டுமானாலும் பேசுகிறவர்களை நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் தடை செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், மத்திய சர்க்காரிடம் சிபார்சு செய்து அதைத் தடை செய்யவேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஹோம் கார்டு சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி, சேலம் ஆகிய டவுன்களில் இப்பொழுது ஏற்படுத்தப்போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஹோம் கார்டைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா ஜில்லா தலைநகரங்களிலும் உடனடியாக இதை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆதையப்படுகிறேன். எல்லா ஜில்லா தலை நகரங்களிலும், எல்லா முனிசிபல் தலைநகரங்களிலும் ஹோம்கார்டு ஏற்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் கூட கிராம பாதுகாப்பு படையை நாம் இப்பொழுது அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துவருகிறோம். இத்துடன் கூட நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், பஞ்சாயத் யூனியன் தலைநகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் அங்கெல்லாம் சிவிக் கார்டு ஏற்படுத்த வேண்டும். சிவிக் கார்டு ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். எம்மாதிரியான பயிற்சி என்றால், 'ஆர்டு ரிசர்வ்' போலீஸிலிருந்து ஹெட் கான்ஸ்டேபிள் அல்லது ஹெட் கான்ஸ்டேபிள்கள் அதிகம் இல்லா விட்டால், நாயக்குகளை கொண்டுவந்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். ஏதோ சிவிக் கார்டு என்று ஏற்படுத்திவிட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் உள்ள வேலைகளை அவர்களிடம் ஒப்படைக்கக் கூடாது. எனக்குத் தெரியும் நான் சில காலம் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்திருக்கிறேன். சிவிக் கார்டு களை சம்மன்களை சர்வ் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்துவார்கள். அம்மாதிரி வேலைக்கு அவர்களை விடாமல் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். சிவிக் கார்டுகள் மூலம் கிராமப் பாதுகாப்புப் படையினருக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கு நாம் வேண்டிய வசதியைச் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக சில திட்டங்களை மிக விரைவாக அமுலாக்க வேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்டு, அதற்குத் தக்க வேலைகளைச் செய்துவருகிறோம். பாசனம், மின்விசை, வேளாண்மை உற்பத்தி, கைத்தொழில் ஆகிய திட்டங்களுக்கு நாம் முதல் இடம் அளித்து, அவைகளை வளரச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், அவைகளை பரவச்செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இப்பொழுது திட்டங்களை திருத்தி அமைக்க ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில திட்டங்களை நாம் கைவிடவும் நேரிடும்படியான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். கட்டிடம் கட்டுவது, மற்ற சமூக நல வேலைகள் இம்மாதிரியான வேலைகளை சிறிது நிறுத்திவைக்கவும் நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான்

[திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம்] [31st January 1963]

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், ரஸ்தாக்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்பொழுது வேலைகள் துரிதமாக, தீவிரமாக நடைபெறவில்லை. பெரிய ரஸ்தாக்கள் ஒருபுறம் இருந்தாலும் கூட, தேசிய நெருக்கடியை முன்னிட்டு, கிராமங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பண்டங்களை டவுன்களுக்குக் கொண்டுபோவதற்கு கிராம ரஸ்தாக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, உடனடியாக கிராம ரஸ்தாக்கள் போடவேண்டியது மிகவும் அவசியம். கிராம ரஸ்தாக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளை மிக விரைவில் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 17 லட்சம் டன் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது நம்முடைய தீர்மானம். திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் 2 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே 4.85 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று அதற்கான திட்டங்களையெல்லாம் போட்டு, அதிக உற்பத்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 4.85 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியுமா என்பது சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. ஏனென்றால், தற்போது தான் தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுவடை நடந்தது, நடந்துகொண்டும் இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் கண்ட கண்டுமுதலை விட இந்த வருஷம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், குறைவான கண்டுமுதல் தான் கண்டு வருகிறது. அம்மாதிரியான நிலைமையில் இந்த வருஷம் 2 லட்சம் டன் அதிகமாகவது உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பது சந்தேக நிலையில் இருக்கிறது. அம்மாதிரியான விளைச்சல் அதிகம் இல்லாத காலத்தில் தான், விலைக் குறைவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெல் விலை குறைவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே சமயத்தில் சென்ற ஆண்டு நெல் விலை $1\frac{1}{2}$ மணங்கு கொண்ட மூட்டை ரூ. 21 ஆக இருந்தது. இந்த வருஷம் பார்ப்போமானால், விலை $17\frac{1}{2}$ அல்லது $17\frac{3}{4}$ ஆக இருக்கிறது. $1\frac{1}{2}$ மணங்கு மூட்டையின் விலை சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு $3\frac{1}{2}$ ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த விலைக் குறைவுக்கு முக்கியமான காரணம் ஒன்று உண்டு. நமது சர்க்கார் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மில் முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு காண் காண்ட் நடத்தினார்கள். அந்த கான்பரன்ஸில் மில் முதலாளிகள் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொடுத்துவிடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சம் டன் அரிசிக்கு மணங்கு ஒன்றுக்கு ரூ. 17.10 சர்க்காரில் கொடுத்துவிடுவதாகவும் அவர்களுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மில் முதலாளிகள் 10-ல் ஒரு பங்கு தான் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் 100 மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்தால், 10 மூட்டைகள் தான் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்கள். இந்த 10 சதவிகிதத்தை வைத்துக்கொண்டு, பாக்கி உள்ள நெல் எல்லாவற்றிற்கும் இதே விலையை அவர்கள் நிர்ணயித்துவிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு சர்க்காரில் ரூ. 17.10 கொடுக்கிறார்கள் என்றால், மில் முதலாளிகள்

31st January 1963] [திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம்]

அதற்கு மேலாக கொஞ்சம் அதிகம் வைத்து விலை நிர்ணயம் செய்து, இப்பொழுது விலை மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 17.50, 17.75 ஆகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சர்க்கார் மில் முதலாளிகளைக் கூட்டிய காலத்தில் விவசாயிகளையும் கூட்டியிருக்கவேண்டும். ஒரு லட்சம் டன் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று சொன்ன உடனேயே, பாக்கி நெல்லுக்கும் அதே விலையைப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்துடன், லாபத்தை முன்னிட்டு உடனடியாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். அது அவர்களுக்கு என்றைக்குமே லாபமானது. விவசாயிகளுக்கு அதனால் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் மில் முதலாளிகளைக் கூட்டியபோது விவசாயிகளையும் கூட்டிக் கேட்டிருக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் அவர்களும் யோசனை சொல்லியிருப்பார்கள். ஒரு லட்சம் டன் அரிசியை நாம் லெவி மூலமாகவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஏற்கெனவே இந்த மாதிரி முறை கையாளப் பட்டது. அதிலே எந்தவிதமான கெடுதலும் கிடையாது. இன்றுள்ள நிலையில் பார்த்தால், நமக்கு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி தேவைப்படுகிறது என்றால், அதற்கு 26 லட்சம் மூட்டை நெல் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதிலே 10 மடங்கு சேர்த்தால், 260 லட்சம் மூட்டை நெல் வந்தால்தான், மில்காரர்கள் 26 லட்சம் மூட்டை நெல்லை அரிசி ஆக்கி கொடுக்கப்போகிறார்கள். 260 லட்சம் மூட்டை நெல் எப்படிக் கிடைக்கப்போகிறது? மில்காரர்களை மட்டும் ஏன் நாம் நம்பியிருக்க வேண்டும்? ஏன் விவசாயிகளிடத்திலே இந்த வேலையை விட்டுவிட்டுக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிலே ஒரு சில கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். விவசாயிகள் கொடுப்பது என்றால் நெல்லாகத்தான் கொடுப்பார்கள். மில்காரர்களிடத்தில் வாங்கினால் அரிசியாக வாங்கலாம் என்று சமாதானம் சொல்லலாம். இம்மாதிரி மொத்தமாக வரக்கூடிய நெல்லை மில்களில் கொடுத்து அரிசியாக்கிக் கொள்ளலாம். எதோ ஓரளவு கஷ்டம் இருக்கலாம். ஆனால் இன்றுள்ள நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் பெரிய மிராசதாரர்கள் அல்ல. அவர்கள் எல்லோரும் நெல்லை ஸ்டாக் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மூட்டை நெல் 20 ரூபாக்கு மேல் போனால்தான் அவர்கள் விற்பார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், சிறிய மிராசதாரர்கள் ஸொஸைடிகளிடத்தில் நெல்லைக் கொடுக்கலாமே என்று சொன்னார்கள். சிறிய மிராசதாரர்களுக்கு உடனடியாக பணம் தேவையாக இருக்கிறது. அப்படியே ஸொஸைடிகளிடத்தில் கொடுத்தாலும் மூட்டைக்கு 10 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய செலவை சரிக்கட்ட முடியாத காரணத்தினால், எல்லா நெல்லையும் விற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஸொஸைடி மூலம் பெறுவதென்றால் எப்பொழுது இந்த ஒரு லட்சம் டன் அரிசியை வசூல் செய்வது? ஆகவே இந்த மாதிரி கஷ்டங்கள் இல்லாமலிருக்க ஏற்கனவே நாம் கடைப்பிடித்து வந்த லெவி முறையை அனுசரித்தால் நல்லதாக இருக்கும். இனி மேலாவது விவசாயிகளைக் கலந்து செய்யும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களைக் கலக்காத காரணத்தால் இந்த சமயத்தில் அவர்களுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்

[திரு. ஆர். சுப்பிரமணியம்] [31st January 1963]

புறங்களி உள்ளவர்கள் ஒரு மூட்டை நெல் 17 ரூபாய் என்று சொன்னால், மரக்காலுக்கு 8 அணா வீதம் தான் எடுக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்க்கும்போது ஒரு மூட்டைக்கு 12 ரூபாய்தான் வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு வரக்கூடிய கொஞ்ச நெல்லை அவ்வப்போது வீற்றுத்தான் அவர்கள் பாக்கி சாமான்களை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் கிராமத்திலுள்ள சாதாரண மக்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மில்காரர்களும், பெரிய மிராசதாரர்களும் தப்பித்துக்கொள்வார்கள். சிறிய விவசாயிகளைப் பாதிப்பதினால்தான் நான் இந்த விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் வேறு பெரிய திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லை. சமீபத்தில் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் மாநில பிரதம என்ஜினியரையும், மற்றும் நிபுணர்களையும் அழைத்து, தஞ்சையிலுள்ள ஆறுகளில் தூர் எடுப்பதற்கும், ஜி.ஓ. கால்வாய்க்கு சிமெண்டு லைனிங் கொடுப்பதற்கும் ஒரு திட்டத்தை ஆலோசனை செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மாதிரித் திட்டத்தை கூடியசீக்கிரத்தில் அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அங்கே உள்ள ஆறுகளிலெல்லாம் தூர் எடுக்க வேண்டும். அதற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. நா. ராஜாங்கம்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையின் மீது இப்பொழுது எழுந்துள்ள விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க ஒரு வாய்ப்பினைக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த உரையில் கவர்னர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்குப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து, சமீபத்தில் நம் நாட்டில் அன்னிய ஆக்கிரமிப்பினால் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையைப் பற்றியும், அதன் காரணமாக நாட்டு மக்கள் செய்த பணிகளுக்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்தும், மேலும் நாட்டு மக்கள் நமது நாட்டை பாதுகாப்பதற்காக என்னென்ன செயல்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே உள்ளவர்கள் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, இந்திய மண்ணிலே அன்னியன் காலடி எடுத்து வைக்கும்போது யாரும் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்கமாட்டார்கள் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இந்த நிலைமையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இந்த நாட்டை எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும், எந்தக் கொள்கை நிலவி வந்தாலும், அதைக் கவனிக்காமல் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டிலே யார் ஆண்டாலும், எந்தக் கட்சி என்ற எண்ணமே வராமல், நாட்டினுடைய பாதுகாப்புதான் முக்கியம் என்ற எண்ணமுடைய மக்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை சீன ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து அநேகமாக எல்லாக் கட்சியினரும் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் இந்த தேசிய நெருக்கடி காலத்தில், ராஜ்ய ரீதியிலும் சரி,

31st January 1963] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

மாவட்ட ரீதியிலும் சரி, பஞ்சாயத்து ரீதியிலும் சரி, தேசிய பாதுகாப்புக்காக நிறுவப்படும் ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற்ற வர, அமைச்சர்கள் தங்களுடைய கட்சியின் கொள்கைகளைப் பெரிதுபடுத்தாமல், உண்மையிலேயே நாட்டிலே இருக்கின்ற நல்லவர்களையும், சேவை செய்பவர்களையும், கட்சி பெரிதல்ல என்று நினைப்பவர்களையும், ஊக்கம் உடையவர்களையும், ஒழுங்குள்ளவர்களையும், அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, அவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து இந்த நாட்டிற்கு அவர்களுடைய சேவையை பெறுவதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று நான் எல்லா அமைச்சர்களையும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தகைய பணிகள்தான் நாட்டிலே எதிர்க்கட்சிகள் வலு அடையாமல் இருப்பதற்கு ஒரு தடையாக இருக்கும். கட்சிக் கொள்கை என்ற அடிப்படையில் இந்த ஸ்தாபனங்களை அமைத்தால் மேலும் மேலும் கட்சிகள் வளரத்தான் செய்யும். மக்களின் மன வளம் நல்ல முறையில் இருக்குமேயானால் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், அமைச்சர்கள், உள்ளபடியே மற்றவர்களுக்கு வறிகாட்டியாக அமைந்திருப்பார்கள், இந்தச் செயலை செய்ய வேண்டுமே தவிர, எதிர் தரப்பிலே உள்ள நாங்கள் எடுத்தவுடனேயே நல்ல முறையில் நடக்க முடியாது. ஆண்டு அனுபவிக்கிறவர்கள். நல்ல ஆர்வத்தைப் பெற்றவர்கள், நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளவர்கள், இந்தக் கடமையை எங்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற கமிட்டிகளிலே எங்களைப் போட வேண்டுமென்று எங்கள் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது தேவையல்ல என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். காரணம் என்னவென்றால் நமது நாடு எப்பொழுதும் நிரந்தரமானது. ஆனால் கட்சிகளும், கட்சிக் கொள்கைகளும் நிரந்தரமானவை அல்ல, எத்தனையோ கட்சிகள் இதுவரை தோன்றியிருக்கின்றன. எத்தனையோ கட்சிகள் நாட்டை ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். யார் காலத்திலேயோ உண்டானது இந்த சபை. நாங்கள் அரசியலில் சிறுவர்கள், அரசியலில் பெருமளவுக்கு அறிவு படைத்தவர்கள் அல்ல, இருந்தாலும் மக்களால் தேர்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம். எத்தனையோ அறிவாளிகள் இந்த நாட்டை ஆண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபை தொடர்ந்து நீடிக்கவேண்டிய சபை. அதுபோலவே நமது நாடு ஒரு அழிவில்லாத புமி. இந்த அழிவில்லா பூமியில் எத்தனையோ அழியக் கூடிய சக்திகள் தோன்றி மறைகின்றன. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கொள்கையை உடையவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நல்லவர்கள், நற்பண்பு உடையவர்கள், நாட்டிற்கு உமைக்கிறவர்கள், இவர்களைக் கொண்டதான் எந்த ஒரு செயலையும் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக அமைச்சரவரையிலே இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று யாரும் தவறான முறையிலே நினைக்க வேண்டாம். தேசிய பாதுகாப்புக்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளிலே நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. ராஜாங்கம்] [31st January 1963]

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன நல இலாகா இருக்கிறது. பொது மக்கள் கொடுக்கும் வரிப் பணத்திலிருந்து அரசாங்கம் தாராள மனப்பான்மையோடு தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக, அவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயரவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், பெரும் தொகையை ஒதுக்கியுள்ளது. இந்த நாட்டிலே எத்தக் கூட்சி ஆண்டாலும் ஹரிஜன மக்களின் முன்னேற்றத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் இதற்காக இயங்குகிற இலாகா பாரபட்சமான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நந்தனூர்ப் பள்ளியில் படித்தவர்கள் ஒவ்வொரு சபையிலும் இங்கே எம். எல். ஏ.-க்களாக இருந்துவருகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே பேசுகிற ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட என்னுடன் படித்தவர்கள்தான். இதை நான் ஏன் இங்கே கூட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், அரசாங்கம் அந்த அளவு தாராள மனப்பான்மை காட்டி, சிதம்பரத்தில் நந்தனூர் கல்விக் கழகத்தை நிறுவி, அதிலேயுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆண்களும் பெண்களும் கல்வி பயில வசதி செய்தார்கள். இலவச உணவு சாப்பிட்டு, சுவாமி சகஜானந்தர் அவர்களுடைய சொந்த மேற்பார்வையின் கீழ் அனேகம் பேர்கள் கல்வி பயின்றார்கள். அவர்களில் எத்தனையோ பேர்கள், எம். எல். ஏ.-க்களாகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் பணியாற்றும் அளவுக்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள், அதற்கெல்லாம் காரணம் அந்த ஸ்தாபனம்தான். அந்த ஸ்தாபனம் இன்று என்ன நிலையில் இருக்கிறதென்றால், அதன் தரம் குறைந்து வருகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அது பற்றி இலாக்கா களுக்கு அனேக கடிதங்கள் நான் எழுதியும், கமிட்டியின் மூலம் சொல்லியும், அந்த ஸ்தாபனம் சரிவர நடக்கவில்லை. நந்தனூர் பள்ளியில் சென்ற ஆண்டு குறைந்த சத விகிதம் பிள்ளைகள்தான் பரீட்சையில் தேறியிருக்கிறார்கள். இது பற்றி கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்தான் மிகவும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகா அமைச்சர் தானே இதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதே நிலை அங்கு நீடிக்க இடமளிக்கக் கூடாது. இதை அவர்கள் உடனடியாகக் கவனித்து, பெருமை வாய்ந்த அந்தப் பள்ளி சிறப்புற நடைபெறும் வண்ணம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய தொகுதியில் நான் ஒரு திட்டம் கொடுத்திருக்கிறேன். நெய்வேலியிலிருந்து மேலும் ஒரு கண் ஆரம்பித்து, இப்பொழுது இருக்கிறதோடு அதிக அளவுத் தண்ணீர் வருகிறது. குள்ளஞ்சாவடி வரையில் ஒரு வாய்க் கால் திருப்பிவிட ஏற்பாடு செய்தால், அந்தப் பகுதிகள் நல்ல வளம் அடையும், அதையும் அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதிலும் மிகவும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்தக் கால தாமதத்தைத் தவிர்க்கவும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று

31st January 1963] [திரு. நா. ராஜாங்கம்]

கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த, கீழ்ப்படிதலான நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் முதலிடம் பெற்றிருப்பது நமது எல்லைப் பகுதியில் சீனர்கள் செய்திருக்கும் ஆக்கிரமிப்பு ஆகும். அதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும் விளைவுகளைச் சமாளிப்பது எப்படி என்பது பற்றியும் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. எல்லையில் ஆக்கிரமித்த சீனர்கள் பின்வாங்கி, இன்று சமாதானப்பட்டு வருவதற்கு அடிப்படை நோக்கம் என்ன என்பதைப் பலவாறாகக் கூறி வந்தபோதிலும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இருப்பது, நம் மிடையே எழுந்திருக்கும் ஒரு ஒற்றுமை உணர்ச்சிதான்.

“பாரத நாடு பழம் பெரும் நாடு
நீரதன் புதல்வர்! இந் நினைவகற்றுதீர்”

என்று பாரதியார் அன்று கூறியுள்ளார். அன்று அவர் கூறியது இன்று உண்மையிலேயே நிதர்சனமாகக் காணப்படுகிறது. நம் மிடையே இருந்த பிரிவினை உணர்வு, மாறுபட்ட நிலை அகன்று, ஒற்றுமை அடிப்படையில் நாம் எல்லோரும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, ஒருமுகமாக எதிர்த்த காரணத்தினால், இன்று சீனர்கள் பின்வாங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்து நிலைத்து நிற்க நாம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சீனர்கள் நமது எல்லைப் பகுதியில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்ததன் காரணமாக நமது படைபலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், கட்டாயமாக என்.ஸி.ஸி. பயிற்சி அளிக்க உத்தரவிடவேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குப் பல பள்ளிக்கூடங்களில் என். ஸி. ஸி. பயிற்சி கொடுக்கப்படவில்லை. ஏ. சி. சி. பயிற்சி தான் கொடுக்கப்படுகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் என். ஸி. ஸி. பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நமது வடக்கு எல்லைப் பகுதியில் போரடும் வீரர்களுக்கு வேண்டிய ஆயுத வசதி போன்றவற்றைச் செய்து கொடுத்தாலும், நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலை குறையாமலிருந்தால்தான் நாம் எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டுமானாலும் சண்டையிடலாம் என்று நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் கூறியிருப்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பொருளாதாரம் குன்றாத அளவுக்கு நிலைத்து நிற்க விவசாயப்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [31st January 1963]

பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நமது மாநில சர்க்கார் விவசாய உற்பத்திக்கு அதிக ஆதரவு கொடுத்து வருவதை விவசாய ஜில்லாவிலிருந்து வருகிற அங்கத்தினர் என்ற முறையில், நான் பாராட்டுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வருமானம் ஓரளவு நல்ல முறையில் அமையாவிட்டால், அவர்களுக்கு எத்தனை வசதிகள் செய்து கொடுத்தபோதிலும், அவர்களுடைய தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளித்தாக இருக்காது.

தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டது போல், நெல் விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பது மிகவும் இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறது. சர்க்காருடைய நோக்கம், சர்க்காருடைய திட்டம் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ முப்பது லட்சம் மூட்டை நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் 15 லட்சம் ஏக்கராவில் நஞ்சை சாகுபடி செய்திருக்கின்றோம். எங்கள் ஜில்லாவில் மட்டும் இதைக் கொள்முதல் செய்வதாக இருந்தாலும், ஏக்கரா ஒன்றுக்கு இரண்டு மூட்டை நெல் கொள்முதல் செய்தால் நிச்சயமாக இந்த முப்பது லட்சம் மூட்டையை கொள்முதல் செய்துவிடலாம். சாதாரணமாக, ஆறு ஏக்கரா விவசாயம் செய்யும் ஒரு விவசாயி ஐம்பது மூட்டை நெல் எடுப்பதாக வைத்துக்கொண்டால் ஆறு ஏக்கருக்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இரண்டு மூட்டை நெல் வீதம் 12 மூட்டை நெல்லை, சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு, அதாவது மூட்டை ஒன்று ரூ. 17.10-க்கு, கொடுத்துவிட்டு பாக்கியுள்ள 38 மூட்டை நெல்லை அவன் நல்ல விலையில் விற்க வசதியாக இருந்திருக்கும். அதற்கு மாறாக, இதை மில்காரர்களே கொள்முதல் செய்வதால், எவ்வளவு நெல் ஒரு விவசாயி விற்றாலும் ரூ. 17.10 என்ற விலைக்குத்தான் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலையில் எங்களது தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு ஒரு க்ரெயின் பர்ச்சேஸ் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு, கொள்முதல் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், லெவி அடிப்படையில் நெல் கொள்முதல் செய்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன். நமது எல்லையில் சீன ஆக்கிரமிப்பை அகற்றுவதற்குப் போராடுகின்ற வீரர்களுக்கு உதவும் வகையில் விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லைக் குறைந்த விலைக்கு கொடுத்து உதவுவதில் பின்வாங்கக் கூடியவர்கள் அல்ல. ஏக்கரா ஒன்றுக்கு இரண்டு மூட்டை வீதம், ஆறு ஏக்கராக்களுக்கு 12 மூட்டைகளோடு, இன்னும் இரண்டு மூட்டைகள் வேண்டுமானாலும் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்க விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், உற்பத்தி செய்யும் பூரா நெல்லையும் இந்தக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதென்றால் அவர்கள் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பது தெரியவில்லை. விவசாயிகளுடைய இந்த நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, லெவி முறையில் கொள்முதல் செய்யும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

31st January 1963] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

மின்சார விஸ்தரிப்பைப் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு இந்தச் சபையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது, மின்சார விஸ்தரிப்பைப் பொறுத்த வரையில் தஞ்சை ஜில்லாவானது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதை கவனித்து, தனியார் கம்பெனிகளைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டேன். மூன்று தாலுக்காக்களோ எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதில், இரண்டு தாலுக்காக்களைப் பூரணமாக எடுத்துக்கொண்டுவிட்டு, ஒரு தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரித்து அதில் ஒரு பகுதியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மற்றொரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியையும் நிச்சயமாக இந்த ஆண்டிலாவது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் மின்சார அமைச்சர் அவர்களை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக, கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால், சில முக்கியமான கட்டிடங்கள் பாதி கட்டப்பட்ட நிலையில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது ஓரளவு அந்த நிலை பரிசீலிக்கப்பட்டு, கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதாக அறிகிறேன். அந்த அடிப்படையில் என்னுடைய தொகுதியில் மதுக்கூர் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு கட்டிட வசதி இல்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்படுவதற்கு, உத்தரவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நான் இந்த மன்றத்தில் பல முறை புதிய ஆற்றுப் பாசனத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் கடை நிலைப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதில்லை என்றும், புதிய ஆற்றை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறேன். ஆனால், இஞ்சினீட்டத்தில் விசாரித்தபோது புதிய ஆற்றில் இப்பொழுது கொடுக்கும் அளவுதான் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும், புதிதாகக் கொடுக்க அதிகம் தண்ணீர் இல்லை என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த நிலையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ், தஞ்சை ஜில்லாவின் கடை நிலைப் பகுதிகளில் வரும் காட்டாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி, ஓரளவு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நல்ல முறையில் அமையும். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் நசவணி ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டினால் ஏறத்தாழ 13 கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். இந்தத் திட்டத்தை மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் பட்டுக்கோட்டைக்கு விஜயம் செய்திருந்த போது பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து, அதை உடனடியாகத் துவக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் உரையில் நில வரி விதிப்பு பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் இதற்கு முன்னதாகப் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஏக்கரொன்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [31st January 1963]

றுக்கு தற்போது ரூ. 18-10-0 வீதம் கிஸ்தி கட்டி வருகிறோம். தற்போழுது நெல் விலை இறங்கிவிட்டது. புதிதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரியின் அடிப்படையில் பார்த்தால், ஏக்கரொன்றுக்கு ரூ. 28-14-0 கட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த வரியானது விவசாயிகளை நிச்சயமாகப் பாதிக்கும். ஆகையால், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்து, 25 ரூபாக்கு அதிகப்படாத அளவுக்கு இதை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். நான் இதற்கு முன்பாக அவர்களிடத்தில் கூறிய போது 20 ரூபாய் லாண்டு ரெவின்யூ, வாடர் டாக்ஸ் இரண்டையும் சேர்த்து இணைத்து விடுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் செஸ் அத்துடன் சேர்க்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் இன்றைக்கு ரூபாய்க்கு 60 காசு வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் 20 ரூபாய்க்கு 12 ரூபாய் வருகிறது. இந்த இருபது ரூபாயையும் பன்னிரண்டு ரூபாயையும் சேர்த்தால் 32 ரூபாயாகிறது. இந்த அளவுக்கு உயர்த்தப்படுமானால் பெரிதும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, இந்த வரிகள் எல்லா வற்றையும் சேர்த்தாலும் 25 ரூபாய்க்குமேல் போகாமல் இந்த வரியை நிர்ணயிக்கும்படியாக நான் தாழ்மையுடன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இதுபோன்று பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மேல் நடக்கும் விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு என் நன்றியை முதலில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மிகுந்த வேதனையும், சோதனையும் நிறைந்த இந்த ஆண்டில் நம் முடைய சுதந்திர இந்தியாவின் வரலாற்றிலே மிக்க பயங்கரமான, எதிர்பாராத பெருந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இந்தியாவின் வடக்கு எல்லையாக இருந்த இமயமலை வழியாக இரண்டாயிரம் வருடங்களாக எந்த அந்நியனும் துழைந்ததில்லை. போலன் கணவாய் வழியாக வந்திருக்கலாம், கைபர் கணவாயின் வழியாக வந்திருக்கலாம். ஆனால் பதினென்காயிரம் அடி உயரத்திலுள்ள பனிமலைப் பாதை வழியாக, தார்க்ளா கணவாய் வழியாக நம் முடைய அண்டை நாட்டுப் பகைவன் துழைந்துள்ள நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். பஞ்சசீலத்தில் கையெழுத்திட்டபோதும், பாண்டுங் மாநாட்டில் பேசிய போதும், பீகிங் நகரத்தில் வர வேற்பு அளித்தபோதும், காட்டிய இங்கிதம், கபடவேஷம் என்று காட்டிக்கொண்டு விட்டனர். ஹோமிங்டன் சர்க்காருடைய சகல நடவடிக்கைகளையும் நிர்மூலமாக்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்ட. நவசீன அரசு அநியாயமாக, மிருகத்தனமாக இப்போது இந்திய பூபாகத்தில் 50 ஆயிரம் மைல்களுக்குச் சொந்தம் கொண்டாடுகிற கேவலமான நடவடிக்கையில் இறங்கியது. எல்லைக் கோட்டிற்காக சண்டை போடுவது ஏகாதிபத்தியர்களின் சகித்திட்டம் என்று இலக்கணம் பேசிய சீனாக்காரன் ஆக்ரமிப்பிற்கு இலக்கியானான். இந்தச் செயல் நம்முடைய தேசத்திற்கு ஒரு

31st January 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது என்றாலும் சேதம் இந்த சவாலை ஏற்று புத்துணர்ச்சி பெற்று ஒன்றுபட்டு எழுந்துவிட்டது. புதிய வலிவு பெற்றுவிட்டது. தூங்கின புலி விழித்தெழுந்ததுபோல் போர்க்கோலம் பூண்டது. உலகமே அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் ஒன்று திரண்டெழுந்தது எனக் கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பிகிங் நகர ராணுவ வெறியர்கள் உலக அரங்கில் அமைதியை கலைக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். ஆசிய நாடுகளிடையே மெல்லிய இழையில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும் உறவுக் கயிற்றை துண்டிக்க நினைக்கிறார்கள். அஹிம்சையின் தூதுவான இந்தியாவை ஆக்ரமிப்பின் பலிக்கடா ஆக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் மிருக வெறிக்கு இந்தியா விளையாட்டு மைதானமல்ல என்பதை நிரூபிப்போம். நாம் நல்லவர்களாக இருந்தோம். அதுமட்டும் போதாது. இனி வல்லவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து விட்டோம். நமது பெருந்தன்மையை பலவீனம் எவக்கருதும் எதிரிகளுக்கு தக்க புத்தி புகட்டுவோம். இந்த நெருக்கடி நிழலில், கோடிக்கணக்கானவரிடையே மலர்ந்துள்ள ஒற்றுமை சக்தியையும், கூட்டுறவு உணர்ச்சியையும், தோழமை ஆர்வத்தையும், நீடிக்கவும், நிரந்தரமாக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். தியாக சுபாவமும், உறுதி உள்ளமும், உணர்வு வெள்ளமும் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பதற்கான செயல்களிலே ஈடுபடவேண்டும்.

இந்த பேராபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளுக்காக நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு 2 கோடிக்கு மேல் நிதி வசூலாகியிருப்பதை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கோடி ரூபாயில் பெரும்பகுதி ஏழை, எளிய பாட்டாளி, விவசாயி மக்களிடமிருந்துதான் வசூலாகியிருக்கின்றது. தொழிலாளர்களிடமிருந்தும், மாணவர்களிடமிருந்தும், சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களிடமிருந்தும் பெரும் பகுதி சேர்த்திருக்கிறது. இன்னும் நல்ல மூலதனம் படைத்த தொழிலதிபர்கள், மில் முதலாளிகள், பஸ் உரிமையாளர்கள், தோட்டச்செய்தக்காரர்கள் ஆகியவர்கள் எல்லாம் இந்த நிதிக்கு தங்கள் சக்திக்கு ஏற்றவகையில் போதுமான அளவில் உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களிடத்திலுள்ள மூலதனத்திற்கு ஏற்ற வகையில், அவர்களுடைய நிகர லாபத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்கள் உதவி செய்யவில்லை என்பதை தமது வயதிற்கும், அனுபவத்திற்கும், திறமைக்கும் ஏற்ற வகையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களே டெல்லியில் இருந்து வருகிறபோது ஒரு ஆங்கிலபத்திரிகை நிரூபரிடத்தில் மிகவும் நளினமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். Equality of Sacrifice--தியாகத்தின் சமநிலை ஒரே சீராக இல்லை என்று கூறியுள்ளார். இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் அரசியலாசை இந்த மாநிலத்தில் பெரும் நிதி பெற்றவர்களுடைய சக்திக்கு ஏற்றபடி தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பொருள் திரட்ட தக்க வழி வகைகளை மேற் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[31st January 1963]

இப்படிப்பட்ட கண்காணிப்பு அவசியம். இதைவிட்டு வெறும் உணர்வுகளினால் மட்டும், ஆரவாரங்களினால் மட்டும் நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டவர்களாக நாம் ஆகமாட்டோம் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நன்கு உணர்ந்து அதனை உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்ததாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்களுடைய திராவிட நாட்டுக் கோரிக்கையைக் கைவிடவேண்டுமென்று சில உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். 'திராவிட நாடு திராவிடருக்கே' என்றால் என்ன? இந்த கோரிக்கை ஏன் எழுந்தது? எப்படி வளர்ந்தது? என்பதை பரிசீலித்துப் பார்த்திருப்பார்களானால் இத்தகைய வேண்டுகோளுக்கே இடமிருந்திருக்காது. திராவிட நாடு என்றால் திராவிடப்பகுதியை அப்படியே வெட்டித்துண்டித்து எடுத்து இந்துமதா சமுத்திரத்தில் தனியாக எங்களுக்கென்று பொருத்தி வைக்கும் கற்பனைத் தீவல்ல. இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த ஆப்பிரிக்கா காட்டு மிராண்டிகளைப்போல், வெளி உலகுக்கே சம்பந்தமில்லாத ஒரு வாழ்க்கை முறையை ஏற்படுத்துவதல்ல. விஞ்ஞான வெற்றி சாதனைகளால் உலகத்தின் கிராமம் காலமும் எவ்வளவு குறுகிவிட்டது என்பதை நாங்கள் உணராதவர்கள் அல்ல. எங்கோ இருக்கும் கியூபா தீவின் புயலும், கொரியா நாட்டு போரும், லாவால் பிரச்சினையும், ஜெர்மானிய சச்சரவும் நம்மை பாதிக்கும் என்று எங்கள் இதயத்திலே எதிரொலித்திருக்கும் போது உலக அரசியல் ஓட்டத்திலிருந்து நாங்கள் எப்படி எங்களை தனிமைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்? என்று திராவிட முன்னேற்ற கழகம் தனிமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது? மக்களின் உணர்வுகளை, கட்டளைகளை மீறி, எதிராக வளர்ந்த கோரிக்கை அல்ல இது! இதன் தோற்றுவாய் ஆரம்பம் என்ன? 1938-ஆம் ஆண்டு உயர் திரு. கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதன் மந்திரியாக இருந்தபோது இந்தி வலக்கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்டது. தமிழ்மொழி, தமிழினம் அழுத்தப்படுகிறது என்ற உணர்வு, துடிப்பு, ஆர்வம், சிந்தனை பொங்கி எழுந்து திரண்டது. அந்த உணர்வுகளின் தலைப்புத்தான் 'தமிழ் நாடு தமிழருக்கே' என்பது. 1947-ல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. அரசியல் நிர்ணய சபை என்ற பேரால் மூன்று ஆண்டுகள் டில்லி மாநகரில் அமர்ந்து தென்னக மாநிலங்களுக்குச் சேரவேண்டிய அதிகாரங்களை, உரிமைகளை, சரணடையச் செய்தார்கள்! பிறகு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் என்ற பேரால் மூன்று திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. அவற்றில் தென்னகத்தின் நியாயமான நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இவையாவும் இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சருக்கோ, நிதியமைச்சருக்கோ தெரியாதன அல்ல. நகக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, பறிக்கப்பட்ட, மிதித்து துவைக்கப்பட்ட இந்த அரசியல் பொருளாதார அபிவிருத்திகள், ஆர்வங்கள் உணர்வுகளின் தலைப்புத்தான் 'திராவிட நாடு திராவிடருக்கே' என்பது. இந்த மக்களின் உணர்வுக் கட்டளைதான் இந்த மாமன்றத்தில் எங்களில் ஐம்பது பேரை அடக்க வைத்திருக்கிறது.

31st January 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இந்த சர்க்காராலே கைது செய்யப்பட்டு, நெடிய மதில் சுவர்கள் அமைந்த சிறைச்சாலைக்குள்ளே, கம்பிகளுக்குப் பின்னாலே கிடந்தபோது ஒன்றைப் படித்தேன். நமது மதிப்பிற்குரிய ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த உறுதிமொழி அது. பகை நாட்டான் நமது தலைவாயிலிலே நின்றிருந்தபோது அந்த உறுதி மொழியை அளித்திருந்தார்கள்.

“இந்தி பேசாத பிரதேச மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத வரையில், இந்தி அவர்கள் மீது திணிக்கப்படாது” என்ற உறுதி மொழியை அளித்திருந்தார்கள். அதைப் படித்த நேரத்தில் என் கண்களில் நீர் கரந்தது. இந்திமொழி நம்மீது திணிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டத் தீயில் தங்களை அர்ப்பணித்து களபலியாக்கிக் கொண்ட தாளமுத்து நடராஜன் ஆகியவர்கள் கல்லறைமீது நேரு அவர்கள் சார்த்தும் மலர் மாலையாக எனக்குப் பட்டது. ஆகவே, உண்மைப் பிரச்சினையை—இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படைத் தளத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் இதை ஓர் விவகாரம் செய்வது முறையல்ல. எங்களுக்கு மாபெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா யார்? எங்கிருந்து வந்தார்? இருபது முப்பது ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் பொங்கியெழும் மறு மலர்ச்சியின், தாழ்த்தப்பட்ட, சிங்களின்னைப் படுத்தப்பட்ட நமது அரசியல், பொருளாதார உணர்வுகளின் எழுச்சிச் சின்னம் தான் அவர்!

இதற்கு பரிகாரம் தேட அரசியல் அரங்கத்திற்குதான் நாம் செல்ல வேண்டுமே தவிர, வேறு வகைகளிலே திருப்பிவிடப்படுவது, நாம் நினைக்காத ஒரு விபரீத விளைவு, எதற்காக இன்று ஒற்றுமைச் சக்தி உருவாகியிருக்கிறது என்று கருதுகிறோமோ, அது திசை திருப்பிவிடப்படுமோ என்று அஞ்சுகின்ற நிலைமையை உருவாக்கிவிடும். நம்முடைய முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்கள் இந்த உணர்வுகளை நிச்சயமாகத் தெரிந்தவர்கள் என்று நான் உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஸ்டேட் லிஸ்டில் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? யூனியன் லிஸ்டில் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? இரண்டு திட்டங்களுக்குப் பிறகும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் பணம் எங்கே பதுங்கியிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடிக்க ‘மகலாஹேசீஸ்’ கமிட்டிதான் போட முடிந்ததே தவிர கோடிக்கணக்கான ஏழைகள் என்ன சுகத்தைக் கண்டார்கள். உங்களை விடவா இன்னும் சிறந்தவர்கள், திறமையானவர்கள், தியாகம் செய்தவர்கள், உங்கள் கட்சியிலேயிருந்து அட்சிக்கு வரப் போகிறார்கள்? பதினைந்து, இருபது ஆண்டு காலமாக நாங்கள் பன்னிப் பன்னிச் சொல்லிவருவது கட்சிக்காக அல்ல. நாட்டு மக்களின் நலனைக் கருதித்தான் பேசி வருகிறோம். நாட்டு நலன், கட்சி நலன் இவற்றிற்கு இடையிலே முரண்பாடு எழும்போது மக்கள் நலனிலிருந்து நாங்கள் என்றும் தனிமைப் படுத்திக் கொண்டவர்களல்ல. கர்வம், பிடிவாதம்கொண்ட கட்சியல்ல. நாட்டு மக்களுடைய நலன்கள் நல்ல முறையில் காப்பாற்றப் படுவதற்கு உரிமைகள் இல்லாதிருப்பதனால்தான் இது ஒரு சித்தாந்தமாக மலர்ச்சி பெற்றது. இந்தச் சித்தாந்தத்தை நல்ல

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [31st January 1963]

வகையிலே அணுகுவதற்கான மார்க்கத்தை இன்று தேட வேண்டும். சட்டம் வரலாம். சட்டத்தினால் உணர்வினை ஒழித்துவிட முடியாது. இதே மன்றத்திலே எத்தனையோ சட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றியுள்ளன, அவற்றில் எத்தனையோ திருப்பிப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. உங்களுக்கு தெரியாதா என்ன? உயிர் ஒன்றும் எங்களுக்குப் பெரிதல்ல. தேங்கடித்து, பாம்பு கடித்துக் கூட இறந்து விடுகிறார்கள். காலரா, பிளேக்கினுலே பலர் சாகிறார்கள். பத்துப் பேர் சாவதல்ல பிரச்சினை; கோடிக்கணக்கானோர் வாழவேண்டும், உரிமையோடு வாழவேண்டும், அதுதான் பிரச்சினை. இந்த நெருக்கடியான நிலைமையிலே நல்ல நிலைமைகள் வளரட்டும். நல்ல ஆர்வங்கள் நமக்கு வளரட்டும். அதற்கான நல்ல காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லட்டும்.

அந்த உணர்வின் தன்மை யாரோ மேலேயுள்ள தலைவர்களால் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டதல்ல. மக்களுடைய உணர்வுகளின், அபிவிருத்திகளின் ஈட்டிமுனை (ஸ்பியர் ஹெட்) தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். எங்கோ இருக்கும் வடநாட்டுக்காரன் மீது ஏற்பட்ட பகமையால் ஏற்பட்டதல்ல அந்த உணர்வு, சித்தாந்தம். நமது முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களைப் பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன். திருச்செங்கோடு தேர்தல் வரையில் நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது என்ன? அரசியல் அரங்கில் சந்திக்கிறோம் என்றார்கள். இன்றைய தினம் எங்கோ போய் பிரிவினைத் தடைச் சட்டம் என்ற ஒன்றைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆசைவாதம் செய்கிறீர்கள்! பிரிவினைத் தடைச் சட்டம் கொண்டு வருவதனாலே எப்படி இந்தச் சித்தாந்தத்தினுடைய உணர்ச்சியை மாற்றுவீர்கள்? எப்படி இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவீர்கள்? எப்படி இந்த உயிர்வாழ்வு மாற்றுவீர்கள்? இதைத்தான் நீங்கள் யோசிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். கடைசியாக ஒரு கருத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனது உரையினுடைய கருத்தாக, சர்ச்சில் துரை மகனார் சாதாரண பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்தில் பேசிய சில வாசகங்களைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

“It is a war, viewed in its inherent quality, to establish on impregnable rocks, the rights of the individual and it is a war to establish and revive the stature of man. Perhaps it might seem a paradox that a war undertaken in the name of liberty and right should require as a necessary part of its processes, the surrender for the time being of so many of the dearly valued liberties and rights. In these last few days the House of Commons has been voting dozens of Bills which hand over to the executive our most dearly valued traditional liberties. We are sure that these liberties will be in hands which will not abuse them, which will use them for no class or party interests, which will cherish and guard them, and we look forward to the day, surely and confidently we look forward to the day when our liberties and rights will be restored to us, and when we shall be able to share them with the peoples to whom such blessings are unknown.”
இந்தப் பெருங்கருத்தைத்தான், “These liberties will be

31st January 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

in hands which will not abuse them, which will use them for no class or party interests, which will cherish and guard them." என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த உரிமைகள் எந்த ஒரு கட்சியின் நலனுக்கோ பிராந்திய நலன்களுக்கோ, தனி வாக்கத்தினருக்கோ பயன்படுத்தப்படாது என்று நம்புவதாக கூறியிருக்கிறார். இந்த நம்பிக்கையுடன் நெருக்கடி நிலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானது அரசாங்கத்தின் கரங்களைப் பலப்படுத்துகிறது, ஆதரவளிக்கிறது என்பதைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது இந்த முறை நடக்கக்கூடிய விவாதம் புது முறையாக இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டின் ஜனாதிபதி அவர்கள் அவசர காலப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசியல் அமைப்பின்படி இருக்கின்ற உரிமைகள் எல்லாம் ஓரளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜ்ய, மத்திய அதிகார வரம்புகள் எல்லாம் சற்று மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஜனநாயகத்தில் அடிப்படையாக இருக்கும் ஜனாதார உரிமைகள் எல்லாம் சற்றுக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, நாட்டிலே அவசர காலப் பிரகடனம் மூன்று சந்தர்ப்பங்களிலே வெளியிடப்படுகிறது. ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கும் ஆட்சி முறையிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்துக்குப் புறம்பான வகையிலே முறை கேடுகளும், தவறுகளும் ஏற்படுமானால் அப்போது அவசரகாலப் பிரகடனம் வெளியிடப்படுகிறது. பொருளாதாரச் சீர் குலைவு ஏற்பட்டாலும் ஜனாதிபதி அவர்களால் அவசரகாலப் பிரகடனம் வெளியிடப்படுகிறது. தற்போது நாட்டின் மீது அந்நியர் (சீனர்) ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக அவசர காலப் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நாட்டு மக்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும் பொறுப்புணர்ச்சியோடும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய காலமாகும். தற்போது நாட்டு மக்களிடத்திலே ஒற்றுமையுணர்ச்சி வளர்ந்திருக்கிறது. பெற்ற விடுதலையைப் பேணிக் காக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி, உயர்த்திய தாயின் மணிக் கொடியை இறக்க விட மாட்டோம் என்ற பேரார்வம் மக்களிடத்திலே திரண்டு நிற்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசியல் அரங்கத்தில் நடைபெறுகின்ற திருவிளையாடல்களைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சமாதான காலத்தில் கவர்னர் உரை நிகழ்ந்த காலத்தில் வரமாட்டோம் என்று சொன்னவர்கள், ரேடியோவில் பேச மாட்டோம் என்று கூறியவர்கள், திராவிடம் எங்கள் இறுதி மூச்சு என்று பேசிக் கொண்டிருந்தவர்கள், இந்தத் தேசம் நெருக்கடி நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பிறகு, திராவிட நாட்டுக் கொள்கையை ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள், ரேடியோவிலே பேசுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், கவர்னர் உரையிலே கலந்து கொள்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். இது என்றைக்குமே நடைபெறாத ஒரு திருவிளையாடலாகத்தான் இருக்கிறது.

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [31st January 1963]

அந்நிய ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக நாட்டு மக்கள் பொங்கி எழுந்திருக்கிறார்கள். நாம் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி சக்தியைப் பெருக்கிச் கொண்டு போகிறோமோ அந்த அளவுக்குப் பெருக்கு வதுதான் யுத்த முயற்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கும். நாட்டைக் காக்க வேண்டுமென்றால் உற்பத்தியை இரட்டிப்பாக்கவேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி இல்தான் நாட்டு மக்களின் வருமானம் பெருகி பொருளாதார சபிட்சத்தை ஏற்படுத்த முடியும். அந்த அடிப்படையிலேயே திட்டங்களெல்லாம் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு அடிக்கோலிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சீன ஆக்கிரமிப்பு, நயவஞ்சகமான ஆக்கிரமிப்பு நாம் எதிர்பாராத, எதிர்பார்த்திராத சமயத்தில் பஞ்சசீலக் கொள்கையில் கையெழுத்திட்ட ரூ என் லாய் ஆக்கிர மிப்பு தொடுத்திருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது அகில உலகத் தில் பெரியதொரு கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது. சமா தானத்தை விரும்புகிற நாடு, பாருக்கெல்லாம் பஞ்சசீலத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிற நாடு, உலகத்திற்கு உயர்ந்த கொள்கை களைத் தந்த காந்தியடிகளைத் தந்த நாடு, இன்று ஆக்கிரமிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காரணத்தால் இன்று நமக்கு பல பல நாடுகள் உதவியளிக்கின்றன. அச்சுழந்திலையில் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு, ஒருமைப்பாடுக்கு சூந்தகம் விளைவிக்கும் அடிப் படையில் உள்ள கொள்கைகளை எடுத்துக் கையாளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று திராவிட நாட்டுக் கொள்கையை தற்காலிகமாக ஒத்தி வைத்து விட்டோம் என்று கூறுகிறார்கள். நெருக்கடியான நேரத்தில் ஒத்தி வைத்து விட்டோம் என்று கூறு கிறார்கள். ஆபத்து ஏற்படும்போது எப்போதும் ஒரு கொள்கையை பற்றிக் கொண்டு நிற்கமுடியாது, அக்கொள்கை சரியான முறையில் தாங்கமுடியாது என்ற நிலை இருக்குமானால் அந்தக் கொள்கையை நிச்சயமாக மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். நெருக்கடிக் காலத்தில் தேசபக்தர்களாக இருப்பவர்கள் நிரந்தர தேச பக்தர்களாக வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோமே தவிர கிண்டலோ நையாண்டியோ செய்யவில்லை. ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டதை தீ என்று சொன்னார்கள். எப்படி யாவது 'சட்டி சுட்டதா கை விட்டதா' என்பது போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டு விட்டோம் என்று சொல்லட்டும். வைத்தியம் செய்வது பரவாயில்லை. மருந்து பலன் தந்திருக்கிறது. எங்கள் கொள் கையை தற்காலிகமாக ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல் கிறார்கள், கவர்னர் உரையில் கலந்து கொள்கிறோம் என்று சொல் கிறார்கள், ரேடியோவில் பேச ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்று பிரிவினை தடைச் சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது. இப்போது சற்று தெளிந்திருக்கிற வியாதியை நிரந்தரமாக தெளிவு படுத்தி விடவேண்டும். இந்த வியாதி இருக்கவே கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. விக்கிரமாதித்தன் கதையில் வேதாளம் முருங்க மாத்தில் ஏறுவதுபோல் இப்போது, "தாற்காலிகமாகத்தான் நிறுத்தியிருக்கிறோம், சட்டம் வந்தால் இறுதி மூச்சு இருக்கிற

31st January 1963] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

வரை, கோர்ட் வரை நாங்கள் வாதாடுவோம்” என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது நம் நாட்டில் சகஜமான பேச்சு. சிறு சண்டை வந்தால் கூட கோர்ட்டில் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று பேசுவது வழக்கம். ஆனால் அரசியல் அடிப்படையில் நாட்டிலே நெருக்கடி நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறபோது நாட்டு மக்களின் சக்தியை எப்படி ஒன்று திரட்ட வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நகர மன்றங்களுக்கும் மூன்று முக்கியமான திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவை, (1) உற்பத்திப் பெருக்கம், (2) தொண்டர் படை அமைத்தல், (3) பிரசாரம். இம்மூன்று பகுதிகளுக்கு மூன்று குழுக்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. நெருக்கடிக் காலத்தில் தீவிரமாக பணியாற்ற உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நாம் முன்பே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஐந்தாண்டுத் திட்ட அடிப்படையில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதின் மூலம் நாட்டு மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்வதினால் உணவு உணவு, இருக்க இடம், இவைகளை அளிக்கமுடியும் என்ற அடிப்படையில் பணியாற்றி வருகிறோம். இன்று தனிக் குழு உருவாக்கப்படும்போது எந்த அளவு அத்திட்டத்தில் நாம் தெளிந்திருக்கிறோம், எந்த அளவு அதில் உயர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து, கிராமத் தொண்டர் படை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த வரை இந்தியா முதல் இரண்டு மகா யுத்தங்களில் ஓரளவு ஈடுபட்டிருந்தபோதிலும் கூட இந்தியா நேரடியாக அதன் பயங்கர விளைவுகளுக்கு ஆளாக வில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகள்தான் அந்த விளைவுகளை அனுபவித்தன. அங்குள்ள மானவ் மாணவிகள், தாய்மார்கள் குண்டு வீச்சுக்கு இரையாகி யிருக்கிறார்கள். பட்டணங்களை விட்டு பரதேசிகளாக சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு அதன் பயங்கர விளைவுகள் ஏற்படவில்லை. இன்றுதான் முதல் முறையாக யுத்த நிகழ்ச்சி நமது வட எல்லையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட மாக்மோகன் கோட்டை, நீர்பிரிவு தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உச்சி முகட்டு என்ற எல்லையை மீறியிருக்கும் சீனாவை எதிர்த்து நாம் இன்று போரட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, நம் சக்தி எல்லாம் ஒன்று திரட்டப்பட வேண்டும். நமது வீர உணர்ச்சி பொங்கி எழவேண்டும். நம் நாட்டைக்காக்க நல்லோர் எல்லாம் ஒன்றாக திரண்டெழ வேண்டும். இளைஞர்கள் எல்லாம் வீறு கொண்டெழுந்து தொண்டர் படையில் சேர்ந்து தங்கள் உடல் வலிமையைப் பெருக்கி, எந்தளவு போர்க் கருவிகளை உபயோகிக்க கற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவு கற்றுக் கொள்ள தொண்டர் படை ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

அடுத்து, பிரசாரக் குழு மிக முக்கியமானது. இன்று தவறுதலான பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேடைகளில் ராணுவத்தில் சேருங்கள்,

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [31st January 1963]

அப்படி சேருகிறவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தங்கள் பெயர்களை பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். அப்படி பதிவு செய்து கொண்டால் பின்னால் திராவிட நாட்டு பிரிவினைக்காக போராடும் போது அது பயன்படும் என்று எல்லா மேடைகளிலும் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். இதுபோன்று தவறுதலான, கெட்ட எண்ணத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கிற கருத்துக்களுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஆகவே, பிரசாரத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும். நமது எல்லைக் காரியத்தில் பல குழப்பங்கள் இருக்கின்றன. செப்டம்பர் 8-ம் தேதி கோடு என்ன, நவம்பர் 9-ம் தேதி கோடு என்ன, ஏன் பின் வாங்குகிறார்கள், சிரோமாவின் திட்டம் என்ன, இது போன்றவற்றை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உலக நாடுகளுக்கு சமாதானத்தைப் போதித்தவர்கள் நாம். நமது கொள்கைகள் என்ன, நாம் பிற நாடுகளோடு கொண்டுள்ள தொடர்பு, நாம் நடுநிலைக் கொள்கையைப் பின்பற்றி வருகிறோம் என்பனவற்றை எல்லாம் நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். வல்லரசுகளோடு நாம் கூட்டுச் சேர்ந்து விட்டால் நாம் நம் நாட்டை அடகு வைத்தவர்களாகி விடுவோம். ஆகவே, நாம் எச்சரிக்கையாக இருந்து நடுநிலைக் கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நாம் பிற நாடுகளிடம் உதவி கேட்கும்போது, அவர்களிடம் யாசகமாகவோ அல்லது அவர்களைப் பிச்சையாகவோ கேட்க வேண்டாம். கடனாகப் பெறுவோம். குறைந்த தவணையில் அதைத் திரும்பக் கொடுத்து விடுவோம். நம் நாட்டிலேயே ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வோம். அதற்காக நம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுள்ள சில முக்கியமான திட்டங்களைக்கூட விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக யிருக்கிறோம். காரணம், நம் நாட்டின் பாதுகாப்புத்தான் மிக மிக முக்கியமானது. எல்லைப் புறத்தில் போராடிக் கொண்டிருக்கும் வீரர்களின் மனைவிகளுக்கு, அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு நாம் வேண்டிய உதவிகளை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களை எல்லாம் நாம் மக்களின் மனதில் பதிய வைக்கவேண்டும். அதற்காக பிரசார வேகத்தை துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த நெருக்கடி காலத்தில் சில வியாபார நிலையங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, கைத்தறித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணி பெருவாரியாக வடநாட்டில்தான் விற்பனையாகிறது. அல்லாம், வங்காளம் போன்ற இடங்களில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கைத்தறித்துணி விற்பனையாகிறது. அத்தகைய தொழில்கள் எல்லாம் இன்று பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருக்கிறது. கைத்தறித் துணி அங்குள்ள வியாபாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு சமயத்தில் பணம் திரும்பப் பெறாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய சிக்கல்கள் தீர கைத்தறி நிதிக்கார்ப்பரேஷன் ஒன்று சென்ற திபாவளி சமயத்திலேயே துவங்கப் பட இருந்தது. அதை துரிதமாக துவக்கினால் இதில் இருக்கிற இக்கட்டுகள் தீர அது ஒரு மருந்தாகயிருக்கும்.

31st January 1963] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில், எந்த முறையில் படைகள் அமைக்கப்படும், என்.சி.சி., எ.சி.சி., பயிற்சி எந்த முறையில் அளிக்கப்படும் என்பது பற்றியெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். கிராமத் தொண்டர் படை அமைப்பதை எல்லா நகரங்களிலும் அமைத்து அங்குள்ள இளைஞர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, விளக்கமாக அறிவு கொடுத்து நாட்டைக் காத்து நம்முடைய வாழ்க்கை எதிர்காலத்தில் நல்ல முறையில் நிலை பெறச் செய்வதற்கு கவர்னர் அவர்களது உரை நல்லதொரு மருந்தாக அமைந்திருக்கிறது, நல்லதொரு உரையாக அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது நான் சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். நெருக்கடி காரணமாக தமிழ் நாட்டில் மட்டும் முதன் மந்திரி அவர்கள் 5 கோடி ரூபாய் வசூலிக்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தாலும் மூன்று கோடி மக்கள் இருந்து இரண்டு கோடிக்கு மேல் வசூலாகியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அறுவடை சீஸனுக்கு பிறகும் இந்த வசூல் மேலும் நடக்கும் என்பதற்கு இரண்டு கோடிக்கு மேல் வசூலாகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு வேளாண்மை அனுசுலமாக இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் மில்காரர்களை ஒன்று கட்டி கண்ட்ரோல் என்ற பேச்சே இருக்கக் கூடாது, எப்படியாவது ஒரு லட்சம் டன் ஒதுக்கியாக வேண்டுமென்று கூறி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு 12 சதவிகிதமும், பிற ஜில்லாக்களுக்கு 10 சதவிகிதம் என்றும் வைத்து ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கண்ட்ரோல் என்றால் நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று கருதி ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திட்டை சுப்ரமணியம் அவர்கள் நெல் விலை குறைந்து விட்டதென்று சொல்கிறார்கள். விலையைக் குறைப்பது வியாபாரிகள் அல்ல. எங்கு கிடைக்குமோ அங்கு வாங்கி விராக்கியுள்ள இடங்களில் விற்பார்கள் வியாபாரிகள். அறுவடை காலத்தில் விலை சுமையாக இருக்கலாம். ஜனவரியில் குறைவாக இருக்கலாம், மார்ச் ஏப்ரலில் விலை ஏறும். இந்த மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்தி ஒரு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்வதற்கு மில் முதலாளிகளும் வியாபாரிகளும் எல்லா விதமான உதவிகளையும் கொடுத்து எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் உற்பத்தி செய்து கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை ஒரு ஏக்கருக்கு ரெண்டு மூட்டை கொள்முதல் செய்யலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது 10 லட்சம் பேருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதனால் ஆளும் கட்சிக்கு கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படும். அரிசியின் விலையினால்தான், நமக்கு கெட்ட

[திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்] [31st January 1963]

பெயர் வருகிறது. இங்கே வந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே வந்து விலை எவ்வளவோ குறைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு மிளகாய் விலை அதிகமாக ஏறிவிட்டது என்று சொன்னால் அதன் காரணம் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மிளகாய் செடியின் மீது எல்லாம் பூச்சி விழுந்ததின் காரணமாக செடிகள் எல்லாம் கெட்டுப் போய்விட்டன. எல்லாவற்றையும் விட நெல் தான் முக்கியமாக கருதப்படுகிறது. கண்ட்ரோல் மற்ற பொருட்களுக்கு எல்லாம் கொண்டு வருவதில் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. முக்கியமாக நெல், அரிசி இவைகள்தான் முக்கியமான சாமான்கள். ஒவ்வடிவிலே, அல்லது ஹார்லிக்லோ கிடைக்கவில்லை என்று யாரும் அதிகமாக கவலைப்பட்டுக்கொள்வதில்லை. 3 படி கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னதற்கு நாம் ஒன்றை படியாவது கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இப்போது 20 ரூபாய் என்றிருப்பது நியாயமாகத்தான் இருக்கிறது. இன்னும் விலை குறைந்தால் விவசாயிகளுக்கு கெடுதிதான் ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் சில கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லை. இதை கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்ளைட் மெட்டரால் எலக்ட்ரிக் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பிப்பதற்கு நிதி உதவி செய்யும்போது கவனித்து எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி கிடைக்கச் செய்யுமாறு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புதுக்கோட்டை பகுதியில் பல குளங்கள், ஏரிகள் எல்லாம் மராமத்து செய்யாமல் இருப்பதின் காரணமாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் வேங்கூர் என்ற கிராமத்தில்—அதாவது கல்லணைக்குப் பக்கத்தில்—வடிகால் வசதி இல்லாததின் காரணமாக சுமார் 500 ஏக்கர் குறுவை பயிர் கெட்டுப்போய்விட்டன. தீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்கள் ஊருக்கு வரும் தண்ணீரை சுற்று மாற்றி விட்டால் வேங்கூர் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும், அதையும் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களது உரையில் ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு சரியான முறையில் வழிகள் ஏதும் சொல்லப்படவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் பொதுவாக ஏழைகள் வாழக்கூடிய பகுதியில், அவர்களை அப்புறப்படுத்தப்படும் போது, அவர்களுக்கு வேறு இடம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவ்விதம் சரியாக அவர்களுக்கு வேறு இடம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. முதலில் அவர்களுக்கு சரியான இடம் கொடுக்கவேண்டும்.

31st January 1963] [திரு. எஸ். முருகையன்]

(திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.)
அப்போதுதான் தான் இந்த ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக விலைவாசியை குறைப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஜனவரி மாத ஆரம்பத்தில் மிளகாய் ஒரு வீசை 6 ரூபாய்க்கு விற்றுக்கொண்டிருந்தது. இதை தடுப்பதற்கு சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்துவதற்கு எந்தவிதமான வழிவகையும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கவர்னர் அவர்களது உரையில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர நாட்டு மக்கள் இன்றைய நிலைமையில் எவ்வாறு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் நன்றாக அறிவார்கள். பெட்ரோல், டீசல் எண்ணெய் முதலியவைகளுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்களது உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கார் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், பெட்ரோல், டீசல் எண்ணெய் பெரும்பான்மையாக உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் மட்டும் இந்தக் கட்டுப்பாடு பயன்படும்படி இருக்க வேண்டும். ஆனால் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் டீசல், குருடாயில் எண்ணெய்களுக்கு இது எந்தவிதத்தில் பயன்படும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு டீசல் குருடாயில் கிடைக்கின்ற வழியில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொறுத்தவரையில், போக்குவரத்துக்கு நல்ல முறையில் வழிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போட்டிருக்கும் ரோடுகளைப் பார்த்தால், வெயில் காலத்தில் வேண்டுமென்றால் நன்றாக இருக்கும், அதில் நடந்து போகலாம், ஆனால் தொடர்ந்தார்போல் நான்கு நாட்கள் மழை பெய்துவிட்டால், அதில் சாதாரணமாக மக்கள் போகக்கூட முடியாத நிலைமையில் அந்த ரோடுகள் எல்லாம் ஆகிவிடுகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் 20 ரோடுகள் போடுகிறார்கள் என்றால், அவற்றில் இரண்டொரு ரோடுகள் தான் நல்ல முறையில் போடுகிறார்கள். ஆகவே இதை மாற்றி போடுகின்ற ரோடுகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும் நல்ல முறையில் ரோடுகளை போடுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, பஞ்சாயத்து யூனியனில், சர்க்காருடைய கொள்கைகளை நன்றாக விளக்குவதற்காக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் இரண்டு ஸோஷியல் வொர்க்கர்களை நியமிக்கிறார்கள். இவர்கள் பல இடங்களிலும் ஒழுங்காக வேலை செய்வதில்லை. காரணம் இவர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி இல்லாமல் இருப்பது தான். இதன் காரணமாக இவர்கள் எந்த விதமான வேலையும்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [31st January 1963]

இல்லாமல் சும்மா இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் அதாவது துரிஞ்சாபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஸோஷியல் வொர்க்கராக வேலை பார்க்கும் ஒருவர் திருவண்ணாமலையில் வியாபாரியாக இருந்து வருகிறார். காங்கிரஸ் காரர் என்ற காரணத்தின் பேரில் தான் இவர் இந்த வேலையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாரே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நான் திருவண்ணாமலை நகரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால், ஒரு வாரத்தில் நாலேந்து நாட்கள் நான் அவரை அவருடைய கடையிலேயே பார்க்கின்றேன். ஆனால் அவர் வேலை செய்பவென்ற இடம் துரிஞ்சாபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியன். அவர் காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்காக அவர் இந்த வேலையில் இருந்து வருகிறார்கள். கொடுத்திருக்கின்ற வேலையைப் பார்க்காமல் அவர் தனது சொந்த வேலையை திருவண்ணாமலையில் இருந்து கொண்டு பார்த்து வருகிறார். பிரச்சாரத்திற்கு போட்டிருக்கிறார்களே தவிர சொந்த வேலையை பார்த்துக்கொண்டிருப்பதற்காக அல்ல. ஆனால் இவர் நேர்மாறாக செய்துகொண்டிருக்கிறார். ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்யும் ஸோஷியல் வொர்க்கர்களுக்கு நல்ல முறையில் பயிற்சி அளித்து வேலை செய்கிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அவசர நிலைமை காரணமாக, பல கட்டிடங்களின் வேலைகள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆசுபத்திரி போன்ற கட்டிடங்களை உடனடியாக கட்டுவதற்கு வேண்டிய பண உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் என்னுடைய தொகுதியில் நார்த்தாம் பூண்டி என்ற கிராமத்தில் பிறைமறி ஹெல்த் சென்டர் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்று சர்க்கார் கேட்டதின் பேரில் அங்குள்ள சிலர் எந்தவிதமான வருமானத்தை எதிர்பாராமல் இனாமாக விட்டுக் கொடுத்தார்கள். இவ்விதம் இந்த நிலம் இனாமாக கொடுக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்களாகியும் இன்னும் கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. ஏழாயிரம் ரூபாய் எட்டாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய இந்த நிலங்களை கொடுத்து இரண்டு வருடங்களாக எந்த விதமான வேலையும் நடைபெறாமல் எந்த விதமான பயிரும் செய்யாமல் கரம்பாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த நிலத்தை தானம் கொடுத்தவர்கள், ஆசுபத்திரிதான் கட்டப்படவில்லையே, ஆசுபத்திரி கட்டுவது வரையிலும் நாங்கள் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாய்காலிகமாகவாவது அவர்கள் இந்த நிலத்தில் பயிரிடுவதற்கு வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் செய்யாற்றிலே ஏலத்தூரில் ஒரு அணை கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அணை 100 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பாக கட்டப்பட்டதாக தெரிகிறது. இந்த அணையிலிருந்து ஒரு

31st January 1963] [திரு. எஸ். முருகையன்]

கிளை வாய்க்கால் பிரிந்து நாலிந்து ஊர் ஏரிகளுக்கு செல்லு கின்றன. அதாவது செய்யாற்றிலே ஏராளமான தண்ணீர் போனம்கூட, வாய்க்காலிலே சரிவரத் தண்ணீர் வருவது கிடை யாது. காரணம் அவைகள் மணல் மேட்டிடிருக்கின்றன. இதை உடனடியாகச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கூடச் சொன்னேன். செய்கிறேன் என்று அதிகாரி கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர இதுவரையில் வேலை செய்யவில்லை. வாய்க்காலைச் சுத்தம் செய்தால் கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-00
a.m.

வேளாண்மைப் பயிரைப் பயிரிடும் விவசாயிகள், குறைந்த விலைக்கு அவைகளை மார்க்கெட்டில் விற்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதனால் பல வித இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக திருவண்ணாமலையில் வியாபாரம் செய்கிற கமிஷன் மண்டிகாரர்களிடத்தில் இருக்கிற நிலை என்னவென்றால், விவசாயிகள் ஒரு தானியத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய் 20 ரூபாய்க்கு விற்பனை ரூபாய்க்கு அரை அரை விதம் 20 ரூபாய்க்கு 10 அரை கமிஷன் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதைப் போலவே அந்த தானியத்தை வாங்குகிறவர்களிடத்திலும் ரூபாய் ஒன்றுக்கு அரையரை கமிஷன் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இன்றைக்கு மண்டிக்காரர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் சம்பாதிக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்குப் பணம் போவதற்கு வழி செய்யப்பட வில்லை. எந்த இடத்திலும் இல்லாத பழக்கம் இன்று திருவண்ணாமலையில் இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு மண்டி என்று சொல்லி, 5,000 அல்லது 10,000 ரூபாய் முதல் வைத்து லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அடையக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நமது மாகாணத்திலேயே வேறு எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கமிஷன் என்றால் நூற்றுக்கு கால் ரூபாய் அல்லது அரை ரூபாய் என்று இருக்கலாம். ஆனால் இது அதிகமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மில் முதலாளிகளிடத்திலிருந்து ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொள் முதல் செய்வதால் ஏற்படக் கூடிய நிலைமைகளை, ஏற்படக் கூடிய தொல்லைகளை எனக்கு முன்பு பேசிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் களே எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலே சில மில்களை வாடகைக்கு எடுத்து நடத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அரிசியை மில் முதலாளிகளிடத்தில் வாங்குவதை விட நெல்லை விவசாயிகளிடத்தில் வாங்கி, அதை நல்ல முறையில் (மில்களை வாடகைக்கு எடுத்து) அரிசியாகத் தயாரித்துக்கொண்டால், விவசாயிக்கும் நல்ல விலை கிடைக்கும். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத் திற்கும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும், தரமான அரிசியையும் தயாரித் துக்கொள்ள முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்] [31st January 1963]

பொதுவாக, எலெக்ட்ரிக் கரென்டைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இன்மைக்கு கிராமத்தில் லைன் இழுத்து, அவர்களும் மோட்டார் வைத்து, கனெக்ஷனுக்காக ஒவ்வொரு சூப்பிரண்டெண்டிங் என்ஜினியர் ஆஃபீசையும் தேடிக்கொண்டு போகும் நிலை இருக்கிறது. விவசாயக் காரியங்களுக்கு இந்த நேரத்தில் எந்த விதமான தடையும் இருக்கக்கூடாது. எல்லா வேலையும் செய்து லைன் இழுத்திருந்தால் அவர்களுக்கு கனெக்ஷன் கொடுத்து விடவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசும் முறையிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே நாட்டிலே எழுந்துள்ள நெருக்கடி நிலைமையை நல்ல முறையில் பிரதிபலித்து எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது மாநிலம் எல்லாத் திட்டங்களையும் வகுப்பதிலே முன்னோடியாக இருந்த மாநிலம், இந்த நெருக்கடி நிலையிலே முக்கியமாக இந்த நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் கட்டாய ராணுவ சேவையை ஏன் அமுலாக்க முற்படவில்லை என்பது தான் புரியவில்லை. இருந்தபோதிலும் ஏதோ போலீஸ் படையை விஸ்தரிப்பதிலும், ஹோம் கார்டிகள் ஏற்படுத்துவதிலும், மற்றும் பல விதமான சேவைகளை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமும் ஓரளவுக்கு இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்தை நக்க முனைந்திருப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக வரும்போது, இந்த நாட்டிலே பல வித நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற பல திட்டங்கள் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக நடப்பு ஆண்டிலே மஞ்சளாறுத் திட்டத்தையும், கோமுகித் திட்டத்தையும் சொல்லியிருக்கும்போது, 2-1/2 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டமிடப்பட்ட வகைக் கால்வாய்ச் சீரமைப்புத் திட்டத்திற்கு ஏன் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறித்து சிறிது வேதனை அடைய வேண்டியிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டம் மட்டுமல்லாமல் மதுரை மாவட்டத்தையும் பாதிக்கக் கூடிய இந்த வகைத் திட்டம் இந்த அறிக்கையிலே இடம் பெறாதது குறித்து உண்மையிலேயே கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த என் போன்ற பல பிரதிநிதிகளுக்கு ஒரு பெரும் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை பாதிக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டம், லட்சக் கணக்கான விவசாயிகளைப் பாதிக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டம் இந்த நடப்பு ஆண்டிலே கூட நடைபெறாது என்று ஒரு நிலை இருக்கும்போது உண்மையிலேயே விவசாயிகளாகிய நாம் எல்லோருமே கவலைப்படவேண்டிய ஒரு நிலைமையைத் தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. முக்கியமாக வகையிலே அனை கட்டும்போது கிழக்கு ராமநாதபுரம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு சந்தேகமாகவே இருந்தது. ஆனால் இந்தச் சீரமைப்புத் திட்டம் சரியான முறையில் இந்த ஆண்டுகூட அமைக்கப்பட இயலாது

31st January 1963] [திரு. வி. சீனிவாசன்]

போன்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும்போது அவர்களுடைய சந்தேகமே ஸ்திரமாகும் நிலை இப்போது இருக்கிறது. முக்கியமாக வைகை அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீரைத் திறந்து விட்டால் கிழக்குப் பகுதி ராமநாதபுரம் விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் வந்து சேர கிட்டத் தட்ட குறைந்த பட்சம் மூன்று நாட்கள் ஆகின்றன. இந்த தெளிர்பாக்கிய நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்றால், இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி மிகவும் முக்கியமாக இருப்பதால், அதிலும் நடப்பு ஆண்டிலேயே குறிக் கோளாக லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இதை அரசாங்கம் அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியிலே அதிக ஆக்கம் காட்டப் படவேண்டும், அதிக ஆக்கம் காட்டுவதற்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்யப்படும் என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் சார்பாகச் சொல்லும்போது, பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் விளைவுக்கு வரக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை குளங்கோர்வை பட்டா அகற்றப்பட்டதன் காரணத்தினால் இழந்து அனைவரும் பயிரிடப்படாமல் தரிசாக விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. நமது குறிக்கோள் நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றால், சாத்தியமான அளவுக்கு குளங்கோர்வை பட்டா அளித்தால் நிச்சயம் குறிக்கோளை அடைய முடியும் என்று நான் உறுதியோடு, தைரியத்தோடு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தபடியாக நமது கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலே, முதலிலேயே நாட்டிலே நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதைக் குறித்து நம்முடைய டிஃபென்ஸ் எஃபெர்ட்ஸ்களை நான் சிறிது கூடத் தளர்த்தக் கூடாது என்று குறிப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நினைக்கும்போது நமக்கு அரசியலிலே ஒரு முக்கியமான பாடம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. “எடெர்னல் விஜ்ஜென்ஸ் இன் தி ப்ரைஸ் ஆஃப் லிபர்ட்டி” என்ற ஒரு வாசகத்தை அரசியல் வாதிகளாகிய அனைவரும் அறிந்த போதிலும் ஒரு சிறிது காலம் மறந்திருந்த காரணத்தினால் அன்னிய ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படத் துவங்கியது. ஆனால் அந்த வாசகங்கள் இப்போது நினைவுக்கு வந்து விட்டன. நாம் இனிமேல் எப்போதும் எந்த வித ஆக்கிரமிப்பையும் சமாளிக்கத் தயாராக இருப்போம். அதில் தவற மாட்டோம் என்ற உறுதி இந்த அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்று நினைக்கும்போது என் போன்றவர்கள் பெருமீதம் கொள்ளுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உள்ள பொறுப்புகள் பற்றி பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே தொழில் பாங்கு ஏற்படுத்துவது

[திரு. ஸி. சீனிவாசன்] [31st January 1963]

என்ற ஒரு திட்டம் குடியரசு தினத்தன்று நமது மாகாணத்தில் துவக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒரு அம்சமாகும். ஆனால், சென்னை நகரம், மதுரை முதலிய நகரங்களிலும் அல்லது பக்கத்திலுள்ள இடங்களில் மட்டும் காய்கறித் தோட்டம் போட்டு காய்கறி உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் சர்க்காரில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதே திட்டத்தை எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் விஸ்தரித்து, எந்தவித செலவுமில்லாமல் விதைகள் மாத்திரம் கொடுத்து, லேபர் பாங்குகளின் சேவைகளை பயன்படுத்தி, உடனடியாக எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அந்தத் திட்டம் பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவையை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே இந்த ஆண்டில் விளைச்சல் நன்றாக இருக்கும் என்று ஒரு வாசகம் இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் ரொம்ப மகிழ்ச்சி அடையவேண்டிய ஒரு அம்சமாக இருந்தாலும், என்னுடைய பிராந்தியத்திலே சரியான காலத்தில் மழை பெய்யத் தவறியதினாலும், தேவையில்லாத நேரத்தில் அதிகமான மழை பெய்ததாலும், விளைச்சல் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டு, விவசாயிகள் அல்லல் உற்று இருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்த வரி உயர்வு அவர்களை வெகுவாக பாதிக்கும் என்று இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும், சென்ற தடவை பட்ஜெட் கூட்டத்திலே நாம் எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டது என்னவென்றால், மோட்டார் வாகன வரியின் மூலம் அதிகமாக நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மேலாக பணம் வந்திருந்தால், இந்த விவசாய வரியின் மூலம் கிடைக்கும் தொகையை அதில் ஈடுசெய்துகொண்டு, இந்த விவசாய வரியை ரத்து செய்து விடலாம் என்ற ஒரு கருத்தை பல மெம்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்தையொட்டி, மோட்டார் வாகன வரி கிட்டத்தட்ட இரண்டு குவார்டர்களுக்கு கட்டியாகவிட்டது, இந்த வருஷம் அதன் மூலம் நமக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும், அல்லது கிடைத்திருக்கும் என்று உத்தேசம் என்பது பற்றி நமக்கு இப்பொழுது புள்ளிவிவரங்கள் தெரியவந்திருக்கும். அதை வைத்துக் கொண்டு, தற்பொழுது விவசாயிகளின் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியை ரத்து செய்துவிடலாமா என்பது பற்றி அமைச்சர் அவை சிந்திக்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை பாராட்டி சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்று நமது நாடு நெருக்கடியான நிலையில் இருந்து வருகிறது. மகாத்மா காந்தி அடிகள் நமது நாட்டிற்கு சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்தினிட்டு, மறைந்து

31st January 1963] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

சென்றார்கள். மேலும், நமது நாட்டில் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அரும்பெரும் முயற்சியாலும் மாநில அமைச்சர்களுடைய முயற்சியாலும், அன்னிய நாட்டினரும் புகழக்கூடிய நிலையில் 50 ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களை யெல்லாம் ஐந்து ஐந்து ஆண்டுகளாக இரண்டு ஐந்தாண்டுகளில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். விவசாயத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், தொழில் துறையிலும், அதிகப்படியான திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு, அதிகப்படியான முன்னேற்றங்களை அடையப்போகும் இந்த நேரத்தில், நமது நாட்டின்மீது பொறுமையும் பேராசையும் கொண்ட நன்றிகெட்ட சன சிளர்கள் போர் தொடுத்திருக்கும் காரணமாக, உடனடியாகச் செய்து முடிக்கவேண்டிய சில திட்டங்களுக்கெல்லாம் தடங்கல் ஏற்பட்டு வருவதைக் குறித்து நான் வருந்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டில் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று கருதி நமது அரசாங்கம் அநேக திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் என்னுடைய தொகுதி சேடபட்டி பகுதியிலுள்ள வருசநாடு அணைக்கம் பள்ளத்தில் நீர்த்தேக்கம் கட்டுவது மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. இதை நமது அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து, சேடபட்டி வட்டாரத்தில் நஞ்சை விவசாயம் பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால், உடனடியாக ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உதவியாக அணைக்கம் நீர்த்தேக்கத்தை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சேடபட்டி பகுதியில் உள்ள ஏழை விவசாயிகளின் சார்பாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆண்டிபட்டி வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த வருச நாட்டில் நூற்றுக்கணக்கான ஏழை விவசாயி மக்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தரடுமுரடான காடுமேடுகளையெல்லாம் பண்படுத்தி, விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் அந்த இடங்களில் கன்றுகளை நடவேண்டும், மாங்களை வளர்க்கவேண்டும், என்று கூறி ஏழை விவசாயிகளை கட்டாய நிர்ப்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனால் வருசநாட்டு குடிமக்கள் ஏழை விவசாயிகள் அல்லல் படுகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏழை விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களை மேற்படி விவசாயிகளுக்கே ஜாரி செய்து பட்டா போட்டுக் கொடுக்கும்படியாக உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுரை-தேனி ரஸ்தாவில் குன்னூர் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. குன்னூருக்கு அருகாமையில் வைகையாற்றில் புதுப்பாலம் கட்டி முடியவேண்டிய தருவாயில் இருக்கிறது. மேற்படி பழைய பாலத்தின் சாமான்களை உபயோகப்படுத்தி அம்மட்சியர்புரத்திற்கும் கொடுவியார்பட்டி, தேனிக்கு இடையேயுள்ள ரஸ்தாக்களை இணைக்க வைக்க ஆற்றில் ஒரு பாலம் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதிப்பிற்

[திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி] [31st January 1963]

சூரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அம்மாட்சியாபுரம் விஜயம் செய்த பொழுது, அம்மாட்சியாபுரத்தில் வைகையாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைப்பது அவசியம் என்பதை சிந்தித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேலும், இப்பொழுது சுகாதார அமைச்சராக பதவியேற்றிருக்கும் அம்மையார் அவர்கள் ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், அமைச்சராக இருந்த பொழுது, அம்மாட்சியாபுரத்திற்கு விஜயம் செய்தார்கள். ஆற்றுக்கு மேல் புறத்தில் நாங்கள் பந்தல் அமைத்திருந்தோம். மேடையின் மீது நின்றுகொண்டு சிரித்துக்கொண்டே அமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது 'இன்சினியர் இல்லாமலே பாலம் அமைத்ததைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களுக்கும் அம்மாட்சியாபுரத்தில் வைகையாற்றில் பாலம் அவசியம் தேவை என்று கூறியுள்ளார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நமது இந்திய பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் நாட்டுக்கு படை வீரர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக நாம் ஒரு படையைத் திரட்டவேண்டுமென்று நமது பிரதம மந்திரி நேருஜி அவர்கள் ஒரு பெரிய திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் உள்ளவர்கள் பொறுப்பேற்று, அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனின் ஆணையாளர்கள் மூலம், அந்த யூனியனை பல கிளைகளாகப் பிரித்து, கிராம பஞ்சாயத்து தலைவர்களின் முயற்சியால் கிராமப் பாதுகாப்பு தொண்டர் படை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த கிராமத் தொண்டர் படைகள் ஜனவரி 26-ந் தேதி குடியரசு தினமான நன்னாளின் போது முதன் முதலாகத் துவக்கப்பட்டன. எத்தனையோ கிராமங்களில் ஏழைக் குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள் இந்தத் தொண்டர் படையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடைகள் தைப்பதற்குக்கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த மாகிரி ஏழைத் தொண்டர்களுக்கு உடுப்புகள் வழங்குவதற்கு நமது அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல திடகாத்திரமுள்ளவர்களைத்தான் இந்தப் படைக்குத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல பயிற்சி கொடுத்தால் நமது நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு அதுகூலமாயிருக்கும். இங்கே உள்ள சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள், கிராமத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. நமக்கு இந்தப் பொறுப்பு கிடையாது என்று எண்ணாமல், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவருடைய தொகுதிக்குச் சென்று, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுடன் ஒத்துழைத்து, இன்னும் அதிகமான அளவுக்குத் தொண்டர்களைச் சேர்த்து நமது இந்திய புண்ணிய பூமியில் சீனர்களை நுழையவிடாமல் விரட்டியடிப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இங்கே பேச அனுமதி அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

31st January 1963]

* திரு. அ. தியாகராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சுவர்னர் அவர்களின் உரை மீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுத்ததற்கு எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுவர்னர் அவர்களின் உரையில் பொற்கொல்லர்கள் சம்பந்தமாக எந்தவிதமான பரிகாரமும் குறிப்பிடாதது கண்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த அவையிலே பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் பொற் கொல்லர்களுக்காக கஞ்சித் தொட்டிகள் வைக்க வேண்டுமென்று கூடச் சொன்னார்கள். கஞ்சித் தொட்டிகள் வைக்கவேண்டிய அளவுக்கு பொற்கொல்லர்களின் நிலைமை மோசமாகப் போயிருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் அளிக்காமல் இருப்பதைக் குறித்து வருத்தப்படுவதோடு அல்லாமல், உடனடியாக அவர்களுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுவர்னர் அவர்களின் உரையில் பலதரப்பட்ட திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோனூரில் பெண்களுக்கான ஒரு பயிற்சிப் பள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சென்ற மூன்று வருட காலமாக தனியார் ஒருவர் அரசாங்கத்துக்கு மனுச் செய்து பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது நிலவிவரும் தேசிய நெருக்கடியை முன்னிட்டு இம்மாதிரியான பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கில்லை என்று அரசாங்கம் கூறிவிட்டதனால், தனியார் நடத்துகிற நிறுவனத்துக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு தந்து, கோனூரில் ஒரு பெண்கள் பயிற்சிப் பள்ளி வைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் புதுக்கோட்டையில் தண்ணீர் வசதி இல்லாததன் காரணமாக பத்தாயிரக் கணக்கான நிலங்கள் பாழடைந்து போய்விட்டன என்று சொன்னார்கள். இதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியிலே வேம்பலூர் கனம்மாய் இருக்கிறது. அந்தக் கண்மாயில் ஒரு ஆறு விழுகிறது. அந்த ஆற்றை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒரு பிரிவை புதுக்கோட்டைக்கு பக்கத்திலுள்ள தளிஞ்சிச் சூரத்தில் திறப்பி விட்டால், 10 அல்லது 15 குளங்களுக்கு அதிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கும். பாசன வசதி பெருகும். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட இக்கட்டும் தீர்ந்துவிடும். எங்கள் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லாத குறையும் நீங்கும். எங்கள் பகுதியில் சுமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்கு வழிவகை செய்வதாக இருக்கும். ஆகவே நான் கூறிய யோசனையை நன்கு பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. தியாகராஜன்] [31st January 1963]

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுதுள்ள விலைவாசி உயர்வை முன்னிட்டு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்தவரையில் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு மத்திய பாங்கு இருக்கிறது. அந்த பாங்கின் மூலமாக ஒரு கூட்டுறவு ஸ்டோர் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு கிளை ஸ்டோர்களும் இருக்கின்றன. தலைமை ஸ்தாபனமாக விளங்குகிற கூட்டுறவு மத்திய பாங்கியின் தீர்வாகம் சரிவர நடைபெறவில்லை. அண்மையில் அங்கே ஒரு தேர்தல் கூட நடந்தது. அந்த டிபன்ட் ஸொஸைட்டியை வைத்துக் கொண்டு, அதிலே இருக்கிற அங்கத்தினர்களை வைத்துக் கொண்டு ஒருவர் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். நான் ரூபாய் 100 கட்டி ஆர்பிட்டேஷன் போட்டிருக்கிறேன். இரண்டு தவணைகளாக இதை ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவு பாங்கியில் பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. கூட்டுறவு அமைச்சரவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அதைச் சீர்திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளின் மீது அதிகப்படியான வரிகள் விதிக்கப்போவதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக வரிகளைப் போடுவதற்கு இது நல்ல தருணம் என்றாலும்கூட, நமது விவசாயிகள் தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்காக அதிக அளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏழைகளிடமிருந்துதான் பணம் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறதே ஒழிய, பணக்காரர்களிடமிருந்து அதிக நிதி திரட்டுவதற்கு வழிவகை எதுவும் செய்யப்படவில்லை. பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் பணத்தை பதுக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு யாரும் இதுவரையிலும் அள்ளிக் கொடுத்துவிடவில்லை. இதுவரையிலும் நமது மாநிலத்தில் 2 கோடி ரூபாய்தான் வசூலாகியிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. சுமார் 10 அல்லது 15 கோடி ரூபாய் நாம் எளிதிலே பெற முடியும். பணக்காரர்களிடமிருந்து நிதி வசூலிக்க ஒரு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டினால் மேற்கொண்டு 10 கோடி ரூபாய் திரட்ட முடியும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே இருக்கிற பணக்காரர்கள் எல்லாம் பாதுகாப்பு நிதிக்கு 100 அல்லது 200 ரூபாய் கொடுத்து விட்டு தப்பித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரித்தான் பல இடங்களிலும் இருக்குமென்று நான் ஊகிக்கிறேன். இதைப் பற்றி பொதுக் கூட்டங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே பணக்காரர்களிடமிருந்து அதிக அளவில் நிதி திரட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள், ஒவ்வொருவரும் 10 ரூபாய் கொடுத்தால் தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு அதிகமாக பணம் கிடைத்துவிடும் என்று சொன்

31st January 1963] [திரு. அ. தியாதராஜன்]

னர்கள். இப்பொழுது கலெக்டர்களிடத்தில் உண்டியல்கள் இருக்கின்றன. அந்த உண்டியல்களை வாங்கி ஒவ்வொரு சட்ட சபை அங்கத்தினரும் சுமார் 2 ஆயிரம் ரூபாய் வசூலித்துக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு அதிகப் பணம் திரட்ட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். வருஷா வருஷம் கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் உரையாற்றி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் கவர்னருடைய உரையில், குறிப்பாக நம் நாட்டின் நிலைமையைப்பற்றி சற்று அதிகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். நமது நாட்டின் ஒரு பகுதியைச் சேனர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, நமது நாட்டின் நிலைமையையும், நமது நாட்டு மக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமையையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

11-30
a.m.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

நமது நாட்டில் சீன ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலை, அதற்கு முன்பே இருந்திருக்குமானால், சீன ஆக்கிரமிப்பே ஏற்பட்டிருக்காது என்று கூடச் சொல்லலாம். நமது நாட்டில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தொண்டர் படை அமைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது. அதன்படி, இம் மாதம் 26-ந் தேதி எல்லாக் கிராமங்களிலும், பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாகத் தொண்டர் படை ஆரம்ப விழா நடந்தது. நானும் பல கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்படிச் சென்றிருந்தபோது மக்களிடையே உள்ள உணர்ச்சிகளைக் காண முடிந்தது. கிராமப் பகுதிகளில் ஆண், பெண், குழந்தைகள் அனைவரும் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை நல்ல முறையில் அறிந்திருக்கிறார்கள். சீன ஆக்கிரமிப்பைக் குறித்து குழந்தைகள் கூட என்ன என்னுகிறார்கள் என்பதை கிராமப் புறங்களில் நன்கு உரை முடிந்தது. குழந்தைகள் கூட மிக ஆர்வமாக, மிக ஊக்கத்தோடு, சீன ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கவேண்டும் என்ற மன நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சீனர்கள் சமரசமாகப் போக வேண்டிய நிலையில் இருந்தாலுங்கூட, நம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் இனி உஷாராக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

நம் நாட்டு மக்கள் சுதந்திரமாக, நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக, நமது அரசாங்கமும் நமது நாட்டின் தலைவர்களும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்து, இரண்டு திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றியுள்ளார்கள், அதனால் மக்களின் வாழ்க்கை உயர்வதற்கான வழி வகை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்து ஒரு

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்] [31st January 1963]

வருஷம் ஆகிறது. இப்பொழுது இரண்டாவது வருஷத்தில் நாம் இருக்கின்றோம். இந்த நிலையில் சீன ஆக்கிரமிப்பினால் நாட்டில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு எப்படி போர்க் கருவிகள் இன்றியமையாதவையாக இருக்கின்றனவோ, அதே போல உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்துகொண்டேயிருப்பதும் அவசியமாக இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நம்முடைய அரசாங்கத்தார் 17 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். முதல் வருடத்தில் இரண்டு லட்சம் டன்னுக்குச் சற்று அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பதாக நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் காண்கின்றோம். இரண்டாவது வருஷத்தில் ஐந்து லட்சம் டன்னுக்குச் சற்றுக் குறைவாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற நிலையே கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் காண்கின்றோம். இந்த லட்சியம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நமது அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. அதாவது, நீர்ப்பாசன வசதி முக்கியமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கருவிகளைக் கொடுப்பதும், எரு முதலியவற்றைக் கொடுப்பதும் ஆகும். இன்னும் இது போன்ற உதவிகளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டும். முன் காலத்தில் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்ய கவலை போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், இப்பொழுது அந்த நிலை மாறிவிட்டது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 9 தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஒன்பது தாலுகாக்களில் என்னுடைய தொகுதியான அவனாசி தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. அவனாசி தாலுகாவுக்கு அந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த நிலையைப் பல வருஷங்களுக்கு முன்பே மாற்றியிருக்கலாம். இப்பொழுது கூட அந்த நிலையை மாற்றியமைக்கச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அவனாசி தாலுகாவிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்தான். சொந்தத்தில் விவசாயம் செய்தோ, அல்லது விவசாய வேலை செய்தோ பிழைக்கக்கூடியவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பாதிக்கு மேல் நல்ல நீர்ப்பாசன வசதி அடைந்து, அங்குள்ள மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்திவருகிறார்கள். அவனாசி தாலுகாவுக்குத் தென் புறமுள்ள தாலுகாக்கள் நல்ல முறையில் பாசன வசதி பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. அவனாசி தாலுகாவாசிகளும் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வதற்கான திட்டங்களும் இருக்கின்றன. அத் திட்டங்களைக் கூடிய விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்து, அவனாசி தாலுகா மக்கள் நல் வாழ்வு வாழ வகை செய்யவேண்டுமென்று நமது அரசாங்கத்தை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மிக்க உதவிகரமாக இருப்பது கூட்டுறவு. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவி அளிப்பது. பணமாகவும் அளிக்கிறார்கள்.

31st January 1963] [திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்]

பொருளாகவும் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் மூலம் போதுமான வசதி விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் இருந்து விவசாயிகள் கடன் வேண்டுமென்று பல விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் கடந்த 6 மாத காலமாகப் போடப்பட்டிருக்கும் விண்ணப்பங்களில் 80 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இன்னும் கடன் அளிக்கப்படவில்லை. அவினாசி வட்டாரமானது முழுக் கடன் திட்ட ஏரியாவாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. முன்பு ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு மூலமாகக் கடன் பெற்று வந்தார்கள். இன்று அந்தமாதிரி நிலைமை இல்லை. ஆகையால் கூட்டுறவு அமைச்சர் இதுபற்றி தக்க கவனம் எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பிரதேச விவசாய மக்களுக்குத் தேவையான கடன் கிடைப்பதற்கு வழிசெய்யவேண்டும் என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Speaker, Sir, I rise to support the motion of thanks to His Excellency the Governor, for the address he had delivered to this august house. Sir, it is most gratifying to note that the entire country has risen as one man, when we heard that we were attacked by China. I feel that this tendency should continue. Overnight, people belonging to various parties with different ideologies, sank their differences to support the Government in all their measures to throw out the aggressor. I am sure that this climate will continue so that not only we will defeat any aggressor but also we will be able to build ourselves economically as one of the most forward nations in the world. Mr. Speaker, Sir, I wonder whether there will be any country in the whole world, who is a true friend of China? If there is any one country who has been a very sincere friend of China it is only our country. We have been trying to enroll them as a member of the World Council (United Nations) much against the will of many of our good friends. That being so, if they behave with us in this manner, it is for the world to know what their design is towards neighbouring countries. Why should they behave in this manner? It is for us to analyse the causes. It is because they do not want that our country in Asia should become powerful economically and industrially, with our own policy of socialistic pattern of societies. Probably they feel that with their Communist rule, they have not come up so far to any good standard. They are jealous of us. Their people are half-fed, half-starved and their population has grown to a menacing proportion. If that is the case, the people there might rise in revolt and they might openly ask why their rulers should not have a rule like that of India so that they can also resolve their economic difficulties. It is only with a view to disturb their minds and our progress, that the Chinese Government have taken up this most disgraceful attitude. It is for us to see that they are thrown out and kept where they should be kept.

Sir, it is also gratifying to note that on this occasion the entire community of businessmen, industrialists and labour have resolved to maximise production because it has been found that a way

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [31st January 1963]

cannot be won successfully only by the army. If the army is to win the war, we must keep them in good morale and also supply them with tremendous amount of materials. Incidentally it is also by this way that we can build ourselves well economically in this country. With this end in view, we have said that we should maximise our production to attain which we should have industrial peace. The labour has given its co-operation in this field and it is a very good thing that things are moving in right direction now. The various steps taken by Government during the emergency have to continue because we must not think that there are no one in this world who are not well disposed or who are not ill-advised towards us. I also begin to feel whether after this incident we should change our policy or programme, even though our great country has been wedded to non-violence. We who have been preaching and practising 'Ahimsa' have been kindled to take up arms. So it is but right that we should maintain a very powerful army, not with any aggressive design but to defend our Nation. We should see that no one hereafter imagines of doing any harm to us.

Sir, we have a very wide coastline which is more lengthy than our frontier. Our mercantile marine should be very much strengthened and we should see that there is no attack on us either by air, land or by sea. I am sure Government would take more active steps in this direction by building up a very powerful fleet of mercantile marine, thus preventing an attack on us by sea.

Sir, I am very happy that in his address, His Excellency has said that Government are taking energetic steps to eradicate the difficulties experienced by slum-dwellers. I have been stressing the importance of removing these difficulties among slum-dwellers, before this House very often. They are a source of danger to the health of every one living outside the slum. I would therefore suggest that just as the Government promulgated an ordinance during emergency, the same measure should be taken to see that slums are removed and the people there are rehabilitated in more hygienic and healthy places. I have no hesitation that all political parties will give their united support to this measure.

I am also very happy to note, Mr. Speaker, that the programme during the Third Five-Year Plan will be continued and augmented more powerfully, particularly at a time when we are faced with danger. I would suggest that we should intensify our transport and also our power programme, because the transport and power should precede any industrial development. Although we have done very well but still we find the transport bottleneck. Anyway, we must develop this so that production goes to the consuming centres and to various important points more freely.

Sir, as has been pointed out by so many of my colleagues, I also join in requesting the Government to see that millions of people, who have been thrown out of employment owing to certain action taken by the Government for the benefit of the country,

31st January 1963] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

are rehabilitated,—I mean the Goldsmith community. They are people, who are doing a very fine work, who have been engaged in this work for a very long time with a great tradition and they have been kept out of work owing to the sudden action of the Government taken for the benefit of the country. So unless they are rehabilitated or allowed to run their lives very smoothly, they will be hard hit. We find from various announcements that their numbers are increasing. Particularly, in South India, I was told that their number will be not less than 5 to 6 lakhs. So if they continue to suffer at a time when the economic conditions are favourably growing with the high cost living, they will be put to very great inconvenience. I, therefore, request the Government to evolve some method by which they are absorbed more in technical work and see that they are not put to very great inconvenience.

I once again support the Motion of Thanks with an appeal to the House to adopt it unanimously. Thank you, Sir.

* திரு. எம். வில்லியம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழு மனத்துடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வேளையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே இப்போது நிலவி வரும் நெருக்கடியைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சமத்தாரமாக்கக் கூறியிருக்கிறார்கள். நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக வேண்டி மாகாணத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவரை நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இரண்டு கோடி ரூபாய் பாதுகாப்பு நிதி வழங்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மக்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு நிதி சேர்ந்திருப்பது அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரக் கூடியதாகும். குக்கிராமங்களில் வசிப்பவர்கள் எல்லாங்கூட நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த வேளையில் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நெருக்கடி வேளையில் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் திரண்டு, ஒரே சக்தியாக, ஒரே குரலுடன், ஒற்றுமையுடன் சேர்ச்சியுடன் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் அவ்வன்மையை உணர்ந்து அந்த உணர்ச்சியில் அவர்களும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறார்கள். அந்த உணர்ச்சி அவர்களைக் கவர்ந்து விட்டது. அது மிகவும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. திராவிட நாடு பிரிவினை என்பது கொள்கையளவில் பொறுத்தமான பிரச்சனையல்ல என்பது நான் சொல்லாமலே தெரிய வரும். தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சிலர், எதோ நமது தென்னகம் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடுமென்ற காரணத்தால் அந்த இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் திராவிட நாட்டை அமைக்க வேண்டுமென்பதல்ல என்பதை அதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஆகவே, அந்த

[திரு. எம். வில்லியம்] [31st January 1963]

விதமான ஒரு எண்ணத்தை விட்டுவிடத் தகுந்த வாய்ப்பு இப்போது கிடைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த வேளையில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

நாம் இப்போது அதிகமாக அக்கறை செலுத்தவேண்டியது ஐந்தாம் படையினரைப் பற்றித்தான். இப்போது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிராமத் தொண்டர் படையை ஆரம்பிக்கிறோம். சென்னை நகரம், சேலம், திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களில் பாதுகாப்புப் படை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுக்காக நாம் சுமார் 2-½ லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஐந்தாம் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் இவைகளிலே துழைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்வது மிக மிக அவசியமாகும். இந்த ஐந்தாம் படையினரைக் கண்காணிப்பது மிக மிக அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது பட்டாளத்தில் ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ரெக்ரூட்டிங் ஆபீசர்கள் ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நாகர்கோயிலில் ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அவர்களை மறுபடியும் பரிசோதனைக்காக மதுரைக்கு வரச் சொல்லி அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க ஒரே இடத்திலேயே எல்லாப் பரிசோதனைகளையும் நடத்த ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைக்கு இப்போது மிகவும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் அமைக்கப்படும் படையின் முக்கிய வேலைகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வேலைகளில் ஈடுபடுவது ஒன்றாகும். உற்பத்தியைப் பெருக்கத் திட்டமிடும்போது அந்தப் படையினருக்கு அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்ப தில்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று கடன் உதவி கொடுப்பதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் மூன்று நான்கு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருந்தும், ஒரு லட்சம் ரூபாய் கூட செலவாகாத பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. தற்கால விதிகளில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சில சிக்கல்களினால்தான் அந்த நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி கிஸ்தி எவ்வளவு கட்டுகிறானோ அதைப் போல் 15 மடங்குதான் கடனாக வழங்கப்படுகிறது. ஏதோ ஐந்து ரூபாய் கிஸ்தி கட்டினால் 75 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் கடன் கிடைக்கும். பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுமான நிலமாக இருந்தாலும் 75 ரூபாய்தான் கடன் கிடைக்கும். ஆகவே, சட்டத்திலே சிறு மாற்றம் செய்து நிலத்தின் மதிப்புக்குத் தக்கபடி கடன் வழங்க அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

2-00
noon.

குமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரியர்களின் குறைகளைப் பற்றி இங்கு ஒருசில நண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை முக்கியமானது. எலிமென்டரி க்ரேட் டிச்சர்ஸ், செகண்டரி

31st January 1963] [திரு. எம். வில்லியம்]

திரேட் டிச்சர்ஸ், க்ராஜுவேட் டிச்சர்ஸ், ஹையர் எலிமென்டரி டிச்சர்ஸ் இவர்களின் சம்பள உயர்வு, கிரேட் பிக்ஸேஷன் இவை சம்பந்தமாக ஆறு ஆண்டுகளாக இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாத முடிவும் எடுக்கப்படாதது மிகவும் சங்கடத்தை விளைவிக்கிறது. நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற மாதம் குமரி மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தபோது இந்த மார்ச் மாதத்திற்குள் முடித்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் பிரச்சனையை நல்லமுறையில் செய்து விடுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பட்டணங்கால் திட்டம்பற்றி திரு-கொச்சியில் இருந்தபோதே ப்ரூ-பிரின்ட் தயாரித்து எஸ்டிமேட் தயாரித்து திட்ட நகலில் உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இங்கு வந்தபிறகு அதை நமது விட்டு விட்டார்கள். அதை உடனடியாக செயல் முறைக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரப்பர் விவசாயம் சர்க்காரால் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ரப்பர் கிருஷியை மக்களில் அநேகர் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கடன் வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படவில்லை. லான்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கிலிருந்து ரப்பர் கிருஷி செய்பவர்களுக்கு கடன் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையிதான் நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல முன்வருகிறேன். தற்போதைய நாட்டின் நெருக்கடி நிலையை முன்னிட்டு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற முக்கியமான கருத்தை கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அடுத்த ஆண்டு இப்போது இருப்பதைவிட அதிக உற்பத்தியைக் காட்ட வேண்டுமென்ற குறிப்பும் இந்த உரையில் இருக்கிறது. விவசாயிகளின் மனம் சலிப்படையாத முறையில், அவர்களுக்கு பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்தால் இந்த ஆண்டைவிட அடுத்த ஆண்டு உற்பத்தியை அதிகரித்துக் காட்ட முடியும். இப்போது விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாக கண்ணீர் இறைப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் மின்சாரம் நல்லமுறையில் பயன்படவில்லை. இன்று சர்வீஸ் வாங்கி பம்ப் செட்ஸ் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பகலில் பாதியும் இரவில் பாதி நேரமும் தான் மின்சார சப்ளை கிடைக்கிறது. அதுவும் கடினமாக இருந்தாலும் பகல் நேரத்தில் கொடுப்பதை ஓரளவு சமாளித்துக் கொண்டு விவசாயத்திற்கு கண்ணீர் இறைத்து விடுகிறார்கள். இப்போது நெருக்கடியான நிலையை முன்னிட்டு 5 ஹார்ஸ் பவருக்கு கீழுள்ள மோட்டார்கள் களுக்குத்தான் சர்வீஸ் கொடுக்கலாம் என்றும் அப்படி மின்சார சப்ளை கொடுத்தும் இரவு பத்து மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரைதான் ஒட்டிக் கொள்ளலாம் என்றும் அதற்காக அவர்களிடமிருந்து ஒப்பந்தக் கையெழுத்து வாங்கின பிறகுதான் அவர்களுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [31st January 1963]

கொடுக்கும்போது நெல் உற்பத்தி செய்ய வயல் அடிக்கிற நேரத்தில் காலையில் தண்ணீர் பாப்ச்சினுல்தான் நிலத்தை உழுது சேரடிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படும். இரவு நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுப்பதினால் வயல் அடிக்க முடியாத நிலை இருப்பதால் கொடுக்கக் கூடிய மின்சாரத்தை கூடுமான வரையில் பகலிலேயே கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பதால் விவசாயிகள் தங்கள் கோட்டத்திலுள்ள சிறிய வீடுகளில்தான் குடியிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 வாட்ஸ் வரை வீடுகளில் லைட் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற முறைப்படி கடந்த சில ஆண்டுகளாக விளக்குகள் எரித்து வருகிறார்கள். திடீரென்று அங்கு லைட் எரியக் கூடாது, கெனக்ஷனை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்து அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிலத்தை பாதுகாக்க வேண்டியிருப்பதால் நிலத்திலுள்ள வீட்டில் குடியிருக்கும்போது அங்கு லைட் வசதி இல்லாதிருப்பதினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தனியாக மீட்டர் வைத்து சர்வீஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இப்படி வாங்கிக் கொள்ளவும் தயாராயிருக்கிறார்கள். தனியாக மின்சார சப்ளை செய்யக்கூடிய முறையில் மீட்டர் போன்ற வசதி செய்து கொடுத்து தனிப்பட்ட முறையில் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து பிறகு வேண்டுமானால் இதை எடுத்து விடுவது என்றால் நன்றாகயிருக்கும். திடீரென்று விளக்கு கூடாது என்று கனெக்ஷனை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த வீடுகளில் இருப்பவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே, அந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் கொல்லிமலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அதன் அடிவாரத்தில் நிறைய நீர்த்தேக்கங்கள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. கொல்லிமலையிலிருந்து வரும் தண்ணீர் இடையிலுள்ள ஏரிகளில் தேங்கி விடுகிறது. சில இடங்களில் ஏரிகள் வெட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதையும் கவனித்து புது ஏரிகளும், தடுப்பு ஏரிகளும் வெட்ட அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். சில ஆண்டுகளாக மழை இல்லாததால் எங்கள் பகுதியில் உள்ள பல ஏரிகளில் மதகுகள் சரியானபடி இல்லை. மழை இருந்தபோதிலும் ஏரிகள் மேடாகி விட்டதால் அவைகள் சரியானபடி பழுது பார்க்கப் படாததால் சிறிது மழை பெய்தாலும் கொல்லிமலையிலிருந்து வரும் தண்ணீர் இந்த ஏரிகளில் அதிகம் தேங்கிநிற்க முடிவதில்லை. இதனால் சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மதகுகளை எல்லாம் உடனடியாக பழுது பார்க்க வேண்டுமென்று மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்களில்கூட கூறியிருக்கிறேன். ஆனால், அது குறித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்காத காரணத்தினால் அரசாங்கமாவது இதுபோன்ற ஏரிகளை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். கொல்லிமலையில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பட்டா நிலம் அதிகமாக கிடையாது. அங்குள்ள பலர் கொல்லிமலைக் காடுகளில் பல ஆண்டுகளாக நிலத்தை வெட்டி பாடுபட்டு வருகிறார்கள். இப்போது கொல்லிமலையில் உள்ள நிலங்களை அரசாங்கம் காட்டிலாகாவிற்கு ஒதுக்கி அவர்கள் அங்கு சென்று பயிரிடுவதால் பல ஆண்டுகளாக

31st January 1963] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

அங்கு நிலத்தை சீர்திருத்தி உழுது வந்த ஏழைகளின் நிலங்களைக் கூட இப்போது பிடுங்கிக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கொல்லிமலையில் உள்ள இடத்தை கீழேயுள்ளவர்கள் வாங்கக் கூடாது, வாங்கினால் அவர்களை அடிமையாக்கி விடுவார்கள் என்று கருதி அதை வாங்க முடியாத அளவிற்கு சட்டம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த இடத்தை காட்டிலாகாவிற்கு கொடுத்து விட்டு அவர்களே இவர்களை வெளியேற்றும் அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அங்கு நிலத்தை செப்பனிட்டு நல்ல முறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களை யாவது அதை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்து மீதியுள்ள நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்து காட்டிலாகாவிடம் ஒப்படைக்கட்டும்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இந்த அரசாங்கத்தின் பாலிஸி என்ன என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உரையின்மீது நிகழ்த்திய உரையில் அங்கத்தினர்கள் பேசிய போது எதிர்க்கட்சி நண்பர் ஒருவர் ஆளும் கட்சியையும் அரசாங்கத்தையும் பார்த்து மாமியார் என்றும் மருமகள் என்றும் வர்ணித்தார்கள். மிகவும் சந்தோஷப்படக்கூடிய செய்தி அதில் இருக்கிறது. மாமியாரிடத்தில் மருமகள் இருந்து நல்லமுறையில் வீட்டை நடத்துவதற்கு அவளைப் பழக்குவது என்பது வயது வந்த மாமியாரின் கடமைதான். அதிலும் குறிப்பாக இந்த சபை முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் நன்றாகக் கூட பழக்குகிறார்கள் என்று கூடச் சொல்வேன். பழகுவதற்கு மட்டுமல்ல, நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு (கிலிப்) பரிகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக கார்ப்ப ரேஷன் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்று தெரிந்திருந்தும் நமது சபை முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எதிர் கட்சியினரே இந்த வருடமும் இருக்கட்டும் என்று விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார். (குறுக்கீடு.) அங்கிருக்கின்ற எண்ணிக்கையை எண்ணிப் பார்த்தாலே வெற்றி கிடைக்கும்மா கிடைக்காதா என்பது தெரிந்து கொள்ளலாம். மருமகள் நன்றாக இருந்து வாழ்க்கை நடத்தட்டும் என்ற அளவில்தான் இவ்விதம் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். மருமகளிடத்தில் பண்பாடு இருக்கவேண்டும். என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றிருப்பதை மாற்றிவிட்டு பாரத முன்னேற்றக் கழகம் என்று வைத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் பேசினார்கள். அவர் என்ன குறிக்கோளுடன் பேசினார் என்பதைப்பற்றி நமக்கு அக்கரையில்லை. முக்கியமாக ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் இயங்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். ஆனால் நடைமுறையில் நடைபெறாத கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இருப்பது நல்லதல்ல என்பதை சொல்லுவதற்காகத்தான் இவ்விதமெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே தவிர அவர்களைத் தாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் யாருக்கும் கிடையாது, தாக்கி கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற நோக்கம் யாருக்கும் கிடையாது. அதுவும் காந்திஜி

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [31st January 1963]

வளர்த்த காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அந்த நோக்கம் பரிபூரணமாக கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில்தான் நமது சபை முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலைமையில் நம்முடைய பண்பாட்டை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். யுத்த கால நேரத்தில் யாரெல்லாமோ, பெரியவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் எல்லாம் என்ன வெல்லாமோ உளறிக்கொண்டிருந்ததும் நமக்குத் தெரியும். அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் போர் முயற்சிக்கு ஆதரவு தந்தார்கள். அதை நாங்கள் பாராட்டாமல் இருக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் இந்த யுத்த நெருக்கடி காலத்தில் இந்த அரசாங்கம் தன் கட்சியை பலப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகின்ற குற்றச் சாட்டை நான் மறுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் கட்சி எப்போதும் நியாயமாகத்தான் நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. யுத்த அவசர காலத்தில்கூட கொடி பறக்க விடுவதைப்பற்றி நாங்களே எங்களுக்கு தடை விதித்துக் கொண்டு எல்லா எதிர் கட்சிகளுக்கும் அனைத்து தேசிய நெருக்கடி காலத்தில் செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் செயலாற்றி வருகிறோம். இதை எல்லா எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் உணர்ந்து பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தங்கக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தங்கக் கட்டுப்பாட்டை பல மாதங்களுக்கு முன்னால் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். புலி வரப் போகிறது, வரப்போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அப்படி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் இடைக்காலத்தில் பல திமிங்கிலங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய படி பதுக்கிக்கொள்கின்றன என்று பல ரிப்போர்ட்டுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. தங்கம் எல்லாம் பதுக்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதல்லாமல் மற்ற இடங்களிலிருந்து தங்கம் வருவதாகச் சொல்லுவது மிகவும் அபத்தம். அதே நேரத்தில் பல தேசங்களில் அரசாங்கம்தான் தங்கத்தை வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்றிருக்கிறது. நேறு யாரும் வைத்திருக்க முடியாது. அந்த முறையில் பார்த்தால் இப்போது வந்திருக்கின்ற சட்டம் கடுமையான சட்டம் என்று சொல்வதற்கில்லை. தங்கத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் டிக்ளரேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர கொடுத்து விட்டால் இவ்வாறு செய்து விடுவோம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த விஷயத்தில் தமிழக அமைச்சர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழர்களுடைய பண்பாடு, தமிழ் பெண்மணிகளுடைய பண்பாடு தனியாக இருக்கிறது. தமிழ் பெண்களுக்கு தாலி என்பது உயிராக கருதப்படும் ஒன்று என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. நாம் எல்லாம் தமிழர்கள் பண்பில் வாழ்ந்தவர்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டை ரிஜிஸ்டராக கொண்டு வரவேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன். அதே நேரத்தில் தாலியின் மகிமையை

31st January 1963] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

நாம் எந்தவிதத்திலும் குறைத்துவிடக்கூடாது. நமது பெண் மணிகள் அதை பெரிய பொருள் என்று ஸென்டிமென்டாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்றால் அதற்கு காரணம் நம் நாட்டிலுள்ள தாய்மார்கள்தான். அவர்களுடைய வோட்டுத்தான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. எந்த போலிங் பூத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அவைகளில் எல்லாம் தாய்மார்களின் வோட்டுத்தான் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் நமது தாய்மார்கள் எந்தவிதத்தில் தாலியைப் போற்றி காப்பாற்றுகிறார்கள் என்பதை, இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக—உறுதியாக—திரு. மொராஜி தேசாய் அவர்கள் என்ன சொன்னபோதிலும், இதிலே மட்டும் கைவைக்காத வகையில் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு நமது தமிழக அமைச்சர்கள் தலை நிமிர்ந்து வற்புறுத்தி மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்று நமது சபைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் போற் கொல்லர்களின் நிலைமையைப்பற்றி பல நண்பர்கள் பேசிவிட்டார்கள். ஏதோ அவர்களுடைய வேலைகள் எல்லாம் போய்விட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலைக்கு வழி பண்ணாமல் இருக்க முடியாது. வேலையிழந்தவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்கவேண்டியதுதான். எப்படியும் இனிமேல் குறைந்த காரட் அளவிலேயே நகை செய்யத்தான் போகின்றார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றி நல்லமுறையில் அபிஸ்ரவ் செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய முக்கியமான கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பப்ளிக் ஹெல்த் டிப்பார்ட்மெண்டையும், மெடிகல் டிப்பார்ட்மெண்டையும் இணைக்கப்போவதாக (அமால் கமேட்) கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்று குறிப்பிடவில்லை. இந்த இரண்டு டிப்பார்ட்மெண்ட்களும் இரண்டு விதமான விஷயத்தை ஸ்பெஷலைஸ் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு டிப்பார்ட்மெண்ட்களும் இணைந்தால் என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லியிருந்தால் இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் நன்றாக இருந்திருக்கும். இணைப்பதாக இருந்தால் நல்லமுறையில் இதை இணைக்க வேண்டும். என்னுடைய கருத்து, இதை இணைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இரண்டு டிப்பார்ட்மெண்ட்களுக்குள் கோ-ஆர்டினேஷன் இருந்தால் போதுமானது என்பது தான் என் அபிப்பிராயம்.

விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலுள்ள அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமும் தினம் தினம் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். நம்முடைய கைத்தொழில்துறை எல்லாம் முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டது, எல்லோருக்கும் மின்சாரம் வழங்கி வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயத்திற்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த முறை

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [31st January 1963]

மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. பொதுமக்களுடைய வசதிக்கு தகுந்தாற் போல் நாம் மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இரவில் தான் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னால் விவசாயிகள் இரவில் வயல்காட்டுக்குள் போனால் பாம்புக்குத்தான் இரையாக வேண்டும். இந்த நெருக்கடி காலத்தில் விவசாயத் திருத்தத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் சொல்லி வருகிறோம். அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இதைப்பற்றி மிகவும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். யுத்த காலத்தில் விவசாயம் மிகவும் முக்கியமானது. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளை எல்லாம் கொடுக்காமல் இருப்பது நியாய மல்ல. எம்ர்ஜென்ஸி என்று சொல்லிவிட்டு, எதற்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அதற்கெல்லாம் நாம் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் நிலவரியை இன்னும் அதிகமாக கூட்டப்போகிறோம். அரசாங்கத்திலிருந்து நேரிடையாக விதிக்கவில்லையென்றாலும் பஞ்சாயத்து மூலமாக 40 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கல்வி செஸ் என்று சொல்லி 6 அண வசூலிக்கப்படுகிறது. எங்கள் பக்கத்தில் தாமிர வருணி பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் முன்னால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் என்றிருந்தது, இப்போது யூனியன் மூலம் 35 ரூபாய் வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ மாக்ஸிமம் அளவுக்கு மேல், வரியைப் போட மாட்டோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, விவசாயத்தை பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு மேலும் தொந்தரவை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. இதில் அரசாங்கம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருந்து கொள்ளவேண்டும். எங்கே பணம் இருக்கின்றதோ அங்கேயிருந்து பணத்தை எடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் நம்முடைய வரிக்கொள்கையை நிச்சயிக்கவேண்டும். அதற்காக வரிப் போட்டால் எல்லாவற்றையுமே வரி வந்து விட்டது, வரி வந்து விட்டது என்ற பூதத்தை கிளப்பிவிடுபவன் அல்ல நான். பொது வாக, இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகள் தலைமேல் கைவைப்பது நல்ல தல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம்.

இன்னும், நாம் நமது நாட்டை தொழில் மயமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூலில் தொழில் கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக 6,000 ஆசிரியர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். இப்போது அவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் எல்லாம் பார்ட்டைம் ஆசிரியர்கள் தான் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஒரு இடத்தில் தொழில் கல்வியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இன்னொரு இடத்தில் இவ்வாறு சொல்லுகிறோம். இவ்விதம் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை. இதனால் படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி அறிவு குறைந்து போகிறது. அதே நேரத்தில் நாம் பல உத்தரவுகளைப் போடுகிறோம். போகின்ற இடத்தில் எல்லாம் அமைச்சர்கள் பேசும்போது விடுவேனா பார், என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஆனால்

31st January 1963] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

இதற்கான உத்தரவும் நெருப்பு மாதிரி பிறப்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அப்படி போடப்படுகிற உத்தரவும் போட்டு செயலுக்கு வரும்போது (எக்ஸிக்யூட்டிவ்) நெருப்பு போன்று இருப்பது கீழே வரும்போது ஐஸ் கட்டி மாதிரி போய் விடுகிறது. மேலே போடுகிற உத்தரவெல்லாம் கீழே வரும்போது ஐஸ்ஸைக் காட்டிலும் குளிர்ந்த தண்ணீராய்ப் போய்விடுகிறது. அது பாலிஸி. பாலிஸியை யாரோ எதிர்த்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ரூதர்க் கம் செய்கிறவர்கள் செய்வார்கள். அவர்கள் ஏதோ கூறிக்கொண்டு இருக்கட்டும். இன்றைக்கு கோஷ்டி சேரக் கொள்கை என்கிறோம். அதைத் தவிர பாரத நாட்டைக் காப்பாற்ற வழி கிடையாது. அது கூடாது என்று பேசக் கூடிய ஆட்கள் இருக்கிறார்களா இல்லையா? அப்படி பேசக்கூடிய ஒரு கட்சி இருக்கிறதா இல்லையா? அமெரிக்க நாட்டிலே சொல்லுகிறார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் சொல்கிறார்கள், கோஷ்டி சேரக் கொள்கை தான் இந்தியாவுக்கு நல்லது என்று. இங்கே இருப்பவர்களில் அது கூடாது என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். (திரு. சா. கணேசன்: நல்லா இருக்கிறார்கள்) இந்த மாதிரி இப்போது மட்டுமல்ல, தொன்று தொட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மத்தியில் நாம் இருந்து வருகிறோம். [திரு. சா. கணேசன்: இங்கும் இருக்கிறார்கள், அங்கும் (சர்க்கார் கட்சியினர் அமர்ந்திருக்கக் கூடிய இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி) இருக்கிறார்கள்] இந்தக் கல்வி இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எடுத்துக்கொண்டால், ஹிந்தி விஷயத் திலே திரிசங்கு சொர்க்கம் நமது அரசாங்கம். மத்திய சர்க்காரிடத்திலே ஹிந்தி வேண்டாம் என்றும் சொல்ல முடியாது. இங்கே வந்தால் இவர்கள் கத்துகிறார்களே என்று ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில ஆண்டுகளில் ஹிந்தி வரப் போகிறது—இங்கிலீஷும் இருக்கப் போகிறது. ஹிந்தி வருவதால் தமிழுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் வந்து விடாது. ஹிந்தி இருக்க வேண்டியதுதானே. எந்தத் தமிழனாக இருந்தாலும் பூர்வான் பக்தவத்சலமாக இருந்தாலும், பூர்வான் நெடுஞ் செழியனாக இருந்தாலும் அல்லது பூர்வான் கோசல்ராமாக இருந்தாலும், தான் தமிழன் என்ற எண்ணமும், தமிழ் பண்பாடும் போய் விடப் போவதில்லை. ஹிந்தி என்றைக்காவது வரத்தான் போகிறது. ஒரு நாள் ஹிந்தி பரீட்சையில் பாஸ் செய்ய வேண்டும், ஹிந்தி பரீட்சையில் பாஸ் செய்யாவிட்டால் எக்ஸைம்ப்ஷன் கொடுப்போம், அடுத்த ஆண்டு பாஸ் செய்யவேண்டும் என்று ஒரு நாள், இப்போது ஹிந்தி பரீட்சையே எழுத வேண்டாம் என்று, இப்படி உத்தரவுகள் போடப்படுகின்றன. இப்போது பார்த்தால் பழைய தமிழ் பண்டிதர்கள் இருந்த லட்சணத்தில் ஹிந்தி - பண்டிட்ஸ் இருக்கிறார்கள். ஹிந்தி வேண்டாமென்று சொன்னவுடன் இனிமேல் ஹிந்தி பண்டிட்ஸ் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. திரிசங்கு சொர்க்க நிலை இன்று இருக்கிறது. ஒன்று அந்த முடிவாக இருக்கவேண்டும் அல்லது இந்த முடிவாக இருக்க அகில இந்திய பாஷையாக இருக்கிறது ஹிந்தி. தேவை இல்லை என்று சொன்னால் ஹிந்தியே எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [31st January 1963]

சொல்லிவிடவேண்டும். செகண்ட் லாங்குவேஜ் வேண்டாம், தமிழ் தான் வேண்டும் என்று சொல்லி விடவேண்டும். இப்படியும் இல்லாமல் அப்படியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தத் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையினால் சந்ததிகள் பாதிக்கப்பட்ட போகிறார்கள். நமது கல்வி அமைச்சருக்கு தேச பக்தி உண்டு. அவருக்கும் எனக்கும் அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. அதுவும் கல்வி இலாகா சம்பந்தமாக அதிகம் உண்டு. (மணி அடிக்கப் பட்டது) இந்த அளவுக்கு நமது சந்ததிகள் நிலையை மனதில் வைத்து, இதிலே ஒரு நிரந்தர முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. கு. சின்னராஜி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கவர்னர் உரையின் மீது சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே விவசாயப் பொருள்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாக வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து இருப்பதைக் கண்டிக்கிறோம். மேலும், எனது தொகுதியாகிய செங்கற் தொகுதியிலும், திருப்பத்தூர் தாலுகாவிலும் பல ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வராமல் ரொம்பவும் மோசமான நிலை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அதிகமாக மழை பெய்தும், தண்ணீர் ஏரிக்கு வராமல் பல ஏரிகள் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. இந்த ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வர கால்வாய்களை வெட்டிச் சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏரிகள் நிறம்பினால் தான் தண்ணீர் வசதியோடு விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு மின்சார சப்ளை இப்போ நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனது தொகுதியில் பல கிராமங்களில் ஷேட் கட்டி, மின்சார பம்ப்செட்டுகளையும் விலைக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கனெக்ஷன் கொடுப்பதைத் தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மட்டும் முதலிடம் கொடுத்து கனெக்ஷன் கொடுத்து மோட்டார்கள் ஓட்டுவதற்குத் தக்க உதவி புரியும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருப்பத்தூருக்கு ஒரு சப்-கோர்ட்டு வேண்டுமென்று நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து திருப்பத்தூருக்கு ஒரு சப்-கோர்ட்டு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது சப்-கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் வேலூருக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பொது மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் திருப்பத்தூரில் ஒரு சப்-கோர்ட்டு அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வேலூரில் மூன்று சப்-கோர்ட்டுகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூரில் ஒரு சப்-கோர்ட்டை நிச்சயமாக அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

31st January 1963] [திரு. சி. கு. சின்னராஜி கவுண்டர்]

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திருப்பத்தூர் நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளில், குறைந்த விலையில் விவசாயிகள் உணவுத் தானியத்தை விற்பனை செய்கிறார்கள் என்று, உணவு தானியத்தின் மீது பணம் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்த வருஷம் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்கு மூட்டைகளாகச் சரக்குகளை அடுக்கி வைத்தால்தான் பணம் கொடுப்பது என்று உத்திரவு வந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் மூட்டைகளில் சரக்கை அடுக்கி வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்காகப் பணம் செலவு செய்து கோணிப் பைகள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செலவு செய்து அடுக்கி வைக்கும்போது அந்தக் கோணிப் பைகள் சேதமாகி விவசாயிகள் அதிக நஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். அகையால் விவசாயிகளுக்குச் சரக்கின் மீது சரக்கை அளவு போட்டுக்கொண்டு கொடுத்துவிட்டால் அந்த மதிப்பின் மீது தொகை கொடுக்கக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கும்படி மிகவும் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருப்பத்தூர் நகராட்சியில் சில ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வர முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்காக கால்வாய்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய யூனியன்களுக்கு அல்லது டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலுக்கு அனுமதி தந்து அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாநில கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாடு சமாதான சுக வாழ்வை கடைப்பிடித்து முன்னேறிவரும் நாடு. இந்த நாட்டோடு பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷமாக நட்புறவு கொண்டிருந்த சீனா நம் நாட்டை அக்கிரமித்து சில இடங்களைப் பிடித்துக் கொண்டது. இந்த நிலையில் தியாகமும் வீரமும் கொண்ட மக்கள் பொங்கியெழுந்தது, சிறு குழந்தைகள் முதற்கொண்டு நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று ஊக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறு மாணவர்கள் கூட “எவியையும் பாம்பையும் பிடித்துத் தின்னும் சீனாக்காரனே வெளியேறு” என்று எழுதப்பட்ட அட்டைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு தெருத் தெருவாக ஊர்வலம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நமது தாய்மார்களெல்லாம் தங்களுடைய நகைகளையெல்லாம் தேசப்பாதுகாப்புக்காகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளிகள், முதலாளிகள் இப்படி எல்லோரும் தங்களால் இயன்றதைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமையிலே நம் தமிழகத்திலே சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் கிடைத்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [31st January 1963]

12-30
p.m.

அதைக் கண்டு நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பண வசதி இல்லாதவர்கள் உழைப்பை தானமாகக் கொடுக்கிறார்கள். தேக வலிமை உள்ளவர்கள் ரத்தத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் மகிழ்ச்சிக்கு உரிய காரியம். நம்முடைய போர்முனை வெற்றி யெல்லாம் ஏர்முனையில் தான் என்று நமது மாநில அமைச்சர்கள் எப்பொழுதும் கூறுகிறார்கள். ஆகையினாலே நம் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி அதிகம் பெருக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது நாடு சதந்திரம் பெற்ற பிறகு சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாக பல அயல் நாட்டினரும் பிரமிக்கத்தக்க நிலையிலே 5 ஆண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு, கல்வி, தொழில், விவசாயம் முதலிய துறைகளில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு நமது நாடு முன்னேற்றம் அடைந்து வந்திருக்கிறது. இது குறித்து பொருமை கொண்ட சீனர்கள் நம்மைத் தாக்கியுள்ளார்கள். தேசியப் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஒன்று திட்டி ஒழுமைப்படுத்துவதற்காக 91 அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறிய நிர்வாகக் கமிட்டியும், ஐவான்களின் நலனுக்காகவும், அவர்களுக்கு உதவவதற்காகவும் ஒரு உப கமிட்டியும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஐல்லா வாரியாக கலெக்டர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு மாவட்ட கமிட்டிகளும் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் போற்றத்தகுந்ததுதான். இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் போலீஸ் கடமை மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. ஆகவே, அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கும்பொழுட்டு ஹோம் காட்டுப் படை ஏற்படுத்த உக்கேசிக்கப்பட்டிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியம். ஹோம் காட்டு எல்லா நகரங்களிலும் கண்டிப்பாக அமைக்க வேண்டியதுதான். அதேபோல நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸ் இரண்டு யூனிட்களை, 12 கம்பெனிகளை நம்முடைய அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்து உதவியிருப்பது போற்றத்தகுந்ததே. இந்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட இப்படைகளுக்கு பதிலாக “இந்தியா ரிசர்வ்” அயுத போலீஸ் படைக்காக, தமிழ் நாட்டில் இரண்டு அயுத போலீஸ் படை அணிகள் சிரட்டப்படுவதற்கும் திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு இல்லாமல், நெருக்கடி காலத்தில் விறகுப் பஞ்சம் இல்லாமல் உணவப்பஞ்சம் இல்லாமல் நெருக்கடிவேண்டும், தாய்கறிகளை நல்ல முறையில் அதிகமாக பயிர் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்களுக்கும் பணம் ஒதுக்கியிருப்பது போற்றத் தகுந்தது. நெருக்கடியான இந்தச் சமயத்தில் வியாபாரிகளிடத்தில் உள்ள டிரக்குகள், வாகனங்களைக் கூட அரசாங்கம் முடக்கியுள்ளது. பெட்ரோல், மசல் எண்ணெய் சம்பந்தமாகவும் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் ஏமை மகனுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் கிடைக்கவும், வேலை கிடைக்கவும் பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அதுவும் முக்கியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்டு, பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் ஏற்பட்ட பிறகு நாம் அதே துறைகளில் முன்னேறியுள்ளோம்.

31st January 1963. [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

பஞ்சாயத்துக்களில் தேசிய பாதுகாப்புத் தொண்டர் படை ஏற்படவேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுவும், நமது இந்தியப் பிரதமர் கூறியுள்ளது மாதிரி வகுத்த திட்டத்தின்கீழ் ஜனவரி 26-ம் தேதி எல்லா பஞ்சாயத்துக்களிலும் தொண்டர் படை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். நமது கிராமங்களில் பாதுகாப்புப் படை கண்டிப்பாக வேண்டும். அத்தோடு இல்லாமல் தொண்டர் படை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாய உற்பத்தியை தீவிரப்படுத்துவதற்கு ஒரு பிரிவும், விஷயங்களைத் தகுந்த முறையில் மக்களுக்கு விளக்குவதற்கு ஒரு பிரிவும், கிராமப் பாதுகாப்புக்கு ஒரு பிரிவும் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளாக இந்தத் தொண்டர்படை இயங்கும். நிலங்களுக்கு நல்ல முறையில் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்கும், நல்ல உரங்களை விவசாயிகளுக்கு விநியோகிப்பதற்கும், பயிர்களை பூச்சி, எலி வெட்டு முதலிய ஆபத்தங்களிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும் இந்த விவசாய உற்பத்திப் பிரிவானது முயன்று வர வேண்டும். விளக்கப் பிரிவு செய்திகளை அவ்வப்பொழுது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் அறிவுறுத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ரேடியோ செட்டுகளை நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் போற்றத்தக்கதுதான். முதல் உதவி அளிப்பதற்கும், தீ அணைப்பதில் உதவி செய்வதற்கும், நெருக்கடி சமயத்தில் தந்தி, தபால் நிலையங்களையும் ரயில்வே ஸ்டேஷன்களையும் பாதுகாப்பது போன்ற உதவிகள் செய்வதற்கும் ஊர்ப்பாதுகாப்புப் படை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் இந்த நெருக்கடி சமயத்தில் எல்லோருமே எல்லா விஷயத்திலும் சிக்கனமாக இருந்து, சேதப்படுத்தாமல், நல்ல முறையில் அவரவர்களுடைய உழைப்பைத் தந்து உதவ வேண்டியது முக்கியமானதாகும். உதாரணமாக, 1962 நவம்பர் மாதத்தில் தொழில் அதிபர்களும் தொழிலாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு மகாநாட்டை நடத்தி சவுஜன்ய உறவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்து அந்த ஊதியத்தை தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு கொடுத்து உதவுகிறார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நீரெல்லாம் சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து வீணாகாமல் பல அணைகளைக்கட்டி கால்வாய்களை வெட்டி பாசனத்திற்கு உபயோகப்படும்படியாகச் செய்து, பாலைவனமாக இருந்த இடங்களைபெல்லாம் சோலைவனமாக ஆக்கியுள்ளார்கள். பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்டம் இவைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையில் என்னுடைய தென்றற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலம் தாலுகாவில் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் வெலிங்கடன் ரிசர்வாயர் என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதை எமனேரி என்று சொல்லுவார்கள். பல கிராமங்களை அழித்து அந்த ஏரி வெட்டப்பட்டது. அந்த ஏரியால் 28,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி உண்டு. இப்பொழுது அந்த ஏரியில் தகுந்த முறையில் தண்ணீர் நிறைய இல்லாமல் இருப்பதினால், 28,000 ஏக்கரையும் பயிர் செய்ய முடிய

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [31st January 1963]

வில்லை. அதற்காக வாய்க்காலை அகலப்படுத்தவும், ஏரியை தூர்வாரவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது சாத்தனூர் இரண்டாவது திட்டத்தின் கீழ் அதிகப்படியான நீரை இந்த ஏரிக்கு கொண்டுவருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகிய கடலூரில் ஒரு துறைமுகம் இருக்கிறது. அந்தத் துறைமுகம் மிகவும் சிறந்தது. அந்தத் துறைமுகத்தை சரிப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த மாநில சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நெய்வேலியில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து நீர்ப்பாசன வசதி செய்வதற்காகவும், மின்விசைக்காகவும் பல அரும்பாடு பட்டு வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றால், நம்முடைய கிராமங்கள் ஆனேத்துக்கும் மின்விசை கண்டிப்பாகக் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

சீனர்கள் நம்முடைய ஒற்றுமையைப் பார்த்து வாபஸ் ஆகி விட்டார்கள். அவர்கள் மறுமுறை திரும்பி வராமல் இருப்பதற்கும், நம்முடைய நாட்டை பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய முயற்சிகளை நாம் எல்லோரும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எல்லாக் கட்சியினரும் வேற்றுமையை அகற்றி, ஒற்றுமையாக இருந்து தங்களுடைய உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் தியாகம் செய்து, நமது நாட்டை பாதுகாப்பதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்

* திரு. ஆர். ரங்கசாமி: மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது இந்திய சரித்திரத்திலேயே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நிலைமையிலே முதல் முதலாக மக்களுக்காக, சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக சண்டை செய்வதற்கு இப்பொழுதுதான் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு நடந்த யுத்தங்களெல்லாம் இரண்டு மகாயுத்தங்கள் உள்பட சில அன்னிய நாடுகளை காப்பாற்றுவதற்காகவும், அதற்கு முன்பு புராணகாலத்தில் நடந்த சண்டைகளெல்லாம் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய ராஜாக்களையும், மற்றுமுள்ள தலைமைகளையும் காப்பாற்றுவதற்காக நடந்தனவே ஒழிய, மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு முதல் முதலாக நடக்கக்கூடிய சண்டை இதுதான். எனவே மக்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு ஆபத்து மாதிரியாக இதைக் கருதி, தேசத்தை காப்பாற்றுவதற்கு சுதந்திரத்தை காப்பற்றிக் கொள்வதற்கு ஆங்காங்கு என்னென்ன தியாகங்கள் செய்யவேண்டுமோ அத்தனைத் தியாகங்களையும் செய்வதற்குத் தயாராகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையிலே சர்க்கார் மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற அந்த உணர்ச்சியை நல்ல முறையிலே திருப்பி, அதை ஆக்கப் பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள அநேக திட்டங்களை தீட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தத்

31st January 1963] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

திட்டங்களிலே பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகளின் மூலம் தொண்டர் படை அமைப்பதும் ஒன்று. 'பிளட் பாங்கு' என்று சொல்லுவது போல, லேபர் பாங்கு என்று சொல்லப்படும் உழைப்பாளர் அமைப்புகளை ஆங்காங்கு அமைத்து உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கும், மற்றுமுள்ள கிராம முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய ஆக்க பணிகளைச் செய்வதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆங்காங்கு மக்களைக் காப்பதற்கு தொண்டர் படையின்மூலம் கிராமப் பாதுகாப்புப் படையினரும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறன. ஆனால் அம்மாதிரி தொண்டர் படைகள் அமைக்கப்படும்பொழுது, ஐந்தாம் பட்டியினர்களை உள்ளே நுழையவிடாமல் தடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது அமைப்புக்களை அமைத்திருக்கிறார்களா என்பதை நாம் நன்றாக கவனிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். யார் மிக்க விசுவாசம் உள்ளவர்கள், யார் விசுவாசம் இல்லாதவர்கள் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். நமது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும் பொழுது எமன் பாசக்கயிறு போடும்பொழுது வேறு ஒருவர் மூலமாகத்தான் போடுவான், அதாவது சிங்கார்கள் மூலமாகத்தான் போடுவான் என்று புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக கூறினார்கள். அப்படி பாசக் கயிற்றை விசினாலும் கூட மார்க்கண்டேயர் மாதிரி என்றும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்வோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது எந்தப் புராணத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. மார்க்கண்டேயர் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்கு சிவலிங்கத்தை பிடித்துக் கொண்டுதான் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடிந்தது. தானாகவே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதற்காகத்தான் இப்பொழுது ஒரு நல்ல சிவலிங்கத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர் மூலமாக தன்னுடைய சிரஞ்சீவித் தன்மையை நிலைநாட்டு வேண்டுமென்று பார்க்கிறார் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் (சிரிப்பு).

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள், இந்தச் சுந்தரப்பத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு தங்களை நசுக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே, ஆளுநர் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள்தான் அவர்களால் நசுக்கப்படுவோமோ என்று ஐயப்படுகிற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படி என்றால், இன்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அரசாங்கத்திற்காக பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையிலே நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலைமையிலே, நாங்கள்தான் அவர்களால் நசுக்கப்படுவோமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (சிரிப்பு).

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சில ஆக்கவேலைக்கான திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்று நகர்ப் புறங்களிலும், நகரச் சுற்றுப்புறங்களிலும் காய்கறி உற்பத்தியைப்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி] [31st January 1963]

பெருக்குவதற்காக தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்றும், அதற்காக ரூபாய் 13 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் இப்பொழுது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கியமான விஷயம் இதிலே விடப்பட்டிருக்கிறது. என்னவென்றால், காய்கறிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் முக்கியமான உணவு ஆக, கோழி என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே நகரப் புறங்களில் காய்கறிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பதிலாக கோழிகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காய்கறிகளுக்குப் பதிலாக என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. கோழிகளையும் வளர்க்கலாம், காய்கறிகளையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : அநேகமாக அசைவ உணவு சாப்பிடுகிறவர்களுக்குத் தெரியும் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சைவ உணவு சாப்பிடுகிறவர்கள் எல்லாவற்றையும் சாப்பிட முடியாது. ஆனால் மற்ற உணவு சாப்பிடுகிறவர்கள் காய்கறிகளையும் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகையினாலே காய்கறிகள் வேண்டாமென்று சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : காய்கறிகள் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையில் நாம் அன்னியனை ஊக்கத்தோடு எதிர்த்து போராடவேண்டிய நிலையிலே, அந்த உணவு இருந்தால்தான் நலம் என்று நினைக்கிறேன். தவளையையும், பாம்பையும் திங்கக்கூடிய சினனை எதிர்ப்பது என்றால் நாமும் நல்ல உணவை அருந்தி அதற்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இதைச் சொன்னேன். (சிரிப்பு).

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற மற்றொரு விஷயம் விவசாயிகளுக்கு முக்கியமானது. அது சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றியது. சிறு நீர்ப்பாசனங்கள் முன் காலத்திலிருந்தே சுலபமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. “வல்லவன் வகுத்தது வாய்க்கால்” என்று சொல்லுவார்கள். யார் யார் செல்வாக்கு படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் வாய்க்கால்களை அமைத்துக்கொண்டு மைனர் இரிகேஷனை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை உணர்ந்து இந்த சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நடைபெறவில்லை என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, மற்ற ஆக்க வேலைகள் நடப்பது போல் சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக தொகை பூராவையும், பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புக்கு ஒதுக்கி நல்ல முறையில் ஆங்காங்கு பரவலாக சிறு நீர்ப்பாசன வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : பெருமதிப்பிற்குரிய கனம் சாபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு இந்த சட்ட மன்ற கூட்டு அவையிலே கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

31st January 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

கவர்னர் அவர்கள் முதலிலேயே, நமக்குள்ளிருக்கும் வேறுபாடுகளை மறந்துவிட்டு புனிதமான தியாகத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றும், நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கான பணிகளை ஆற்றவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். நமக்குள் ஏதாவது வேறுபாடுகள் இருப்பதாக நாம் இப்பொழுது நினைப்பதற்குக்கூட நேரம் இல்லாத முறையில், எங்கள் அருமைத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா சிறையிலிருந்து வெளி வந்தவுடனேயே வேலூர் பொதுக் கூட்டத்தில், “எங்களுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் விட்டுக் கொடுத்து, எங்கள் பிரச்னையை ஒத்திவைத்து, தேசிய பாதுகாப்பிற்காகவும், ஆக்கிரமிப்பாளரை விரட்டியடிப்பதிலும், யுத்தப் பிரசாரத்திற்காகவும் எங்களை முழு நேரத்தையும் செலவிடுவோம்” என்று சொன்னார்கள். அந்த நேரத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது நிலையையும் நினைப்பையும் இந்த யுத்தப் பிரசாரத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே வேறுபாடுகளை நினைவில் கொண்டு நாங்கள் பணியாற்றவில்லை, பூரணமாகத்தான் ஒத்துழைக்கிறோம். நாங்கள் ஒத்துழைப்பதைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லையோ என்ற அளவுக்கு ஐயமும் எழுகிறது. மேலும் நேற்று பேசியபோது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர், கழகத்தினருக்கு பாரத முன்னேற்றக் கழகம் என்று பெயர் வைத்தார்கள். இராமாயணத்திற்கும் பாரதத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாத ஒரு அங்கத்தினர், குளிர்ப் பிரதேசத்திலிருந்து வருகின்ற அங்கத்தினர், தாராளமான அளவுக்கு பெர்மிட் வழங்குங்கள் என்று சொல்லும் அங்கத்தினர்.

MR. SPEAKER: The Hon. Member cannot attack another hon. Member like that. It is not decent.

திரு. ம. கமலநாதன்: நாங்கள் பூரணமாக ஒத்துழைப்பு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் எங்களைப் பற்றி அவர்கள் தாக்கும் அளவுக்கு பேசுவதை நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: நீங்கள் இப்படி பதில் பேசினால், அவர்களும் இன்னும் அதிகமாக பேசுவார்கள். வளர்ந்துகொண்டே போகும். பேச்சைக் குறைப்பதற்கு நீங்கள்தான் வழிகாட்ட வேண்டும்.

திரு. ம. கமலநாதன்: திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பண்புடன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே அளவுக்கு அவர்களும் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பேசலாம், நாங்கள் பேசக்கூடாது என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு எதிரியை விரட்டியடிக்க முன் வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் தேசிய பாதுகாப்பிற்காக கிராமத் தொண்டர் படை அமைக்கவேண்டும் என்றும், மேலும் உழைப்பாளர் அமைப்பு அமைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனவரி 26-ந் தேதியன்று பிரதம மந்திரி நேருஜி அவர்கள்

[திரு. ம. கமலநாதன்] [31st January 1963]

டிப்ளியில் தொண்டர் படை ஆரம்பித்து வைத்த நேரத்திலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் கிராமத் தொண்டர் படை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தத் தொண்டர் படையிலே பல பிரிவுகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையாகவே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய ஒத்துழைப்பை ஆளுநர் கட்சியினர் விரும்பினால் நான் சொல்லும் சில கருத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதில் நாம் எல்லோரும் ஒரே எண்ணத்தில் தான் இருக்கிறோம். இப்பொழுது ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ஒரே ஒரு விஸ்தரிப்பு அதிகாரிதான் இருக்கிறார். ஒரே ஒரு மேஸ்திரிதான் இருக்கிறார். ஒரே ஒரு விவசாய டிப்போதான் இருக்கிறது. இந்த விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி தனது மேஸ்திரிக்கு டயரி அனுப்புவதும், ரே புரேகிராம் அனுப்புவதும், மாவட்ட விவசாய அதிகாரிக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புவதும் ஆக இப்படிப்பட்ட வேலைகளிலேயே தனது நேரத்தை செலவிடவேண்டியிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. இதனால் இந்த விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரியை ஒன்றுக்கு இரண்டாகப் போட்டோ அல்லது அவருக்கு பல அசிஸ்டெண்டுகளை நியமிக்கவோ செய்தால் நலமாய் இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாய டெப்போக்கள் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் நல்ல விதைகளை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து மூலம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல முறையில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும் என்று நான் கருதுகிறேன். மின்சாரக் கணைக்ஷன் கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. கம்பங்கள் போடப்படும்பொழுது கணைக்ஷன் கொடுப்பதில் தாமதம் இருக்கிறது. ஒரு ஹாஸ் பலருக்கு பத்து ரூபாய் கொடுத்தால்தான் கணைக்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்ற மாதிரி இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

‘மாஸ் எஜுகேஷனில்’ ஆசிரியர்கள் வெகுவாகப் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகச் சென்ற 22-ந் தேதி எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள ஆசிரியர்களையெல்லாம் ஒரு மகாநாடாகக் கூட்டி திட்டத்தைப் பற்றி விளக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தற்செயலாக எங்கள் சர்க்கலெக்டர் திரு. பத்ரிநாதன் அங்கு வந்து, ‘பயிற்சி பெற்ற ஒரு ஆசிரியரைப் பார்த்து “இந்தியாவில் எத்தனை மாநிலங்கள் இருக்கின்றன?” என்று ஒரு கேள்வி கேட்டார். அந்த ஆசிரியருக்கு பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை. மதராஸ் என்றும், சேலம் என்றும், தென் ஆற்காடு என்றும், ஆந்திரம் என்றும் ஐதராபாத் என்றும் இவ்வாறாகப் பதில் சொன்னார். இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்களின் பெயரைக்கூடச் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அந்த ஆசிரியர் இருந்தார். அதற்குப் பிறகு, மற்ற எல்லா ஆசிரியர்களையும் பார்க்கு, “இங்கு குழுமியிருக்கும் ஆசிரியர்களில் யாராவது இந்தியாவில் எத்தனை மாநிலங்கள் இருக்கின்றன என்று வரிசைப்படுத்திக் கூற முடியுமா?” என்று கேட்டார். யாராலும் சரியாக பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? உயர்நிலைப்பள்ளியில், சரித்திரம்,

31st January 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

பூகோளம் என்னும் பாடங்கள் இல்லாமல் ஏதோ கேட்பதற்கே அருவருப்படையத்தக்க வகையில் சோஷல் ஸ்டடிஸ் என்ற ஒரு பாடம் வைத்திருப்பதால், இந்தியாவின் வரலாற்றையும், பூகோள அமைப்பையும் கூடத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். நமது நாட்டின் பிரதமரின் பெயரைக் கூடத் தெரிந்துகொள்ளாத ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். மாஸ் எஜுகேஷன் என்ற வகையில் ஆசிரியர்கள் மற்றவர்களுக்கு விளக்குவதைவிட, அவர்களுக்கே மாஸ் எஜுகேஷன் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கிராமப் பாதுகாப்பு பிரிவினிலுள்ள தொண்டர்களுக்கு உடை வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். உழைப்பாளர் அமைப்புப் பிரிவினருக்கு வேண்டிய கருவிகள் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். நான் குறிப்பிட்ட யோசனைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. பி. பழனிப் பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையை ஆதரிக்கும் முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது தேசத்தில் இப்பொழுது நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நமது நாட்டில் தேசியப் பாதுகாப்புப் படைகளை அமைத்து, படை வீரர்களுக்குப் பல நன்மைகள் செய்து வருவதைப்பற்றி கவர்னருடைய உரையில் விளக்கியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன், ராணுவத்தில் சேர்ந்த தோழர்கள் கூலிக்கு மாடிப்பது போன்ற நிலையில் இருந்தார்கள். இன்று அந்த நிலை மாறிவிட்டது. இப்பொழுது ராணுவத்தில் சேர்கிறவர்கள், தங்களுடைய உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தியாகம் செய்து தேசத்தைக் காப்பாற்ற முன்வருகிறார்கள். அத்தகையவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உணவு, உடை, கல்வி முதலிய வசதிகளை நமது அரசாங்கம் செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஒருவித கலையும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு ஆகும் எல்லாச் செலவுகளையும் நமது அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். இந்த நிலை இந்நாட்டில் ஏற்பட்டால், உண்மையிலேயே தேசத்திற்காகப் பாடுபடும் வீரர்கள் இன்னும் நல்ல முறையிலே, செவ்வையாகப் போர் புரிந்து, தியாகம் செய்யக் கூடும் என்று நான் நம்புகின்றேன். இதை ஏன் நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன் என்றால், இப்பொழுது நடந்த எல்லைப் போரில் பல வீரர்கள் நாட்டுக்காக உயிர் நீத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு இதுகாறும் நமது அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்திருக்கிறது என்று நம்மால் உறுதியாகக் கூற இயலவில்லை. இந்த நிலை மாறி, போரில் உயிரிழந்த தோழர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு அரசாங்கம் நல்ல முறையில் உதவியளிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டில் நீர் வளம் ஓரளவு நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு இப்பொழுது முனைந்திருக்கிறோம்.

[திரு. பி. பழனிப் பிள்ளை]

[31st January 1963]

இந்த நேரத்தில், பல ஜில்லாக்களில் உள்ள சிற்றூறுகளில் அணைகள் கட்டப்பட வேண்டும். புதிய ஏரிகள் வெட்டப்பட வேண்டும். அந்தந்த ஜில்லாவில் ஒரு சில அதிகாரிகளை நியமித்து, ஜில்லா விலுள்ள பூரா வேலைகளையும் பார்க்குமாறு செய்தால், உண்மையிலேயே நல்ல வேலைகள் நடைபெறக் கூடும். வேலைகளில் தவக்கம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மேலிருந்து அங்கீகாரம் வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தத் தாமதத்தைத் தடுப்பதற்கு, இம்மாதிரி வேலைகளை அங்கங்கே உள்ள அதிகாரிகளே அங்கீகாரம் செய்து, உடனடியாக வேலையைச் செய்து முடிக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற வகையில் காய்கறிகளை அதிகமாகப் பயிரிட வேண்டும் என்றும், எனக்கு முன்பேசிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர், கோழிகளையும், ஆடுகளையும் அதிகமாக வளர்க்கவேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். எது எவ்வாறு இருப்பினும் நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனை முக்கியமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டும். தேசியப் பாதுகாப்பும், உணவுப் பிரச்சனையும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த பிரச்சனைகளாகும். அதை உத்தேசித்துத்தான் நமது பாரதப் பிரதமர், இந்தாட்டின் முடிசூடா மன்னர், “உணவு உற்பத்தியை நீங்கள் உடனடியாகப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கு ஆக வேண்டிய வேலைகளில் எல்லாம் ஈடுபடவேண்டும்” என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார். தேசியப் பாதுகாப்பில் நமது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்திக் கொண்டிருப்போமானால், அதனால் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, நாட்டு மக்களுக்கு வறுமை மேலிட்டு, அதன் காரணமாக போரிலே உள்ள சிப்பாய்களின் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டால், அவர்கள் நல்ல முறையில் பணி புரிய முடியாது. இந்தக் காரணத்தினால், உணவுப் பிரச்சினையை முக்கியமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதே உணவு நெருக்கடி நிலைமையினால் தான் சீனாக்காரன் பின்னடைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான் என்பதையும் நாம் மனதிலே இறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அங்கு உணவு நிலைமை சரியாக இல்லாததால் தான் சீனாக்காரன் தவளைகளையும் பாம்புகளையும் உண்ணவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். ஆனால், நாம் இப்பொழுது விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்க வேண்டியிருக்கிற இந்த நேரத்தில், மேலும் மேலும் இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, நிலங்கள் ஜாரி செய்யப்படாமல், பயிரிடக்கூடிய நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேறவேண்டுமென்ற வகையில் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இதைச் சர்க்கார் நல்ல முறையில் கவனித்து, விவசாயிகள் வெளியேறாதிருக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

காய்கறிகள் கிராமங்களில் பயிரிடப்பட்டு பக்கத்திலுள்ள நகரங்களுக்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதை உத்தேசித்து, நகரப் புறங்களுக்கு அருகாமையில் இருக்கும் கிராமங்களில் காய்கறிகள் பயிரிடப்படுவதற்கான எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதோடு, மீன், கோழி இவைகளை அதிக அளவில் பெருக்குவதற்கும் வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்டி, நடைமுறையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

31st January 1963] [திரு. பி. பழனிப் பிள்ளை]

மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் என்று கருதினோம். ஆனால், அது பற்றி ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. யாது காரணத்தாலோ அதுபற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. ஒரு கேள்விக்கு நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது, “எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மதுவிலக்குத் திட்டம் கைவிடப்படமாட்டாது” என்று அறுதியிட்டுக் கூறியிருக்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நமது நாட்டில் மது அரக்கனால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் எண்ணிறந்தவை என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய பல நண்பர்கள், “மூலையில் முணு முணுப்பு, பக்கத்தில் சலசலப்பு” என்று கூறினார்கள். அதைக் கண்டு உண்மையில் நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஏதோ பெரியவர்கள் பேசுகிறார்கள். அதைப்பற்றி நாம் அக்கறை கொள்ள வேண்டியதில்லை. அதற்கு நல்ல முறையில் பதிலிலுக்க வேண்டிய பொறுப்பு தலைவர்களைச் சார்ந்தது, அதை அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளுவார்கள் என்று நாம் விட்டுவிடவேண்டும்.

இப்போது உடனடியாக நமக்கு என்ன தேவை. அதை அடைவதற்கு என்ன என்ன வழிகளில் எல்லாம் செயல்படவேண்டும் என்பதை உணர்ந்து செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் இப்போது அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வருங்காலத்திலும் இதேபோன்று அவர்கள் செயல்படவேண்டும். “ஏதோ இடைக்காலத்தில் எங்களுடைய கொள்கைகளை கைவிட்டிருந்தாலும் பின்னால் இதையே நிறைவேற்றுவோம், கோர்ட்டுக்குப் போவோம், எங்கள் கொள்கை தடை செய்யப்பட்டால், சட்டபூர்வமாக எங்கள் கட்சியின் வலுவைக் காட்டுவோம்” என்று சொன்னார்கள். அந்த உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு, அதை யாரும் மறுக்கப்போவதில்லை என்று பணிவுடன் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் நமக்கு வேண்டிய ராணுவ தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்தாகவேண்டும். கனரகத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்தாக வேண்டும். நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கத்தையும் சேலம் இரும்பையும் நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டாக வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசாங்கமும், நம் அரசாங்கமும் தக்க கவனம் எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

அதையடுத்து, ஹரிஜன நல திட்டங்களைப்பற்றிய தகவலும் வெளியிடவில்லை. குறிப்பாக ஏழை ஹரிஜன மக்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே பலவகையிலும் சிறப்படைய வழி செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய குடும்பமானது மேன்மேலும் விருத்தி அடைய வேண்டும். வளம்பெறவேண்டும். அவர்களுக்கு உடனடியாக நிலங்கள் ஜாரி செய்யப்படவேண்டும், சாகுபடிக்கு நிலம்

1-00
p.m

[திரு. பி. பழனிப் பிள்ளை] [31st January 1963]

அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சேரிகளை அழித்து அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் குடிசைகள் அகற்றப்படும்போது அரசாங்கத்திற்கு எதிராக மாற்றுக்கட்சிகள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத வகையில், குடிசைவாழ் மக்களுக்கு எவ்விதக் கஷ்டமும் உண்டாகாத வழியில் அக்காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்றும் வேண்டுகோள் விடுப்பதுடன் எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையிலே பல அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்ட பின்னர் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னரே பல அங்கத்தினர்கள் பேசியது போன்று யுத்த நெருக்கடியையும், பிற நெருக்கடிகளையும் சமாளித்தாகவேண்டிய சக்தியை ஒன்று திரட்டவேண்டும் என்ற சிறந்த வேலையில் நாடு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அந்த நெருக்கடியின் காரணமாகத்தான் இதுவரை இந்தியா ஒரு தேசம், இமயம் முதல் குமரி வரையில் ஒரு தேசம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளாதவர்களுடைய தேசபக்தி உடையவர்களுக்கும் அந்தக் கருத்து பிறந்திருக்கிறது. இப்படி இமயம் முதல் குமரி வரையில் இது ஒரு தேசம் என்று தோன்றியுள்ள திடீர் தேசபக்தி என்னென்றும் நிலைத்திருப்பதற்காகத்தான் சீன சர்க்கார் நம்மீது படையெடுத்ததோ என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. காரணம், சீனாக்காரர்கள் சுலபமாகச் சண்டையை முடித்துக் கொள்கிறவர்கள் இல்லை. சண்டையைப் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடத்தவே அவர்கள் பழகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்குப் பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டோம், நாளைக்கு—நெருக்கடி நிலைமை தீர்ந்து பிறகு—பிரிவினைக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று நினைக்க முடியாது. இனி பிரிவினைக் கொள்கையே தோன்றாதவாறு ஒரு வகை செய்யப்பட்டாலன்றி சீன ஆக்கிரமிப்பை முறியடிக்க முடியாது. ஒன்று திரண்டு இருக்கும் பாரதத்தின் காட்சியைக் கண்டு சீனர்கள் சண்டையை நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொன்னாலும் மீண்டும் நம்மிடையே பிரிவினை சக்திகள் தோன்றினால் அந்தப் பாதகமான சூழ்நிலையில் அவர்கள் மீண்டும் தாக்கமாட்டார்கள் என்பதற்கான உறுதியில்லை. பல தீமைகளிடையே ஒரு நன்மை பிறப்பது மாதிரி, இன்றையதினம் சீன ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக நம்மிடையே ஓர் ஒற்றுமை தோன்றியது என்றால் அது என்றைக்கும் நிலைக்கும் காரியங்களில் நாம் ஈடுபட்டாகவேண்டும்.

மேலும், இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க நாம் முனைகின்றபோது மீண்டும் புது நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவிக்கும் காரியங்களிலும் நாம் ஈடுபடக் கூடாது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு சிலசில புது நெருக்கடிகள் ஆங்காங்கு சில சில இலாக்காக்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, தங்க

31st January 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

நெருக்கடி ஒரு பக்கம். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பெண் இத்தனை சுவரன் நகை தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நிர்ணயிக்கலாம். ஆனால் பத்து காரட்டுக்குமேல் நகை செய்யக்கூடாது, பதினான்கு காரட்டுக்குமேல் நகை செய்யக்கூடாது என்று விதிப்பது அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பலருக்குத் தொந்தரவுகளை அளிக்கக் கூடும். அதுவும் முன்பெல்லாம் எத்தனை கனமாக வேண்டுமானாலும் நகை பண்ணிக்கொடுத்தால் பெண்கள் போட்டுக்கொள்வார்கள் என்பர். ஆனால் இன்றைக்கு மிக நுட்பமான நகைகளை எல்லாம் செய்யக்கூடிய தொழில் நுட்பம், கலை நுட்பம் அந்தத் துறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. அந்தக் கலை உணர்ச்சியே, நுட்பமே பாதிக்கப்படக்கூடிய காரியத்தில் இந்த நெருக்கடி காலத்தில் ஈடுபடத் தேவையில்லை. மத்திய அரசாங்கமே இந்த நகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்றாலும் இதனால் விளைகிற பிரச்சனைகளை நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசியலாருக்கு எடுத்துச் சொல்லி இந்த நெருக்கடி காலத்தில் இந்தமாதிரி புது நெருக்கடியை விளைவிக்கவேண்டாம் என்று வேண்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதேபோன்று கல்வி இலாகாவில் திடீரென்று கிளாஸ் டீச்சர்களுக்கு பாதிநாள்தான் வேலை என்று ஒரு புது நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மூன்றாம் பாரம் என்பதையே எடுத்துவிடப்போவதால் இந்த கிளாஸ் டீச்சர்களுக்கு அரைநாள் வேலைதான் என்றால் முழு வேலை செய்கிற போதே 85 ரூபாய்தான் சம்பளம். இப்போது அரைநாள் வேலை என்று அவர்களை அரைப்பட்டினி போடும் ஒரு நெருக்கடியைத் தோற்றுவிப்பது சரியல்ல. அதுவும் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் அது மாதிரியாக இந்த ஏற்பாட்டினால் பாதிக்கப்படலாம். ஆகவே, இது மாதிரியான பயமுறுத்தல்கள் அவர்களைப் பாதிக்கும்படியாகச் செய்யக்கூடாது.

இதேபோன்று மற்றொன்று. மருத்துவ இலாகாவையும், பொது சுகாதார இலாகாவையும் இணைத்து இரண்டுக்கும் ஓர் அதிகாரியை வைப்பது என்று பரிசீலனை நடப்பதாகத் தெரிகிறது. இதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் மருத்துவ இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளையே ஒழுங்காக நடத்த முடியவில்லை. பல ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் கிடையாது. சிலவற்றில் நர்சுகள் கிடையாது. டாக்டர்கள், நர்சுகள் இருந்தாலும் பல இடங்களில் மருந்துகள் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் நிர்வாகம் இருக்கிறபோது இன்னும் மருத்துவ இலாகாவுக்கென்றே சில அதிகாரிகளைப் போட்டு அந்த நிர்வாகம் ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டிய நிலையில் பொதுச் சுகாதார இலாகாவையும் அத்துடன் இணைப்பது சரியாகாது. பொதுச்சுகாதார இலாகா ஸ்மால் பாக்ஸ், மலேரியா எராடிகேஷன், காலரா எராடிகேஷன் என்று பலவகையில் செயல்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி விரிவு படுத்தும் ஒரு காலத்தில் இந்த இரண்டு இலாகாவையும் குவிப்பது என்கிற யோசனை சரியல்ல. இதனால் புது நெருக்கடியை நாமாக உண்டு

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [31st January 1963]

பண்ணவேண்டாம். தேச நெருக்கடியைத் தீர்த்தாகவேண்டிய காலத்தில் புது நெருக்கடிகளை உண்டு பண்ணாமல் இடைக் காலத்தில் இவற்றையெல்லாம் நிறுத்தியாவது வைக்கவேண்டும்.

இன்றைக்குக் கல்வி இலாகாவிலே கூட ஒரு டைரக்டர் பல வேலைகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்று நாம் எல்லாக் கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். உயர் நிலைப் பள்ளிகளும் அதிகமாகிவிட்டன. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகத்தை இப்போது ஒரே டைரக்டர் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் கல்வித் துறையில் புதிய புதிய ஆராய்ச்சிகளை, அந்தத் துறையில் செயல்படுத்துவது சற்றுக் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஆரம்பப் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரை தனியாக ஒரு டைரக்டரைப் போட்டு அவரிடம் அந்தப் பொறுப்பினை ஒப்படைத்தால் புதிய ஆராய்ச்சிகளை ஆராய்ந்து அந்தத் துறையில் செயல்பட முடியும். இப்போது கல்வி இலாகாவில் டைரக்டருக்குத் துணையாக ஜாயின்ட் டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், தனியாக டைரக்டர் என்று போட்டு அவர்களுக்கும் ஸ்டேட்டஸ் கொடுத்து, தனி அதிகாரம் கொடுத்தால் தான் அவரால் புதிய கருத்துக்களையும், சரிய சீர்திருத்தங்களையும் செய்வதற்குண்டான ஆர்வம் ஏற்படும். இப்படிப் பல இலாகாக்களை விரிவுபடுத்த முடிந்தால் அவற்றைத் தனித் தனியாக ஆக்கி அதன் மூலம் இன்னும் பல அறிஞர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுப்பதில் அக்கறை காட்டுவது மிக மிக அவசியமாகும்.

குறிப்பாக, நெருக்கடி நிலையினால் நகரத்தில் வாழும் மக்களுக்குத்தான் அதிகக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளிலே நெல் விலை குறைந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சென்னை நகரத்தில் நெல்லார் அரிசி ஒரு படி ஒரு ரூபாய் ஆறனுக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. கத்தரிக்காயின் விலையை நகரத்தைத் தள்ளி வெளியே சென்று பார்த்தால் விசை மூன்றனு, நான்கனுக்குக் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் விசை 1½ ரூபாய்க்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே, கொத்தவால் சாவடி மார்க்கட்டில் ஹோல்சேல்ஸ் பர்சேலை அரசாங்கமே, எடுத்து 'ரிடேலர்ஸ்'-க்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாவிலும், முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் ஏரியாக்களிலும் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் எல்லைக் குட்பட்ட இடங்களில் காய்கறிகளைப் பயிரிட்டால் இப்போதுள்ள நெருக்கடியை ஓரளவு சமாளிக்க முடியும்.

நகரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல் உண்மையிலே பயங்கரமான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வசிப்பதற்கான வீட்டு வசதியினைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஹவுசிங் திட்டத்திலே பணம் குறைக்கப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. இது போன்ற மிக முக்கியமான பிரச்சனைகளில் சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில் க்ஷேமநலத் திட்டங்களுக்கும், சேரி ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்கும்

31st January 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சிக்கனத்தைப் பார்க்காமல் நெருக்கடியோடு நெருக்கடியாக இந்த நெருக்கடியையும் சமாளித்தாக வேண்டும். சென்னை நகரத்திலுள்ள பக்கிங்ஹாம் கனாலும், கூலம் நதியும் தூர்நாற்றத்தோடு இருப்பதைப் போக்குவதற்காக ஏற்பாடுகளை நம்முடைய சர்க்கார் எம்ர்ஜன்சியோடு எம்ர்ஜன்சியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜெகதாம்பாள் வேலாயுதம்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீன ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக இந்த நாடு நெருக்கடி நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி நிலையில் மக்கள் எல்லாரும் ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டும்.

இப்போது உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஹைஸ்கூல் ஏற்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் ஜெயங்கொண்டம் பகுதியினில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றை நிறுவித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் காட்டாறுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவற்றில் அணை கட்டித் தண்ணீர் தேக்கிப் பாசன வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜெயங்கொண்டத்தில் பெண்களுக்கென்று தனியான ஒரு உணவு விடுதி ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜெயங்கொண்டத்திலுள்ள பொன்னாறு அருகில் உள்ள ஏரியைத் தூர் எடுத்து ஆழப்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது தங்க வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜெயங்கொண்டத்தில் பெண்ணங்குழி ஓடை இருக்கிறது. அதை ஆழப்படுத்தி பாசனத் திற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த யுத்த நெருக்கடி நேரத்தில் கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை நான் பாராட்டுகிறேன். சீனாக்காரன் இந்த தேசத்திலே புகுந்து ஏதோ செய்து விடலாம் என்று நினைத்தான். அதற்குக் காரணம் இந்தியாவில் பல குழப்பக்காரர்கள் இந்தியா விடுவதைய ஆட்சியை அல்லோகல்லோலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவன் நினைத்ததேயாகும். ஆனால் நம்முடைய பாரத மக்களின் எழுச்சி காரணமாக அவனுடைய எண்ணத்திலே மண் விழுந்தது.

கவர்னர் உரையிலே ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் செய்து வரும் நல்ல காரியங்களையெல்லாம் கூறியிருக்கலாம். ஆனால் அவ்வாறு விளக்கவில்லை. ஹரிஜன மக்களுக்கு மாடுகள்

[திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன்] [31st January 1963]

கொடுப்பது, வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி நான் கூற விரும்புவது 'வேண்டாம்' என்பதுதான். ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு ஆளுக்குத்தான் மாடுகள் கிடைக்கிறது. வீட்டு வசதியோ ஒரு கிராமத்திற்கு 15 பேருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. இதன் காரணமாக ஹரிஜன மக்காரிடையே ஒரு விரோத மனப்பான்மை உண்டாகிறது. ஆகவே, இவற்றை நிறுத்தி எல்லா ஹரிஜன மக்களுக்கும் மனைக் கட்டு வழங்குவதிலே முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, சிதம்பரம் தாலுகாவில் சின்ன நற்குணம் என்ற கிராமத்தில் கண்ட்ராக்டர் மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்தக் கண்ட்ராக்டர் அந்த மனையைத் தன்னுடைய பெயரிலே தன் சொந்த நிலத்திலே சர்க்கார் கொடுக்கும் 250 ரூபாய்க்கு ஹரிஜனங்களிடம் பிராமிசரி நோட் மூலம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு சர்க்காரிடமிருந்தும் பணம் பெற்று கொண்டு வீட்டைக் கட்டி முடித்தார். அந்த வீடுகள் பின்னர் விழுந்துவிட்டன. ஹரிஜன் மக்கள் உள்ளே நுழைய வில்லை. அவர்கள், வீடு விழுந்துவிட்டதே எப்படி உள்ளே போக முடியும் என்று கேட்டதற்கு, 'என்ன செய்வது' நீங்கள் போகத் தான் வேண்டும்' என்று கூறும் நிலை உருவாகி கடைசியில் சகதியாக இருக்கும் அந்த வீடுகளில் நுழையவே இல்லை. நம் அதிகாரிகள் அவர்களிடம் பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். இதுபற்றி கல்கட்டிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறேன், எல்லா அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி சர்க்கார் நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டுமென்று கோரியிருந்தும், எப்படியாவது பணத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களை கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மஞ்சக்குழி கிராமத்தில் மனைக்கட்டு பிரச்சினை வரும்போது பதிலைந்து ஆண்டுகளாக மனைக்கட்டுக்காக மனு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் இவர்களுக்காக வீடுகள் கட்டி விட்டார்கள். வீடு கட்டிய பிறகு, 'பரம்பரையாக நான் இதில் பயிரிட்டு வந்திருக்கிறேன், இது எனக்குத் தான் சொந்தம்' என்று கூறி ஒருவர் கேஸ் போட்டிருக்கிறார். ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் கூடி 'எங்களுக்கு கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னீர்களே, அந்த பூமி யாருடையது? அளந்து கல் போட்டார்களே?' என்று கேட்கிறார்கள். இதுபற்றிய ரிக்கார்ட்ஸ்-ஐ தாசில்தாரிடமும், வெல்பேர் ஆபீஸரிடமும் கேட்டதற்கு, 'நாங்கள் என்ன செய்வோம் காணவில்லை' என்கிறார்கள். எப்படி கிடைக்கும் அது பார்த்து விடுவோம் என்று கேஸ்போடுகிறவர்கள் சொல்கிறார்கள். மேட்டுக்குப்பம் கிராமம் அது. 15 ஆண்டு ரிக்கார்ட்ஸே இல்லை. வெல்பேர் ஆபீஸிலும் இல்லை. இதுபற்றி மனு கொடுத்திருக்கிறோம். அதுபற்றி நாளது வரையில் பதில் இல்லை. ஆகவே, இது குறித்து அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

31st January 1963] [திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்]

பின்னர், பஞ்சாயத்து போர்டிடம் அதிகாரங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். பிரசிடென்ட் அவர்கள் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திறகாக காய்கறி பயிரிடவேண்டும், தென்னங்கன்று வைக்க வேண்டும், மாங்கன்று வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு ஆள் கிடைக்கவில்லை போல் இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்கள் இருபது ஆண்டுகளாக பயிரிட்டு வந்த புறம்போக்கு நிலங்களை பிடுங்குகிறார்கள். கொண்டசமுத்திரம் என்ற ஊரில் ஹரிஜன மக்கள் பல ரூபாய் செலவிட்டு பயிரிட்டு வருகிறார்கள். பாயிர் அறுவடைக்கு தகுதியாக இருக்கிறது. அதை அந்த ஊர் பிரசிடென்ட் எப்படியாவது அபகரித்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்கு காவல் போட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் அங்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக பயிரிடுகிறார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான ரசீதும் இல்லை. இதுபற்றி ரெவின்யூ ஆபிஸரிடம் சொன்னோம், பிரசிடென்ட் தடுக்கக் கூடாது, வேண்டுமானால் ரிப்போர்ட் கொடுக்கலாம், அதை விட்டு அறுவடையைத் தடுக்கக் கூடாது என்று இப்போது நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற அதிகாரங்களை பிரசிடென்ட்டிடம் கொடுப்பதால் ஏழைகளால் பிழைக்க முடிவதில்லை. தென் ஆற்காட்டில் மின்சாரத் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. சிதம்பரம் காலாகாவில் சிதம்பரம் டவுனைத் தவிர கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிட்டி இருந்தாலும் கடலூரில் ஒரு காலேஜ் நேரையாக இருக்கிறது. ஆகவே, கடலூரில் ஒரு காலேஜ் நிறுவவேண்டும். ஆண்களுக்கு பாஸிடெக்னிக் இருக்கிறது. பெண்களுக்கு இல்லை. ஆகவே பெண்களுக்கு ஒரு பாஸிடெக்னிக் சிதம்பரத்தில் ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகைத் தொழிலாளர்கள் பற்றி பேசுகிறார்கள். எங்கள் ஊரிலும் அவர்கள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் பட்டறை அமைத்துக் கொடுத்தால் நல்லது. நீங்கள் எம்.எல்.ஏ. ஆக இருக்கிறீர்களே, எங்களுக்கு ஏதாவது வேலை வாங்கிக் கொடுங்கள். உங்கள் அரசாங்கம்தானே செய்திருக்கிறது இப்படி என்று சொல்கிறார்கள். உளக்கு மட்டும் என்ன, எல்லோருக்கும் இப்படிதானே என்றேன். வேலை வேண்டுமானால் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சுக்கு வா என்று சொன்னால் எனக்கு இந்தத் தொழில்தான் தெரியும் என்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்து வாச்மென் உத்தியோகமாவது கொடுங்கள் என்று கெஞ்ச வேண்டி வந்தது. ஆகவே, அரசாங்கம் இவர்களை விட்டு விடக் கூடாது. அயிரகணக்கான தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வெய்யிலிலேயே போகாதவர்கள் இன்று அறுவடைக்குப் போக முடியுமா? ஆகவே இவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

[திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன்] [31st January 1963]

கோமுகி நதித் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதாக கவர்னர் உரையில் காணப்படுகிறது. அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிட்டியில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வந்தால் நலமாயிருக்கும். பங்கலைக் கழகம் இருந்தும் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரிகூட இல்லை. ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் உயர்வு அடைய சொஸைட்டி மூலம் உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப் பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் உரை பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில், என்னைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு வரி போடுவதுதான் முக்கியமான ஒரு அம்சம் என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் ஏற்கனவே ஒரு ரூபாய்க்கு 70 நயா பைசே வரையில் வரி போடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியையும் போட்டால் 60% ஆக ரூபாய்க்கு 1.30 ரூ. பை. செலுத்த வேண்டியிருக்கும். அதுவும் கடந்த ஆண்டிலிருந்து வசூல் செய்யவேண்டுமென்று பில்லில் இருக்கிறது. தற்போதைய விலைவாசியை வைத்துப் பார்த்தால் இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்யவே எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். பணம் வேண்டும் அதற்காக வரி போட வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இந்த ஆண்டு யார் பேரில் வரி போடுவது என்று பார்த்து விவசாயிகள்தான் அவர்கள் கண்ணில் அகப்பட்டது போல் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே 70 பைசா வரி, இப்போது 60 பைசா வரி, பின்னர் வாட்டர் செஸ் இப்படியாக இருக்கிறது. மொத்தம் இவ்வளவு பெர்சென்ட் வரி என்று மொத்தமாக போட்டால் பரவாயில்லை. அதை விட்டு விட்டு இந்த வரி அந்த வரி என்று போட்டு அதுகுறித்து அலெஸ் செய்ய வேண்டிய அதிகாரத்தை டெப்டி தாசில்தார் முதல் அதிகாரம் கொடுத்து ஒருவருக்கு மேல் இன்னொருவருக்கு அப்பீல் செய்ய அதிகாரம் கொடுத்து அதன் காரணமாக விவசாயிகள் அதிகாரிகளைச் சுற்றி அலைய வேண்டியிருக்கிறது. விவசாய வரியைப் புரிந்து கொள்ளாது கடந்த 5 ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் ஆபீஸ்களை சுற்றிக் கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் சொல்வதால் வரி போடாது நிறுத்துவார்கள் என்ற தம்பிக்கை எனக்கு இல்லை, நான் நினைப்பதை சொல்ல வேண்டுமென்ற கடமை காரணமாக சொல்கிறேன். நான் கேள்விப்பட்ட சில ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அறிகும் பேர்கள் இது கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நிறுத்துவது அல்லது நிறுத்தாமல் இருப்பது அவர்கள் நினைத்தால் அவர்களால்தான் செய்யமுடியும். இது போன ஆண்டு போடுவதாக இருந்தது. சில காரணங்களால் போட முடியாமல் போய்விட்டது. ஆக, நான் சொல்வது என்னவென்றால் சிக்கல்கள் இன்றி ஒரே வழியாகப் போட வேண்டுமென்று நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸஸ் எடுத்துவிட்டால் பரவாயில்லை. பத்து ரூபாய்க்குள்ளே கிஸ்தி கட்டும் விவசாயிகளுக்கு கிஸ்தி இல்லாமல் செய்து பெரிய

31st January 1963] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

விவசாயிகளிடம் கிஸ்தியை ஏற்றினாலும் பரவாயில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை எனக்கு வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லை. விவசாயத் தொழிலைத்தான் நான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு, சென்ற ஆண்டுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது இந்நிலையில் எவ்வளவு ஆண்டுகள் இப்படி கஷ்டமான நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இப்படித்தான் பல விவசாய நண்பர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்து இந்த வரியை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1-30
p.m.

பிறகு விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் யுத்த நெருக்கடியில் முதலாவதாக நாட்டை பாதுகாப்பதும், இரண்டாவதாக (ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன்) உணவு உற்பத்தி பெருக்குவதும், இந்த இரண்டையுந்நான் எல்லாத் தலைவர்களும் கூறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களிடமிருந்து வரியைப் போட்டால் அதிகமாக விவசாய உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அதேமாதிரி பாசன வசதியைப் பொறுத்தவரையிலும் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் சற்றேரக்குறைய பெருந்திட்டங்கள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன என்று சொல்லலாம். முக்கியமாக, எங்கள் பக்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகளை வெட்டுவதற்குரிய வசதியிருக்கிறது. இப்போது பல இடங்களில் “போர்” மட்டும் போட்டு தண்ணீர் இறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் போர் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் நின்றுபோய்விடுகிறது. இதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் நஞ்சைப் பயிர் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. புஞ்சைப்பயிர் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிணறுகளை அதிகமாக வெட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், முக்கியமாக இதற்கென்று “ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்” என்று தனியாக இருக்கிறது. இதன்கீழ் நடத்தப்படும் வேலைகள் எல்லாம் நாமினேஷன் மூலம் கொடுக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. இதைப்பற்றி நான் கழிந்த கூட்டத்திலும் சொன்னேன். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில், குறிப்பிட்ட ஒரு ஏரியைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருந்தேன். நான் குறிப்பிட்ட அந்த ஏரியையும் அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்த்தார்கள். அகற்றாததற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக என்னிடத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதன் பேரில் என்ன உத்தரவு போட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக, சர்க்காருடைய பல வேலைகள் என்டர் மூலம் இந்த வருஷத்தில் நடத்தியதனால் எத்தனை பணம் மீதமாகியது? கடந்த வருடத்தில் எந்த அளவுக்கு மீதம் வந்தது? இந்த வருஷம் எந்த அளவுக்கு வந்தது என்பதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் மீதம் எவ்வளவு என்பது தெரிய வரும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

[31st January 1963]

கனம் சபாநாயகர் : இத்துடன் சபை கலைந்து நாளை காலை 8-30 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

1-34
p.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 6343, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th December 1962 amending the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958. [Laid on the table of the House under Section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act XX of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 19. The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 1 of 1963).

* Circulated to Members on 29th January 1963.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS